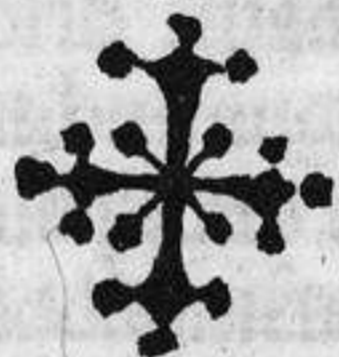

EMPTOR Et LECTOR AVETO.

Angelici doctoris divi Thomae Aquinatis
or. pre. In librum Salomonis qui Can-
tica Canticoꝝ inscribitur dilucidis-
sima expositio: q̄ diligentissime
nuprime visa: recognita:
erroribusq; purga-
ta: et q̄tū anniti
ars potu
it fide
liter

Impressa

Sic canit ecclesia de hoc doctore sanctissimo

Stilus Brevis
Grata Facundia
Celsa: Clara: Firma
Sententia.

Sancta sciet quicunq; leget tua dogmata Thoma

Quidam doctoris tunc ad domum adpud
me in librum Salomonis qui est
libellus in scriptura dicitur
omninoque libere: omninoque omni

**Hocce opus nemo sub ditione nra
ppter Alexandrum Calcedo-
nium imprimito: aut alibi impressum
uendito. Qui contra fecerit: li-
bros amittito: et insuper multator.**

1511

Amstelredamum

Sic canit ecclesia de hoc doctore sanctissimo

Salus
Ecclesia
Secunda
Ecclesia
Secunda

Quidam doctoris tunc ad domum adpud

Lectoribus. S.

Qua semper obseruantia habiti sunt suauissime lector: apud posteros nostros: hi qui pro cōmuni oīum utilitate desudarūt: nullus fere ex eruditis ambigere ualet: quorū mores: aut res optime geste: ad capescēdas virtutes: ipsorūq; imitāda uestigia: pculdubio nobis maximo sunt adiumento. Ecce inq; recentī impressione post in librum beati Job Expositionem exhibitam: ad oblectamentum quodam singulare omnium: p̄cipue uerbum dei p̄conīzantium: q̄z opportune se offert egregium: ac p̄clarissimum Scriptum Angelici doctoris diui Thomę Aquinatis In libruz Salomonis: qui Cantica Lanticorum inscribitur: dū infirmus in cenobio Fosse nouę ordinis Cisterciēsis iaceret: maxima doctrina (ut cetera) confectum. Sūmite queso uenerādi patres: religiosi p̄sertim officio p̄dicatores: hanc celestem atq; diuinam margaritam: inspicite quot hinc catholice ueritates ac philosophice conclusiones: quot utilia documenta: quot deniq; uberiores fructus: ex hocce aureo opusculo elici p̄nt: qbus oibus (et ceteris omissis) deo: auditorib; euadere p̄nt. Est (authore deo) incipientibus utile: p̄ficientibus augmentū: perfectis q̄q; delectabile: si eisdē lectionib; z disciplinis incubueritis. Apposui p̄trea in margine quedam additamēta que si diligēter legeris: atq; perlegeris: tibi maximo emolumento erunt. Valete z efficitē: ut que ab hoc scitissimo doctore accepistis: ceteri a uobis accipiāt.

2. Auditoribus

...
Emptoz
Zectoribus
b
Thomi
ratio sic
hoc viso
c
Circa primū
dicebatur
TBeinde
d
z hī aque
tationes z
sic ut eius
e
cōmendatē
nova z
signare

Quint. i. cbar. 4

Diui Thome Aquinatis Doctoris angelici ordinis Predicatorij Sacre scripture elucidatoris ac enucleatoris clarissimi In librum Salomonis qui Cantica canticorum inscribitur Expositio profundissima.

PROLOCVS.

Sonet

uox tua in auribus meis: uox enim tua dulcis: et facies tua decora.

dicta aut auctas que legit Can. 2. aliter et aliter exposita nobis utriusque insinuat. Na si vba dicte auctas sint spoli ad spoli. i. christi ad ecclesiam: tunc declarant nobis libri titulu. Si vo intelligat de christo dicta: manifestat nobis cas opis. Intitulat aut liber iste Cantica canticorum: ut ex glosa heri pot. Cant. tñ qui in hoc libro docet: no est corporalis seu sensibilis: sed magis intellectualis: et fm spm. Dicimus eni duo ee gna vboz: interiora et exteriora: siue sensibilia et intellectualia: ut patet p Augm. 15. de ciuitate dei. ubi ipsas cogitationes cordis locutiones appellat. Sicut ergo in locutionib exteriorib fm melodia et pportione platis resultat cantus sensibilis: ita in locutionib interiorib et etiã affecti onib fm pportione et ordine debitũ ad deũ directis resultat quedã melodia spualis et qdã cant intelligibilis. No enim sic debem restringe nome cant: ut solu in sensibilib uocib ee heat. Na Boeti in musica sua ostedit musicã pportione aliquo mō circa oia: in quã tã singula fm melodia per quãdã pportione sunt pdi ta. sicut et Aug in 6. musice extendit nũos musicales ad actiones aie. Na fm quque gna nũoz que ipse distiguit in 5. caplo dicti libri: ut fm nũos iudiciales pgressores/occursores/recordabiles: psonales saluat actiones ipsi aie: imo cũ ipsa usitata locutio admittat: ut manifeste dictum canticũ appeller fm que modum geometre log psuenerũt: ut cũ aliqd geometrice pbare uolũt dicũt sicut cantat talis ppositio: si in illa ppone manifeste illud pferũt. Quia ergo deo oẽ cor patet: et ois uolũtas loquitur: et cogitationes et affectiones uolũtatis no discedũt a melodia et a pportioib: qua et fm q̃s at tẽdit opatio vtuosa: qdã canticũ dici pũt. Tale est cãticũ qd hic cãtat. Quia hic expmunt debite affectiones et cogitationes cuiuscũqz aie scẽ: uel et toti ecclesie: fm q̃s intẽdit gustare diuinã dulcedinẽ: et hẽre sui spoli si psonũ. Et si uolum fm quãdã adaptationẽ loqdi cere possum deũ hẽre duas aures: vnã ire: aliã pietatis. fm aurẽ ire audit clamorẽ fm que modũ dixit ad chaym. Uox sanguinis fr̃is tui clamat ad me de terra. Gen. 4. f3 aut aurẽ pietatis dẽ audire cãtilenas. i. af fectiões/cogitatiões/orõnes/desideria deuotariũ mēti

uz. et qz suauẽ illi. s. deo audire tales cant: et delectat i aiab scis sic bon p i bonis filiis: id inuĩas aiaz scãz si ue totã ecclia ad sic cãtãdũ ait. Sonet uox tua i aurib meis. Jz sedit cãz. Uox eni tua dulcis et facies tua decora. Jhijs eni duab cãis appetit cant alicui. p pp se. uidelz qñ cant e dulcis et suauis. 2. rone cãtãtis ut si heat decorã faciẽ. nã cui placet uult cãtãtis: uisibile est q magis delectet i cantu. Utroqz eni mō delectat chis i aia scã. s. rone ipsi cant. uidelz pp bonitatẽ af fectiõnũ et cogitationũ: et rone ipsi grẽ. Na grã dei in eẽntia aie aĩcedẽs reddit aiaz bonã et opa ei deo gra ta. Pz q si vba pdca sũt spoli ad spoliã designãt titulu hui libri q dẽ cantica cãticõz. qz excellẽti mō hic talis melodia insinuat. Cõsueuit eni genitiũ plurali ap posit noiatino denotare excellẽtiã: ut rex regũ et dñs dñantiũ. Sz si pdicta vba uolum exponẽ ut sint vba ecclie loquẽtis ad chis: designãt nob cas hui opis: lz series lrẽ dõdicẽ uideat. Ex quo tñ a vitate fidei no discedat: no e talis expositio repellẽda: qz in sacra pagia no solu assignat sensus lrãlis q semp e ptinu: sz et mystic que no opz ee ptinuũ. Scõz h g dicam q cã mã lis et efficiẽs notat cũ dõ. Sonet uox tua i aurib meis. Jformalis cũ dõ. Uox eni tua dulcis. Jfinalis cuz anectit. J et facies tua decora. J Spõsus et spõsa. i. chis et ecclia: siue chis et aia scã. Est eni mã hui libri ut glosa tãgit: q spõsa diẽ spõso. Sonet uox tua i aurib meis. Cãz mãlẽ hẽm et efficiẽtẽ: qz spõsus ipse est q est uer de: cũ h q est sbiectũ siue mã doctrine sacre. Est et pncipali cã efficiẽs hui scie. De cã vo istrãli no sit nob cure: qz hui cãe se hũt respectu doctrine sic istrã sic pẽna: in xtra illõ psal. Ligna mea calam scribe. Si cut ergo supstitiosum eẽt cũ quererẽt de auctore alicuius libri querere cũ qua pẽna scriptus fuisset liber. sic quodã mō supstitiosum uidet q aliq sit multũ sollicitus ingrere cas instrales scripture sacre. Na si constat de vitate q liber sit a spũ scõ: no est magna cura adhibẽda ad inueniẽdũ actorẽ aliũ. Qd si tñ aliter uideat de hoc adhibẽda cura. dicimus q Salomon fuit talis causa huius libri. Qui fm q glosa tãgit fuit trinomi us: et fm numerũ noium tres edidit libros. Dict enim fuit salomon. i. pacificus. ydida. i. dilectus: et ecclesia stes. i. cõcionator. Scõm enim q fuit pacificus edidit libũ puerbioz. Scõm q fuit dilectus edidit librum canticõz. Scõm q fuit pcionator edidit libũ ecclesiã sten. Cã aut formalis habet cũ subiungit. Uox tua dulcis. J Cõsueuit enim distingui duplex forma. s. forma tractãdi: que est modus agedi. Et forma tractat: que est ordinatio caploz adinuicẽ. Modus aut agendi in alijs sciẽtijs est approbatiũs iprobatiũs. In doctrina vo sacra potissime in canone ee uidet inspiratiũs. i. reuelatiũs: qz magis talis text inuitit reuelatiõni qz pbatiõni. Modus aut in isto libro spãliter uidet ee affectiũs desideratiũs et pteplatiũs. Unde et glosa tãgit q modus huius libri est: quali desiderio mẽbra capiti adhereãt et ei placere cotẽdãt. Et qñ affectiõne spõsus ecclesiã diligat. Un modus agedi huius libri cõueniẽter notat per huius dulcedinẽ: cum dicit. Uox tua dulcis. J qz cõplacẽtia affectio et desideriu quãdã dulcedinẽ amoris iportãt. Ex hoc etiã pot hẽri forma tractatus que talis debet ee qlem regrit modus agedi. immo qz ipse ordo capituloz adinuicẽz bene intellectus aiam demulcet et delectat: no incõueniẽter forma tractatus per dulcedinẽ intelligit. Causa vo finalis habet cum subiungit. J facies tua decora. J Est igit finis huius libri ut glosa tãgit dilectio f3 quã spõsa delectat: et cũ hoc potissime sit. ppter decorez fa

Buab de cas appeti tur cantus

h. 2. q. 110. arti. 4.

Quadruplex cã huius libri.

h. 2. q. 110. arti. 4. Cã efficiẽs

Cã mãlẽ.

Cã formal que e dup f. tractãdi et tractatus.

Modus huius libri.

Cã finalis.

Libri titulu et cause operis.

Cantus duplex: corporalis et spualis.

66.

h. 2. q. 110. arti. 4. Musica est circa oia.

Quis gna numerorũ.

Due aures dei spualit sũt: ira et pietas.

Quo dup

cler: pueniēter talis finis insinuat cū dicitur facies tua decora. ¶ Dubitaret forte aliq̄s cū in tota sacra pagina finis sit dilectio: quō differenter dilectio dei est finis huius libri: et totius doctrine sacre. Et utrū ppter h̄ q̄ finis huius scie est opus. an practica scia dici possit. ¶ Ad hōz euidentia est notādū q̄ sicut i tota phia nā li finis est cognoscere quoquo mō corpus mobile in quātū mobile. In libris aut̄ p̄tialib⁹ hui⁹ finis dicit̄ ut in libro phicoz nō itēdit̄ cognitio corpis mobilis quo cūq̄ mō: sed cognitio talis corpis simplr non d̄hendo ad hoc uel ad illud. In libro vō de gñatione itēdit̄ talis cognitio ut p̄tracta ut est corpus mobile ad formā. In libro vō de celo ad fitū z sic in alijs libris mō p̄tracto itēdit̄ cognitio talis corpis. Eodē mō z in doctrina eccliaistica dilectio dei in vniuersali sumpta intēdit̄ tur quocūq̄ mō manuducamur ad talē dilectionem. Sed in spūalibus libris specificat talis intentio: ut in Genesi put ad eā deducimur p̄siderādo diuinā potētā. Quia ibi ostēdit̄ quomō deus celū z terram z oia de nullo p̄duxit in eē. In hoc aut̄ libro spūaliter manuducimur ad diuinā dilectionē p̄siderādo diuinā benignitatē z meditādo quāta affectione christus sponsaz suā diligit: z quāto desiderio moueri debet aīa sancta ad gustādū dulcedinē diuinā. Que si bñ aduertimus nō incōueniēter finis huius libri assignat dilectio dei: lz etiā hoc sit finis totius doctrine sacre. Speciali enīz mō liber iste puocat nos ad dilectionē dei z proximi. ¶ Ad secūdū quesitū dicēdūz q̄ hec scia dicit̄ dei dilectiua uel affectiua: ut manifeste p̄bauimus in questi onibus sup̄ p̄mūz sniaruz. Et si ppter hoc aliq̄s uellet eam appellare practica: qz dilectio est quoddam opus sniam teneat: linguā corrigat. Nā scia practica p̄ncipaliter ordinat̄ ad opus exterius: ideo scie politice practice noiant̄: z politice. i. bonitas depēdet ex opib⁹ nostris. Nā fm̄ p̄m. Quia bona facimus boni sumus: z ex filibus actibus gñant̄ filēs habitus. Bonitas vō spūalis qz nō depēdet ex opibus exterioribus imo ex habitu charitatis z eius opibus: sacra pagina que ad talē bonitatē ordinat̄ practica dici nō debet. Sicut ergo scia que ordinat̄ ad speculationē nō dicit̄ practica: lz speculari sit quoddā opus: sed suscipit nomen ex speculatione/ z dicit̄ speculatiua. Sic z theologia que ordinat̄ ad affectionē siue dilectionē charitatis: qz huius modi opa nō sunt exteriora ab eis debet denoiari specialiter theologia: z debet dici affectiua uel dilectiua: z non practica. Hīs vīs accedamus ad expositionez littere. Caplm̄ p̄mū. Lectio. I.

Finis p̄bie nālis z oīz qz p̄tū ei⁹.

Finis hui⁹ libri est dilectio dei. Solo sc̄di dubij. In p̄logo.

Uñ dī aliq̄ scia p̄ctica ul̄ speculatiua

z ethicorū. Ibidē p̄. c.

Selabnpli bu ē spectatiua nō p̄ctica. b̄ p̄c. q. 4. ar. 4.

Stat⁹ ecclie sic triplex.

Osculet me osculo oris sui.

Intentio p̄ncipalis huius opis est exprimere mutua desideria iter sponsū z spōsaz: siue inter christū z ecclēsiā. Et fm̄ qdēz

artū z aliū statū: alia z alia sūt desideria. iō h̄z diuersos stat⁹ ecclie opz nos hūc libū didē. ¶ Ecclia pōt tripl̄r p̄siderari. Primo quātū ad statūz p̄mitiū. Secūdo quātū ad statūz rami fracti. Nā iudei sunt excati: z gētilēs sunt admittit̄: iuxta illud Rom. 11. Tu qdē. i. gētilis cū oleaster effes insertus es in illis. i. ramis bone oliue z socius radicis z pinguedinis bone oliue fact⁹ es. ¶ Rursum pōt p̄siderari quātū ad statūz ultimū: qñ iudei oēs salui fiēt: qz tūc t̄pis si fuerit nūs filio rū isrl̄ sicut arena maris salui fiēt. Et qz nō est dare extrema sine medio: ideo p̄ter statūz p̄mūz z ultimū est dare mediū. Nos aut̄ tres stat⁹ quodā mō tagit̄ Ap̄ls Rom. 11. cū ait. Quia cecitas uenit in isrl̄ ex pte. quā

tū ad statūz p̄mitiū. Donec plenitudo gētūz itret. quātū ad statūz mediū fm̄ q̄ ecclia p̄ficiet z q̄si vniuersalit̄ gētes sunt p̄uerse. Et subdit: q̄ tūc oīs israhel salu⁹ erit. quātū ad statūz ultimū: qñ iudei plene p̄uertentur ad ch̄m qd̄ erit in fine seculi. ¶ Scdm̄ hos tres stat⁹ liber iste diuidit̄ in tres ptes. Quia p̄mo describuntur mutua desideria iter christū z eccliam: fm̄ q̄ ecclia sit in statu p̄mitiū. Scdo describunt talia desideria quātū ad statūz mediū. Tertio quātū ad statūz ultimū. 2⁹ ps est ibi. ¶ En lectulū salomonis sexaginta zc. Iultra mediūz tertij capli. 3⁹ ps est ibi ¶ Descēdi in hortū meuz. ¶ Circa finē sexti capli. ¶ Prima ps diuidit̄ in duas fm̄ q̄ desideria p̄mitiue ecclie duplicit̄ distiguit̄ p̄t. i. quātū ad adeptiōnē boni: z quātū ad fugā mali. Primo ergo salomon describit desideria spōse. i. ecclie siue aīe scē fm̄ q̄ desiderat adipisci diuinas dulcedines z spōsū sui ch̄i degustatiōes. 2⁹ ponit desideria ei⁹ fm̄ q̄ desiderat fugere exteriores tribulationes. 2⁹ ibi ¶ nigra sum sed formosa. ¶ Prima diuidit̄ in duas. qz p̄mo ponit spōse desiderū. 2⁹ q̄ ad obtinēdum qd̄ desiderat nō pōt per se spōsa sufficere: iplorat diuinuz auxiliū. 2⁹ ibi ¶ trabe me post te. ¶ Prima ps diuidit̄ i tres ptes. Quia p̄mo ponit spōse desiderū. 2⁹ subdit̄ desiderij cā siue rō. 3⁹ ex rōne assignata p̄cludit̄ spōsū suū nālit̄ desideratū eē. 2⁹ ibi ¶ qz meliora. ¶ 3⁹ ibi ¶ iō adolescētule. ¶ Est aut̄ tale desiderūz ecclie q̄ desiderat osculari osculo oris dei. i. adipisci de dulcedine z grā ip̄i. Debet ḡ optatiue legi ista l̄ra ¶ osculet. ¶ i. uti nā oscularet̄ me de⁹ p̄z. ¶ osculo oris sui. ¶ Ita q̄ de⁹ p̄z sit osculās: fili⁹ sit osculatiū: z spūs sc̄s sit osculū. Dē aut̄ fili⁹ os p̄z in quātū est v̄bū ei⁹ z manifestatiū ip̄i us. Spūs aut̄ sc̄s dicit̄ osculū: qz sicut in osculo p̄cedit̄ corpalis spūs ab osculāte per os: sic spūs sc̄s p̄cedit̄ ēt a p̄ze p̄cedēdo a filio/ cū fili⁹ hoc hēat a patre q̄ sp̄ret spūs sc̄m. ¶ 3⁹ Aug. 15. li. de trinitate dicit̄ spūs sc̄m p̄ncipalr̄ p̄cedē a p̄ze. Desiderat ergo gustare dulcedinē grē que appropat̄ spiritui sancto participando eius bona z suam grām. ¶ Deinde cum dicit̄.

¶ Quia meliora sunt ubera tua vino: fragrantia vnguetis optimis. Oleū effusum nomē tuū: ideo adolescētule dilexerunt te.

¶ Assignat cām z rōnē desiderij sui. Qd̄ anteqz exponam⁹ triplex nob̄ occurrit dubitatio l̄ralis. Primo qz videt̄ text⁹ hic dissut⁹ eē: cū p̄us ecclia locuta fuerit i p̄sona tertia dices. ¶ Osculet me zc. ¶ Postea assignādo cām locuta est deo in p̄sona sc̄da s̄bdēs qz meliora sūt ubera tua. ¶ 2⁹ ēt appet̄ text⁹ dissut⁹ z icōueniens. rō: qz cū spōsa desideret osculū: si uellet assignare cām desiderij sui: deberet cōmēdare labia per que sit osculū nō ubera. 3⁹ videt̄ icōueniēs hui⁹ dictū: qz spōse p̄suerūt hēre ubera nō spōsi. Cū ergo in p̄dcā locutione spōsa loquat̄ ad spōsūz: nō videt̄ cōpetens q̄ laudat ubera ei⁹. ¶ Rūdeo dicēdū q̄ p̄mā dubitatiōnē soluit̄ glosa dices: q̄ spōsa loquit̄ more amātis: q̄ p̄re femore dilectiōis loquēdo ordinē nō ualet seruare iō aliqñ loquit̄ in tertia p̄sona: aliqñ i sc̄da. Possūm⁹ ēt aliter dicere q̄ spōsain p̄mordio sue locutionis loquit̄ in tertia p̄sona: qz nō audet̄ tātū dñz in p̄ncipio allog in sc̄da p̄sona. Sz petitiōe facta cognoscēs se talia desiderare nō posse sine diua grā: iuxta illud qd̄ hētur 2. Cori. 3. Nō q̄ sufficiētēs sim⁹ cogitare aliqd̄ a nob̄ q̄si ex nob̄: sz sufficiētia n̄ra ex deo ē. iō p̄sisa de dei auxilio que p̄ p̄posuerat deo sua desideria in 3⁹ p̄sona dices ¶ osculet me zc. ¶ Si assignādo rōnē desiderij allogē ip̄z i 2⁹ p̄sona s̄bdēs qz meliora sūt ubera tua. ¶ 2⁹ dubitatio

Scdm̄ p̄plicē statū ecclie sicut ber dicit̄ in t̄p̄e

P̄t̄ia v̄t̄io totū libri.

In osculo spūali dei p̄i ē osculū fili⁹ sc̄s sit osculū.

2. 16. Si app̄ p̄nat̄ sp̄i sancto. p̄ p̄c. q. 4. ar. 4.

Triplex v̄ b̄ i r̄alis.

Solo p̄m.

Alia sola.

Solo p̄m.

tatio sic soluit. qz fm Dio^m pmo de dinis noibus. In
 telligibilia sunt icōprehēfabilia a sensib⁹: ideo per vnū
 sensibile nō expsse manifestat itelligibile: sed mltā sen
 sibilis expssius vnū itelligibile notificāt. Ut ergo def
 itelligi osculū a spōsa quesitū nō fuisse carnale sz spūa
 le: in quo nō tm bonitas labioz: sed et uberū z alioruz
 sensibiliū multoz pabūdātus cōprehēdit in laudādo
 spōsa p̄dictum osculum: laudat spōsa ubera nō labia.
Tertia dubitatio soluit sic a glosa: qz ideo tribuit
 spōsa spōso ubera ut ostēdat se loq figuratine. Aliter
 et pōt solui: qz nō est filē de m̄rimonio carnali z spūa
 li. nā sicut in m̄rimonio carnali spōsa dat dotes spōso:
 nō sic in spūali: sz dritū est qz spōsus. i. christ⁹ dotat ani
 mā. Sic et in huius m̄rimonio ubera p̄ncipaliter cō
 petūt spōso. **H**is visis est notādū qz assignare rōnē
 uel cām qua aliqd sit desideratū est ostēdē illud eē bo
 nū. qz fm p̄m in p̄ncipio libri ethicoz. z in p̄mo rhe
 torice. Bonū est qd oia appetūt. Et qz bona spūalia i
 notescūt per corpalia: ideo spōsa ostēdēdo dulcedinez
 osculi spōsi sine bonitate diuine dulcedinis cōmendat
 eā triplr. **P**rimo ex eo qz reficit gustū: qd notat euz di
 cit. **Q**uia meliora sunt ubera tua vino. **S**ecundo
 ex eo qz reficit odoratū: qd notat cū subiūgit fragrā
 tia vnguētis optimis. **T**ertio qz delectat tactum: qd
 notat cū addit oleū effusum nomē tuū. **A**d in
 telligētā dictoz notādū est qz dulcedo qd ecclia spon
 sa christi adipisci desiderat potissime habet fm p̄tem
 platiuā vitā. **V**ita autē p̄templatiua fm qz de ea locuti
 sunt theologū apli/ z phi/ z epicuri non accipit vnifor
 miter. **N**ā phi finē p̄tēplationis ponūt in sape. ideo i
 x^o ethi² ubi declarat de felicitate ostēdit opationez p
 actionē p̄fectā fm speculationē eē hui⁹ felicitatē. **N**āz
 speculari in sapia fm metaphisicū est summa felicitas:
 quā posuerūt phi. ideo p̄hs in. x^o ethi² uolēs talē feli
 citatē sūme extollē: ostēdit eam maxime delectabilem
 dicēs: qz phiā videt hēre delectationes mirabiles pu
 ritate z firmitate. **S**ed p̄tēplatio ut de ea loquunt the
 ologū magis cōsistit in sapore qz in sape: z magis confi
 stit in dilectione z dulcedine qz in p̄tēplatione. **E**t si i
 uenit studiū lrarū aliqn p̄tinere ad p̄tēplatiuā vitam
 fm theologos: hoc est quātū per huiusmodi studiū
 manuducimur in amorez dei. **S**i ergo ad hoc studeat
 aliqs ut sciat nō ut edificet/ z in dilectione dei p̄ficiat:
 cognoscat se viuere vita p̄tēplatiua fm p̄hos/ z nō fm
 theologos. **S**i ergo de huiusmodi p̄tēplationibus fm
 sensitiua loq uolumus per quādā adaptationē dicere
 possumus vitā p̄tēplatiuā p̄hoz reficere auditū z vi
 sum. **S**pūalē autē p̄tēplationē reficere gustū/ odoratus
 z tactū. **N**am lz oēs sensus nobis ad cognitionē deser
 uir: potissime autē auditus z visus nobis famulat ad
 sciam. **N**am fm p̄m oē qd qs nouit aut discens aut
 inueniēs nouit. **A**uditus ergo qui est sensus disciplina
 bilis fm p̄m p̄mo metaphisice deseruit ad sciaz que
 habet per doctrinā z ut scimus discētes. **V**isus autē plu
 res differētias rerū demonstrat: ut in eodē primo meta
 phisice dicit deseruit nobis ad sciam que habet per i
 uentionē z ut inueniētes ea nouimus. **I**deo p̄tēplatio
 phica que cōsistit in sape. appet si p̄sideret predicta qz
 potissime reficit auditū z visum. **C**ōtēplatio vō spūa
 lis que p̄sistit in sapore/ z fm quā est vita nra hēt refi
 cere gustū/ odoratū/ z tactū: que magis nobis deserui
 unt ad necessitatē vite. **U**n cūz btitudo p̄hoz cōsistat
 in intellectu. **B**titudo vō spūalis cōpletue z p̄sumati
 ue cōsistat in uoluntate: ut suo loco poterit declarari.
Cum cogitationes mētis dicant locutiones z uisiones
 ut plane dicit Aug⁹ in 5° de trinitate caplo. 11°. nō ta

mē pprie dicunt gustationes z orationes z tactus:
 qz talia magis vident tenere se ex pte uolūtatis. **S**atis
 appet bñ esse dictū qz p̄posuimus p̄tēplationem phi
 cam reficere auditū z visum. **S**pūalē vō gustū/ odo
 ratū/ z tactū. uolēs ergo spōsa cōmēdare p̄tēplationez
 spūalē non phicā ait. **M**eliora sunt ubera tua vino
 zc. **I**n qbus v̄bis tāgit tria genera hoium existētinz
 in ecclia quos aliquo mō reficit diuina dulcedo. **N**ā
 inquātum ubera spōsi. i. uoluptas dulcedinis ei⁹ me
 lior vino dicit. i. omni sapore corpali p̄ficiunt p̄fecti q
 talē dulcedinez nitunt gustare. **P**rot vō huiusmodi
 ubera sunt fragrātia vnguētis optimis. i. oibus odori
 bus sensibilib⁹ reficiunt p̄ficiētes: qui ad talē dulce
 dinē mouent per odoratū. **S**ed ut nomē ch̄i est ole
 um effusum. **P**pter sui mollitiē z pinguedinem dele
 ctās tactū sup cetera reficiunt incipiētes: qui se hnt ad
 modū hntū solum tactū fm spūalē vitā. **N**āz sicut ta
 ctus est illud quo reficit sensibilis vita in infirmo: quia
 aial fm p̄m est aial fm tactū: qz talis vita sine tactu
 remanere nō pōt. hinc incipiētes p̄cipāt spūalē vitā
 in infirmis: ppter qd vident habere solū tactum fm
 talē vitam. sed cū p̄ficere sit rōne p̄fectus odoratū ac
 quirūt fm qz mouent ad odorē dulcedinis. **C**ū vō p
 fecti sunt: plene in christo delectant z dulcedinez eius
 gustāt. **D**einde ideo adolescētule. **I**nfert ex di
 ctis spōsum christū esse vniuersaliter dilectū in ecclia.
Et cōtinuat sic textus. **O** dñe iesu christe qui es oia in
 oibus cōformādo te oibus p̄fectis p̄ficiētibz z inci
 piētibz oibus fm suū modū tuas dulcedines tribu
 ens. **E**t qz oib⁹ sic te cōformas. **I**deo adolescētule. **I**
 i. incipiētes. **D**ilexerūt te. **U**ult ergo arguere sponsa
 per locū a minori. **N**am si adolescētule. i. incipiētes de
 qbus minus videt diligūt christū. sequit qz christus in
 ecclia sit vniuersaliter dilectus. **E**t notādū qz ista
 cōclusio ideo adolescētule zc. **J**onplr pōt cōtinuari.
Primo qz sequat ex oibus supradictis: fm quē moduz
 est expositū. **S**cdo qz sequat ex imediate suprapositis:
 ut qz nomē christi est oleū effusum. i. reficit incipiētes
 ut est expositū. **I**deo adolescētule zc. **I**per quas itel
 ligunt incipiētes dilexerūt te. **D**icunt autē adolescētule
 incipiētes ut patet per glosam dicētem/ qz adolescentu
 le sunt nō uetuste per culpam: sed nouelle per gratiaz
 semper autem per locum a minori cōcludit christum
 esse vniuersaliter dilectum. **Lectio. II.**

Trabe me post te.

Postqz spōsa expressit suum desiderius
 qz dulcedinē christi adipisci uolebat. videns
 per seipsam non posse obtinere suum deside
 rium. **I**n parte ista implorat diuinū auxiliū.
Et diuidit pars ista in partes duas: quia in postu
 lando tale auxiliū. **P**rimo ponit sponse petitio. **S**e
 cundo spōsi exauditio: ibi **I**ntroduxit me rex. **C**ir
 ca primū duo facit. **Q**uia primo sponsa implorat diu
 num auxiliū. **S**cdo confitet ipsum esse suauē z ua
 liduz. **P**rimū habet cum dicit **T**rahe me post te. **S**
Scdo cum subdit. **L**urremus in odorē vnguento
 ruz tuoz. **C**ontinuet ergo sic. **D**ñe iesu christe video
 qz ex me non possum ad te uenire: nec tuam dulcedinē
 gustare: ideo tuum auxiliū implorādo rogo **t**rahe
 me post te. **N**am fm qz christus dicebat Joānis 6°.
Nemo pōt uenire ad me/ nisi pater qui misit me tra
 xerit illum. **E**t qz indiuisa sunt opera trinitatis ut dicit
Aug⁹ p̄mo de trinitate caplo 3°. **E**t Damascenus li
 bro 3° caplo. 18°. iō sicut nullus accedit ad ch̄m spon
 sū nisi p̄ eū trahat: ita nullus accedit ad ch̄m spōsum

Tria gene
 ra hoiz re
 ficat diuina
 dulcedo.
 p̄m̄sū p̄fcti

p̄ficiētes

trij sunt in
 cipientes

p̄deca i fti.

Christus e
 utr dilect⁹.

Bisio text⁹.

Intelligibi
 lia nō com
 prehēdunt
 a sensibus.

Solo. ite.

Rō qz aliqd
 appetit r.
 p̄p̄mo.
 c. 6°.

Osculū spū
 ale reficit
 gustum z
 odoratus z
 delectat ta
 ctum.

Vita contē
 platiua di
 uerimode
 accipitur.
 c. 8.

Felicitas p̄
 sistit in p̄tē
 platione.

Cōtēplatiō
 iustoz mag
 is p̄sistit i
 dilectōe qz
 i cognitiōe

Bia in vi
 ta p̄tēplati
 uā p̄horū z
 theologoz

p̄ postioz.

in p̄ncipio

ut supra.

p̄ ethicoz
 c. 6°.
 in. 4. di. 49°.
 q. 1. ar. 1. q. 1.
 ancula 1°.

nisi christus eum trahat. Bñ dicit sponsa. i. ecclia sponso suo christo [trahere me post te.]

Curremus in odore vnguentorum tuorum.

Spōsa p̄fitef auxiliū christi eē suave z ualidū. Continuat aut sic. Nō ad isipiētā dico [trahere me post te.] qz tuus tract⁹ est suavis z ualidus. qz si tu me traxeris nō solū mouebo: q̄litercūqz: sed et currā in odore vnguentoz tuoz. Ji. uelocit̄ mouebo: dūmō possiz suauit̄ odorare v̄tute z dona tua. **N**otādū aut qz cū spōsa dic̄ se cursurā ad tractū ch̄i: p̄fitef ei⁹ tractū nō esse violētū sed suauē. nā currē est uolūtate moueri. Rur⁹ suz p̄fitef talē tractū eē fortē: qz in cursu notat̄ uelocitas mot⁹: que sine magna v̄tute eē nō pōt. Nec miruz si ch̄s trahit suauit̄ z fortit̄: qz ch̄s est dei v̄t⁹ z dei sapientia f̄z Aplm. j. ad Corin. j. Et sapia ut legit̄ Sap. 8°. Attingit a fine usqz ad finē fortiter z disponit oīa suauiter. Et notādū qz spōsa cū postulat se trahi noiat se in singulari dicēs [trahere me post te.] Cū dicit hui⁹ tractū se obedire noiat se in plurali dicēs [curremus zc.] Cui⁹ rō est qz de⁹ quātū est de se vno mō trahit. qz f̄m Dionysii 4° caplo de diuinis noib⁹. Sic sol nō rōcinās neqz p̄ligēs imittit radios suos sensibiles: sic de⁹ imittit radios suos itelligibiles: nō tñ trahimur vno mō: qz lz de⁹ vno mō se hēat ad oīa: non tñ se hnt oīa vniformit̄ ad ipm. qz eadē ifluētia diuersimode recipit in creaturis. Quō aut itelligēdū sit dictū Dionysij: z quomō deus se hēat ad oīa vniformiter alibi declarauimus. **D**einde cum dicit.

CIntroduxit me rex in cellaria sua.

Ponit quō spōsus exaudiat petitiones sue spōse. Et circa hoc spōsa tria ostēdit. qz p̄mo dicit se ad dulcedinē quā petierat eē introductā. 2° bonū qd̄ desiderauerat gaudet se eē adeptā. 3° fatet se circa illud bonū nō eē deceptā. **P**rimū cū dicit̄ [introduxit me rex in cellaria sua.] 2m cū annectit̄ [exultabim⁹ z letabimur in te.] 3m cū sb̄infert̄ [memores uberū tuoz sup vinuz. recti diligūt te.] **C**ōtinuat aut sic. Nō inuanū petij̄ dīnuz auxiliū: qz spōsus me⁹ qui est christ⁹ rex regū z dñs dominatū respiciēs humiles petitionē meā. [introduxit me in cellaria sua.] Ji. in dulcedinē suā dādo mihi grāz suā. Dicit̄ aut grā cellaria in plurali: qz ab ea fluūt z deriuant̄ singule v̄tutes spūales p̄ficiētes diuersas potentias: z f̄m diuersas v̄tutes diuersarū potētiarū diuersi mode letamur z gaudem⁹ in dño. Et p̄fecti f̄m tales v̄tutes deriuatas a grā quodāmō potam⁹ vīna spūalis letitiē de diuersis cellarijs. **D**einde cum dicit.

CExultabimus z letabimur in te.

Ostēdit spōsam bonū qd̄ desiderabat. s̄ ipm deū esse adeptā. Nā f̄m modū itelligēdi p̄sus p̄ficimur f̄z grāz diuinā z postea p̄fecti per grām adipiscimur ipsuz ad quē grā nos ordinat: iō̄ introducti per grām in spūalem letitiā. [Exultabim⁹ z delectabimur in te.] **N**otādū aut qz v̄l̄r oēs hoies appetūt b̄titudinē. diuersificāt autē in p̄ticulari. qz qdā ponūt felicitatē in uenerēis: qdā in diuitijs: z sic de alijs in qb⁹ nō est uera b̄tudo: qz nō delectant̄ in ipso sūmo z uero bono: sed in qdā p̄ticipatione ei⁹: iquātū oīa p̄ticipāt p̄ch̄o z bono. **S**īa v̄o diuina facit nos ponere felicitatē in sūmo z uero bono z non in alio: ideo signanter dicit̄ [exultabimus z letabimur in te.] qui es summum z uerum bonum. **D**einde cum dicit.

CMemores uberum tuorum super vinum.

Recti diligunt te.

Ostēdit se circa bonū qd̄ desiderauerat nō esse dece-

ptā. Ad cui⁹ euidentā notādū hāc eē oīam iter sensibilia z itellectualia bona: qz sensibilia bona antēqz habeant reputant̄ magna: habita aut̄ vilescūt ut pōt haberi ab Auḡ in libro de doctrina christiana. z a p̄ho i p̄mo ethicoz. p̄pter qd̄ qlibet iuenit se deceptū cū adipiscit̄ sensibilia bona: qz nō reputat ea tāta bona post qz hēt quāta credebat. Sed in itellectualib⁹ bonis nō sic se hēt: qz habita maiora reputant̄ z potissima z p̄cipue sūmū bonū qd̄ de⁹ est. **L**ā aut̄ qre bona sensibilia per modicū t̄ps delectāt: z qz nō inueniunt̄ tāta bona sicut credebat̄ assignari pōt: qz hī⁹ bona nō sunt delectabilia f̄m se. z qz delectēt hoc est rōne h̄itū appetitum corruptū. Quia ut vnusqzqz est talis sibi finis videt̄. ut dī in 3° ethicoz. Et qz hī⁹ appetit⁹ f̄uat nām ut transmutabilē ideo facta mutatione in nā: que p̄us erāt delectabilia postea nō sūt. **U**n̄ dicit p̄hs p̄mo rhetoricarū. in tractatu de disceptatiōe. qz trāsmutare ē delectabile: qz in ipsa nā fit trāsmutatio. **I**n bonis aut̄ dei uel diuinis nō sic se hēt. nā talia bona f̄m se sūt appetibilia: z ideo delectabilia f̄m se. qz ea desideramus f̄m illud qd̄ in nobis est sūp̄mū z optimū. vñ etiā desiderādo ea distrahimur ab huiusmodi uarietatibus: p̄pter qd̄ talia adepta nunqz h̄ntur in fastidio: imo semp̄ inueniunt̄ eē maiora bona qz crederent̄ añ. **C**ōtinuet̄ ḡ sic l̄ra. [Nos memores uberū tuoz.] Ji. memores qd̄ diximus de uberib⁹ qz sunt meliora vino: nō sum⁹ decepti circa talē sniam: qz recti. i. illi qui recte sapiūt diligūt te sup vinū. **B**n̄ poterat dicere ista spōsa post qz̄ introducta erat in cellaria spōsi z gustauerat dulce dīnē ei⁹: id qd̄ dixit regina saba regi salomoni: que ut habet̄. 2. Paral. 9. Cū audisset famā salomonis uenit tētare eū. Et cū locuta est ei quecūqz erāt in corde suo. **P**ostqz̄ exposuit ei salomon oīa que p̄posuerat: nec fuit v̄bū qd̄ posset regē latere: vidēs sapiam salomonis: nō erat p̄re stupore in ea spūs. dixitqz regi. **U**erus est p̄mo quē audierā in terra mea de v̄tutib⁹ tuis. **N**otādū aut̄ qz spōsa p̄sus loq̄tur in singulari dicēs [introduxit me.] postea in plurali cū subdit. [Exultabim⁹ z letabimur in te: memores uberū zc.] p̄pter eandē cām p̄tingit quā sup̄ assignauim⁹. **P**ōt tñ alia cā assignari: qz spōsa que vnū petij̄: multis modis: z multis coicatū z coicādū inuenit. **I**n qb⁹ z pro qb⁹ gaudēs dicit. [Exultabim⁹ z letabimur zc.] **L**cō. III.

Igra sum sed formosa filie hierusalē sicut tabernacula cedar: sicut pelles salomonis.

Postqz̄ posita sunt desideria sponse f̄m que desiderabat adipisci diuinā dulcedinē siue diuina bona. hic ponunt̄ desideria ei⁹ f̄m que desiderabat fugere tribulationes z mala. Ad itelligētiā aut̄ dicēdoz notādū spōsam christi eē eccliam. Ecclia aut̄ duplicit̄ pōt accipi. **P**rimo pro tota p̄gregatione fidelīū. **S**cdo pro ipsis p̄latis. qz qñ aliqd̄ nomē p̄uenit toti p̄gregationi tale nomē dicit̄ de sup̄iori p̄te toti⁹. **S**icut videm⁹ qz hoc nomē hō̄ est nomē toti⁹ p̄iūcti. tñ qz itellectiua ps in hoīe est sup̄ior: nūcupam⁹ hoīem et illā p̄tē sup̄iorē que dicit̄ itellectiua: qz que facit hō̄ f̄m itellectum dī facē per seipm. p̄pter qd̄ p̄hs in. 9. li° ethicoz dicit hoīem eē magis itellectū qz sensum. **S**ic et qz nomen ecclie dī de tota p̄gregatione fidelīū. p̄lati qui sūp̄mū gradū in ecclia tenēt dicunt̄ ecclia. Et qd̄ p̄lati faciūt dicit̄ ecclia facē. Et dñs de eo qui noluit audire vnuz aut duos aut tres Mathei. 18. ait. **D**ic ecclie. i. p̄lato f̄m vnū modū exponēdi. **S**ic ḡ accipiēdo eccliaz pro ipsis p̄latis melius poterimus p̄tinuare seriem littere. **H**oc v̄sō

Suavis est christi tract⁹

Christi tract⁹ est fortis

64 pte qd̄nc 34 ar. 41

Spōsa tria ostēdit.

Cōti⁹ text⁹.

Et si grā fluunt oēs v̄tutes. p̄ 2. q. 110. ar. 4.

Oēs appetūt b̄titudinē. p̄ 2. q. 110. ar. 8. z p̄o ethicoz. c. 4.

Bia iter na sensibilia z itellectua

i p̄o circa f̄

Quare b̄t sensibilia p̄ delectāt.

c. 8.

Bona diu appetunt p̄ter se.

Regina saba loquit̄ salomoni.

Ecclia b̄ p̄r accipi.

Ecclia b̄ cipal̄ p̄latoz.

Hoc viso sciendum est platos pp curā quā hnt dupliciter turbari. Primo exterius ppter illatas tribulationes. 2º interius: qz iteriores tribulationes aliquñ mentē in tantū distrabūt qz si post tribulationē qz ad mētes uelit regredi iueniat se nō posse pcepere illā dulcedinem quā p̄sus pcepit. Salomon ergo in narrādo tribulationes ecclesie. i. platos duo facit. Quia p̄mo exteriores tribulationes narrat. 2º interiores distractiones. ibi **L** in lectulo meo quesivi quē diligit aia mea. **I**n p̄ncipio sc̄di capli. **P**ropter p̄m notandū qz ecclesia p̄mitiua de qua nūc agit: ut p̄z ex textu habebat quatuor ḡna tribulationū: z quātū ad duo p̄ueniebat cuz ecclesia moderna: quātū ad alia duo differebat. Nā ecclesia moderna siue plati t̄pis hui⁹ dupl̄r turbantur. Primo ex administratiōe filioz. Administrātes eniz nō facile est sine turbatiōe esse: ut habet 1ª Corinth. 11. caplo. Turbantur ex isidiatiōe hēricoz: qz adhuc hodie regnāt mlti falli christiani. Has aut̄ duas tribulationes hēbat p̄mitiua ecclesia. Nā plati t̄tis hēbat curā s̄ditoz: z hērici isidiabant eis. **D**ebat et̄ illa ecclesia duo ḡna turbationū que nō hēt ista. qz tunc t̄tis coiter christiani z maxie plati ipugnabant a iudeis z gētib⁹: a qbus nō ipugnāt modo. nō eniz ipugnāt a gētib⁹: qz plenitudo gētiuz iā intrauit ecclesiam: nec ipugnāt a iudeis qz nō sūt illius auctoritatis sup christianos cui⁹ erāt t̄tis. Duo ergo facit Salomon: qz p̄mo narrat turbatiōes p̄mitiue ecclesie in qb⁹ differebat ab ista. Sc̄do illas et̄ in qb⁹ p̄ueniebat cū ista. z h̄ in p̄ncipio sc̄di capli. **E**go flos capli. **P**ria ps diuidit in duas ptes. qz p̄mo narrat sp̄sa h̄i turbatiōez. Sc̄do petit christi s̄buetiōnē. ibi **I**ndica mihi quē diligit aia mea. **T**urbatio aut̄ quā hnt p̄mitiua ecclesia differēs a moderna erat stimulatō gētiuz z ipugnatio iudeoz. Ideo circa p̄mum duo facit. Quia p̄mo instruit ecclesia quō turbabat ex gētiuz stimulatione. 2º quomō ipugnabat ex iudeoz uexatione. ibi **F**ilij mris mee. **P**rima ps diuidit in duas. Quia p̄mo ponit gētilium ipugnatio. 2º ex illa ipugnatio subisert̄ filioz instructio. ibi **N**olite me p̄siderare. **P**ropt̄ p̄mū modū qz ipugnatio ecclesie facit ad ei⁹ pulchritudinē. ideo ecclesia narrando turbationē quā patiebat a gentilib⁹: narrat et̄ pulchritudinē suā. **C**ōtinuet sic littera. **O** filie hierusalē. **I**quarū curā h̄e debeo. ego ecclesia m̄ uestra suz nigra: sic tabnacula cedar: s̄ sum formosa sic pelles Salomonis. Cedar fuit secūndus filius Ismaelis. ut d̄z Genesis caplo. 25. z fuit pfugus sup terrā: sic Ismael p̄z suus cui dictuz fuerat manus tue p̄tra oēs: z manus oīuz p̄tra te. Ideo cedar q̄si habet odio ab oib⁹ gētib⁹ nō morabat iter gētes. sed morabat extra in tētorijs cui⁹ tabnacula rōne pluuię denigrata erāt. Sic ecclesia despecta a gētilibus inter eos absqz turbatiōe manē nō poterat. ut Slo. videt̄ tāgere in quo notat turbatio quā ecclesia p̄mitiua patiebat a gētib⁹. z sic eēt nigra pp turbatiōes illatas exteri⁹: attamē interi⁹ **f**ormosa sum sic pelles Salomonis. **I**que fuerūt rubricate ex qb⁹ fecit tabnaculū. sic glo. tangit: uel ex qb⁹ textit archā dñi in quo notat formositas p̄m charitatē. **D**einde cū dicit.

Nolite me considerare qz fusca sum: qz decolorauit me sol.

Postqz ecclesia narrauit turbationē suā. nūc ex turbatione illata p̄uertit se ad instruendū filios suos z cōfirmādūz eos dicēs. **O** filie hierusalē nolite p̄siderare me qz fusca suz. **I**qz sol. i. ch̄us decolorauit me. i. denigravit me. **D**e aut̄ ch̄us denigrasse ecclesiaz p̄mitiua: qz

fuit cā finalis sue denigrationis: i. quantū pp ch̄im denigrata erat sentiēdo turbatiōes illatas a gētib⁹. **I**ntēdit ergo ecclesia instruē filios suos p̄ talē rōnez: qz itētio z p̄sideratio p̄ncipalis nō est ponēda in h̄ijs que sunt ad finem: sed in ipso fine. s̄ turbatiōes mūdi sūt ea p̄ que uenimus ad ch̄im. **C**h̄us est finis noster. **C**ū ergo turbamur pp ch̄im nō debem⁹ p̄siderare nec curare de ipsis turbatiōib⁹. s̄z tota itētio n̄ra d̄z poni i ch̄io pp quē talia sustinemus. **D**einde cum sequitur.

Filij matris mee pugnauerūt contra me. posuerūt me custodē in vineis. **V**ineā meā non custodiui.

Posita illa pte in qua ecclesia narrauit turbatiōes gētiuz: narrat stimulatōes iudeoz. **A**d cui⁹ euidentia notādūz est qz iudei psequēdo aplos z christianos qz erāt in hierlm fecerūt qz dicti ch̄iani p̄uerterēt se ad gētes. **J**uxta illud Actū. 13. **E**cce p̄uertimur ad gentes. z p̄uertēdo se ad gētes facti fuerunt custodes vinearū. i. gētiuz: pp qd saltē occasionalr iudei ecclesiam p̄mitiua custodē fecerūt in vineis gētiuz expellēdo eaz de hierlm. **P**ropt̄ qd apostoli custodiēdo gētes non custodierūt hierlm que erat q̄si vinea pp̄ia ipsoz. **I**n numerādo ḡ ecclesia turbatiōes iudeoz tria tāgit. **P**rimo narrat p̄sonas ipugnātes eaz cum dic̄ filij mris mee. **I**i. iudei pugnauerunt cō me. **F**uit enī synagoga q̄si m̄ n̄ra: qz ab ea aliquo mō p̄cessit ecclesia. **E**t qz iudei erāt filij synagoge: id̄ ecclesia uocat eos filios mris sue. **S**c̄do ponit turbatiōis excessuz cū s̄dit̄ **L** posuerūt me custodē in vineis. **I**qz tātus fuit excessus turbatiōis qz ch̄iani nō ualentes stare in hierlm p̄uertērūt se ad gētes: quarū facti s̄t custodes. **T**ertio ponit ipugnationis effectū: cū subinfert̄ **L** vineā meā nō custodiui. **I**qz ex hoc secutum est ut relinquerent hierusalem. **D**einde cum dicit.

Indica mihi quē diligit aia mea: ubi pascas: ubi cubes in meridie.

Uidēs ecclesia se h̄ie tot turbatiōes petit ch̄i auxiliū z s̄buetiōnez: z diuidit in ptes duas. qz p̄mo sp̄se petitio ponit siue quesitio. 2º ibiungit quesiti rō. ibi **N**e uagari incipiā. **I**ptinuet sic. o mi sponse dñe iesu ch̄e quē diligit aia mea tu uides me tot turbatiōib⁹ circumuentā: z qz sine te nō possuz eas fugē. ergo **I**ndica mihi ubi pascas: ubi cubes in meridie. **I**uolebat ecclesia scire domū ch̄i. qz dom⁹ est in qua pascimur z requiescim⁹ z sciebat ch̄im nō esse uagabundū. **I**mmo q̄cūqz ad domū suā iret eū querere z ad eū recurrere in suis turbatiōib⁹. sciebat qz eū semp̄ inueniret paratū z promptū. dixit **I**ndica mihi ubi cubes in meridie zc. **I**hoies cubat in nocte. **C**h̄istus aut̄ in meridie cubat: z in plena luce qz ipse est de⁹ uerus qz est uera lux z in eo tenebre nō sūt ulle. **D**einde cū dicit.

Ne uagari incipiam post greges sodalium tuorum.

Assignat rōnez quesiti. nā id̄ ecclesia in suis turbationib⁹ recurrit ad ch̄im ne uagari incipiat. z ponit sodales ch̄i. **D**icunt aut̄ sodales ch̄i hērici qz nolūt eē imitatores: s̄z socij z sodales ipsi⁹ inquantū pp̄ia docē cupiunt z eē magri ut ch̄us fuit. **D**einde cū dicit.

Si ignoras te o pulcherrima iter mlieres.

Ponit ch̄i r̄nsio. **A**d cui⁹ euidentia est sciendū qz sp̄sa increpāda erat dupl̄r. **P**rimo ex q̄one quā fecerat cū dixit **I**ndica mihi ubi pascas. **I**uidebat enī uelle querere deū absentē. nā in seipsa debebat eū querere id̄ quātum ad q̄onem quā fecerat: increpāda erat de

Hic ecclesia tria tangit.

Joanis p̄m mo.

Heretici dicunt ch̄i sodales.

Prelati dupliciter turbantur.

Primitiua ecclesia quatuor ḡna tribulationūz patia est.

Salomon hic duo facit

Primitiua ecclesia differēs a moderna

Turbatio ecclesie.

Ch̄us sol

ignorantia. s; quantum ad rationis rationem quodam modo increpanda erat de diffidentia. Videbat enim dubitare ne christus semper esset presens eam adiuvans cum dicebat. [ne vagari incipias.] Dividit ergo hec psalmus in duas. quia primo christus increpat ipsas de ignorantia. Secundo ne diffidat narrat que mala eas sequantur ex tali ignorantia. ibi [Egredere et abi.] dicit ergo [o pulcherrima inter omnes mulieres.] Non que ris me absentem. et dicit. [Ubi pascas: ubi cubes.] si. quia ignoras te. nam si te cognosceres querereres me in te ipsa. **¶** Notandum quod noiat ecclesiam pulcherrimam. quia deus querendus est in anima ut anima est imago eius: et quia de tali ignorantia eam increpat: id appellat eam pulcherrimam: quia ut est imago dei: pulcherrima est. **¶** Consequenter cum dicit.

¶ Egredere et abi post uestigia gregum tuorum: et pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorum.

¶ Narrat mala que sequuntur ipsas ex tali ignorantia. et dicit duo. Primum est cecitatis intellectus. Secundum est malitia affectus. Continuat sic. quia tu pulcherrima inter mulieres: si te ignoras. [Egredere et abi.] si. egredieris et abibis. [post uestigia gregum.] si. dogmata et exempla hereticorum. Nam de illis gregibus nunc loquitur: de quibus supra dixerat. [Ne vagari incipias post greges sodalium tuorum.] si. post hereticos: ut dictum fuit in quo notatur ignorantia intellectus. [et pasce.] si. pasces. [hedos tuos.] si. carnalia desideria tua adimplebis. Nam hedes est animal fetidum: in quo notantur carnales motus. Et hinc iuxta tabernacula pastorum quia tu ibis post carnalia desideria: sicut et alij carnales vadunt: qui intelligunt per pastores hedos. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Equitatum meo in curribus pharaonis assimilavi te amica mea.

¶ Quia sponsa videbat diffidere: ne diffidat: s; plene confidat de christo narrat beneficia que ei contulit. Et circa hoc duo facit. Primum narrat beneficia que ei contulit respectu inimicorum quos suppeditavit. 2º beneficia que ei contulit respectu maiorum bonorum que acquisivit. ibi [pulchre sunt gene tue.] Continuat sic. O amica mea non diffidas quia ego [assimilavi te equitatum meo.] si. populo israelitico quod fuit meo populo peculiaris quem tanquam equum possidebas et regebas. Illi ergo populo te assimilavi. [In curribus pharaonis.] quia sic currus pharaonis et egres eius submersi in mari rubro ut habetur Exo. 14. Ita demones te infestantes qui intelligunt per currus pharaonis. ego contulabo et deprimam. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Pulchre sunt gene tue sicut turturis.

¶ Tangit bona que ei contulit: cum quibus ad maiora proficere potuit: et enuntiat tria bona maxime necessaria que ei contulit. Primum charitatem. Secundo fidem. ibi [collum tuum.] Tertio spes. ibi [murenulas aureas.] Continuat sic. Non solum de me debes proficere: quia tuos depressi inimicos. s; et quia contulit tibi multa bona ad merendum. Dedit enim tibi virtutes charitatis qua me actorem et factorem diligeres. de qua dicit [pulchre sunt gene tue.] si. affectiones tue. [sicut turturis.] Turtur est animal valde dilectum. et postquam perdidit socium: alium renuit. In quo notatur ardo charitatis. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Collum tuum sicut monilia.

¶ Ostendit quod ei contulit fidem. Et continuat sic. Non solum dedit charitatem: quia feci quod gene tue essent sicut turturis. s; etiam contulit tibi fidem: quia feci quod collum tuum. id est. fides tua. per quam mihi capiti iungeris: sicut per collum caput iungitur corpori. feci [sicut monilia.] monilia. id est. ornamentum non habens exteriori amictum: quia purum et solum deum tenes in peccatore. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Murenulas aureas faciemus tibi: uermi-

culatas argento.

¶ Ostendit quod ei contulit spem. Spes autem est respectu premij eterni. Hinc autem premium est duplex. Videlicet essentialiter: ut gaudium de bono increato. Et accidentaliter. videlicet de bono creato. Et utrumque tangit dicens. [nos faciemus tibi murenulas aureas.] si. fundem tibi spes respectu premij essentialis. Nam premium essentialiter est deus aurea. sicut accidentaliter est aureola. hinc aurea siue premium essentialiter est murenula que est catenula coniungens ornamentum collum itus diversis coloribus colorata. ergo premium essentialiter est unus deus. **¶** Attamen secundum diversitatem meritorum de illo uno deo: non omnes habebunt par gaudium quod declarat dominus. Job. 13. In domo patris mei mansiones multe sunt. Hinc autem murenula aurea erit uermiculata argento. propter additionem premij accidentaliter. quia sicut argentum deficit ab auro: sicut premium accidentaliter deficit a substantiali. deus autem hinc premium accidentaliter uermiculatum propter diversitatem eius: quia non idem premium accidentaliter habebunt omnes. Notandum autem quod signanter cum loquitur de spe premium dicit [faciemus.] quia spes respicit futurum tempus. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Buz esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorem suum.

¶ Ponit correctio sponse. Et quia duplex erat increpata. scilicet de ignorantia: et de diffidentia. id duo facit. Primum enim ostendit sponsa se non diffidere: s; perfidere. unde quasi correpta de diffidentia confitetur beneficia sibi facta. Secundo quasi correpta de ignorantia confitetur se non debere deum querere absentem s; presentem. scilicet ibi [lectulus noster floridus.] propter premium notandum quod secundum philosophum primo rethoricorum. Differentia est inter correctionem et perunctionem: quia correctio siue castigatio: est gratia patientis: ut bonus fiat sed perunctio est gratia facientis: ut sanetur. Ideo cum aliquis corrigitur: si per correctiones melioratur et acquiescit corrigenti deus commendari et laudari: ut in correctione sua maneat. **¶** Dividit ergo pars ista in partes duas. quia primo quantum ad diffidentiam ponit sponse correctio. 2º eiusdem commendatio. ibi [Ecce tu pulchra es amica mea.] Correctio autem sponse quantum ad diffidentiam consistit in beneficiorum recognitione quia confitetur auxilia sibi facta. Hinc autem auxilia ut dictum fuit: fuerunt quatuor que de christo notabiliter predicantur. Nam oppressio inimicorum potest approbati incarnatio: et enim per passionem princeps huius mundi sit eiecitur foras. hoc non fuit nisi quia homo ille qui patiebatur deus erat: et quia in incarnatione deus factus fuit homo. Ideo inimicorum oppressio non incongrue incarnationi attribuitur. Donum autem charitatis potest approbati passioni: quia maiorem charitatem nemo habet quam ut ponat animam suam pro amicis suis. Donum autem fidei potest approbati resurrectioni: quia christo passo omnes apostoli turbauerunt. Ipse vero resurgens confirmavit eos in fide. quia post passionem suam perhibuit semetipsum vivum in multis argumentis per dies quadraginta apparet eis et loquitur de regno dei: ut dicit Actuum. 1. Spes autem potest approbati ascensionis et missionis spiritus sancti. Quia christus ascensus misit ecclesie sue spiritum sanctum quem accipientes habent pignus hereditatis eterne. per quod solidata fuit spes respectu premij eternorum. Quatuor ergo facit sponsa: scilicet quia quatuor beneficia confitetur. Nam primo confitetur incarnationem per quam inimici deprimuntur. 2º passionem qua charitas christi ostenditur. 3º resurrectionem per quam fides nostra confirmatur. 4º et ultimo confitetur spiritus sancti missionem: per quam spes nostra roboratur. scilicet ibi [falciculus mirre.] tertia ibi [botrus cypri.] quarta ibi. [vineis engaddi.] **¶** Dicit ergo [dum esset rex in accubitu suo.] si. in sinu patris in quo quiescit. [Nardus mea.] si. humilitas mea. Nardus enim est herba modica et odorifera: et significat humilitatem

Ma dicitur pleber prima ratione magis dei

Cecitas in intellectu et malitia affectus.

Hedi sunt carnalia desideria.

Christus narrat sponse sue duobus beneficiis que ei contulit

Christus dedit sponse sue fidem spes et charitatem.

Turtur a missio sicut alium renuit.

Becharitate et fide.

2º. q. 1. ar. 2º. q. 2. ar. 1º.

4º. de. q. 1. ar. 2º. q. 2. ar. 1º.

4º. de. q. 1. ar. 2º. q. 2. ar. 1º. In patria vultu beatorum. De premio essentialiter accidentaliter.

4º. de. q. 1. ar. 2º. q. 2. ar. 1º. p. rectori. c. c. 1º.

Sponsa correpta de ignorantia et diffidentia.

Correctio fit ut correptus bonus fiat. Qui accipit corrigentem debet. Sponsa correctio est commendatio.

Quatuor beneficia sponse predicantur. Primum est incarnationis. 2º est passionis. 3º est resurrectionis. 4º est spiritus sancti missionis.

Sponsa quatuor beneficia confitetur. Primum est incarnationis. 2º est passionis. 3º est resurrectionis. 4º est spiritus sancti missionis.

De humilitate.

que dedit odorē: qñ fili? respiciēs humilitatē ecclesie sue icarnat? est. Deinde cum dicit.

Fasciculus mirre dilectus meus mihi: inter ubera mea commorabitur.

Confitef passionē dicēs. dilect? meus est mihi fasciculus mirre. Mirra fm glosaz est arbor arabie altitudinis cubitoz qñqz cui? gutta est viridis z amara. Un significat passionē chzi. Hec aut passio fuit. Fasciculus mirre. Fasciculus dic qd zgregatū: z est nome diminutiū. Sic chz per passionē reputabat diminutus. Isa. 53. Non erat ei spēs neqz decor. z sequitur. Un nec reputauim? eū. Ruruz in eo fuit zgregatio mirre. i. amaritudinis pp mltas passiones z obprobria que sustinuit. Et ad lram datū fuit ei in passione mirratū vinū. Et qz tantū bonū chz ztulit sponse q uoluit pro ea pati z mori: iō spōsa hec recognoscēs sedit. L qz talis dilectus suus inter ubera cōmorabit. Ji. inter intellectū: qz nihil vult sapere qd ei displiceat. z nihil vult amare qd ipe abhorreat. Deinde cū dic.

Botrus cypri dilectus meus mihi.

Idest ualde dulcis z suavis z iocūdu. Cyprus enim est quedā isula cui? botri siue vne faciūt optimū vinū. Et qz vinū letificat cor hois: iō hic intelligit resurrectionē. qz vno dño post resurrectionē gauisi sūt discipuli. Job. 20. Deinde cum dicit.

In vineis engaddi.

Confitef spūs sc̄i missionē. Cōtinuet sic. Tu dilect? meus nō solū es botrus cypri. Ietificās aiaz per resurrectionē: s; etiā es mihi botrus i vineis engaddi. i. botrus balsami: qz s; glosaz In engaddi. sūt arbores balsami: crescentes in modū vinearū. vñ significat missionē spūs sc̄i: qz dona spūs sc̄i suscipimus per vntionem chzismatis: qd conficitur ex balsamo z oleo. Deinde cum dicitur.

Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui columbarum.

Ponit sponse cōmēdatio. Et diuidit in ptes duas. qz pmo chz sponā cōmēdat. z qz totū bonū nostrū a chzo est spona h recognoscēs. Scdo hāc cōmēdatiōnem ad chzīm refert z ordinat. ibi **Ecce tu pulchra es.** Cōtinuet sic. Dis pulchritudo tua ex eo est qz acquiescis motiōib? meis. z dic bis. **Ecce tu pulchra** ut ostēdat eā pulchrā z iterius z exteri? in opere z intentionē: iō subdit. **Oculi tui colūbarū.** Duo eni oculi mei sūt opns z itentio. colūba eni est aial fecūduz z simplex. Tūc eni hēmus oculos colūbarū quādo opus nrm est fecūdu rōne bonitatis: z intentio nra est simplex rōne rectitudinis. Deinde cum dicit.

Ecce tu pulcher es dilecte mi: z decorus.

Ordinat spōsa pulchritudinē suā in chzīm. Cōtinuet sic. Tu dilecte mi dixisti mihi. **Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra es.** Jqz nihil hēo qd non acceperim a te: iō nolo gliari: qñ nō acceperim. Confiteor qz ois pulchritudo mea est a pulchritudine tua. Illa g duplex pulchritudo quā dixisti eē in me p amplus z pfecti? refuat in te. ppter qd dilecte mi ecce tu pulcher es z decorus. Deinde cū dicit.

Lectulus noster floridus.

Ostēdit spōsa se eē correptā de ei? ignorātia: z pfitet se hēre deū p̄sentē z nō absentē. Querierat eni spona a chzo ubi pasceret: ubi cubaret pp qd duplr ignorabat: iō vno facit. qz p? qz p̄fuet: pascitur in seipsa. se cundo qz cubat in seipsa. ibi **Tigna domoz nraz.** Continuat sic. **Dilecte mi ego qñ ignorans quere**

bā ubi pasceres mō cognosco qz pascis in me ipsa. nā tu pascis inter flores: iuxta illud qd habet ifra. **L** qui pascit inter lilia. **J** siue inter flores. **L** z qz lectulus noster floridus est. Jō in meo lecto. i. in mea mēte siue in mea p̄sciētia pascere. Deinde cum dicit.

Tigna domorum nostrarum cedrina: laquearia nostra cupressina.

Confitef qz cubat in seipsa. Naz requies chzi est ubi sūt dona z vtutes spūs sc̄i. Continuet g sic. **Nō soluz mi dilecte p̄fiteor qz tu pascere in me: qz lectulus noster floridus.** S; etiā cubas in me. **L** qz tigna domoz nraz. Ji. mētis z p̄sciētie nre siue potētiarū nraz. **L** sunt cedrina. **J** ppter vtutes spūs sc̄i. **L** z laquearia cupressina. **J** ppter eius dona. **T**igna eni domus dicunt ligna erepta in capite p̄iūcta z significāt vtutes spūs sc̄i que sunt in diuersis potētijs. p̄iungunt tñ in capite inquātū fluunt a diuina grā que est in essentia aie in qua potētie radicanē. **H**i aut vtutes dicunt cedrine ppter incorruptibilitatē. **L**aquearia aut dicuntur ligna p̄iūgentia ipsa tigna. vnde immediatius laquearia adherēt lateribus: ex qb? tegit dom? quā faciunt ipsa tigna ppter qd dicta sūt laquearia. vnde significāt dona spūs sc̄i que mouemur a spū sc̄o. **N**az s; tales mot? vtutes in nob stant magis firme. **H**i vō **L**aquearia sūt cupressina. **J** ppter odorē: qz spargūt odorē usqz ad spm sanctū. **Cap. 2. Lectio. 1.**

Ho flos campi.

Postqz descripte sunt turbationes qz patiebat ecclesia p̄mitiua: ut differebat a moderna. **H**ic narrat turbationes qz patiebat ut cōueniebat cū ea. **H**i aut turbationes sūt

due. **I.** administratio filioz: z insidiatio hēticoz. **D**iuidit aut pars ista in duas ptes. qz pmo ponit incitatiō chzi fm qz iuitat eccliaz ad flores pducēdū siue pcurandū: z ad hēticos capiēdū. **S**cdo ponit famulatio sponse que p̄opta est ad chzo obediēdū. ibi **Dilectus me? mihi.** **P**ria diuidit in duas ptes: qz in prima chz iuitat eccliaz: ut p̄curet filios. scdo ut capiat hēticos. ibi **capite nob vulpeculas.** **P**rima in duas. **Q**uia p? iuitat ecclesiā ad offm suscipiēdū. **S**cdo ad offm exequēdū. ibi **uox dilecti mei.** **J** p̄ p̄mū. **N**otādum qz pmo chz iuitat ecclesiā ad ministrādū filijs z hndaz curā de eis. **S**cdo vidēs spona qz nō est bonū repellē monitiōnē spōsi nō rīdet sponso inuēs se assentire monitiōib? eius: s; p̄uertit se ad filios declarās quō itelligendū sit susceptū officii. **L** si cut malus. **T**ertio chz h? declarationē cōfirmat. ibi **adiuro uos.** **P**rima ps diuidit in ptes tres fm qz triplr iuitat ecclesiā: ut ministret filijs z eoz curam hēat. **N**ā pmo iuitat ecclesiā rōne exēpli. **S**cdo rōne p̄mij. ibi **ut liliū.** **T**ertio rōne meriti. ibi **sic liliū inter spinas.** **C**ontinuat sic. **T**u amica mea turbaris p gētiles: qz nigra es sic tabnacula cedar. turbaris etiā per iudeos: qz filij mris tue pugnaverūt p̄tra te. **S**z ultra hoc opz te tribulationes sustinē ppter administrationē filioz: ad qd debes induci exēplo meo: qz ego sūz flos cāpi. **N**ō eniz sū flos anguli: s; in campo existēs posui aiam meā pro ouib? meis. **S**ic z tu exēplo meo debes h? facē. Deinde cum dicit.

Et liliū conuallium.

Ostēdit h? idē rōne p̄mij. Cōtinuat sic. **N**on soluz amica mea debes ponē aiaz tuā pro filijs tuis: habendo curā de eis: ut sis flos cāpi sic ego. s; debes et hoc facē: p̄siderādo qz ego sūz liliū z uallium: siue decor z

Mirra qd fū.

Passio xpi fuit amara Matt. 27. Chz p̄o spona sua pati uoluit

De uio spiritali. p̄o. 101.

De balsa mo.

Pulchritudo duplex Duo oculi spūales.

Et pulchritudo est a pulchritudine chzi.

Ubi pascit chz.

Requies chz i sunt dona z vtutes.

1. p̄e. q. 1. ar. 1. scdo.

1. p̄. q. 1. ar. 2. scdo.

Diuisio tertius.

Chz iuitat eccliaz ad filios p̄curatio nē z ad hēticorum extirpationem.

Spōsa assentit monitiōib? spōsi.

Joan. 10.

p̄ ioan. 10.

Chis est spon
mū būliū.

premiū humiliū. id si te humiliaueris ad h̄ facienduz:
hēbis a me mercedē z p̄miū. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Sicut lilium inter spinas: sic amica mea in
ter filias.

¶ Ostēdit h̄ idē rōne meriti. Est eni modus loquendi
q̄ si aliqs uellet h̄e aliquē in amicū z diceret eo audiē
te: si aliqs uult eē amic⁹ meus dz eē purus sic aurum.
Ille autē si eēt sensat⁹ intelligeret q̄ oporteret eū esse ta
lē si uellet eē amic⁹ eius. sic loq̄t ch̄s ecclie cū ait. **¶** Si
cut lilium inter spinas: sic amica mea iter filias. **¶** **¶** Tu
sponsa si vis esse amica mea opz q̄ tu exponaste spi
nis. i. tribulatiōib⁹ pp filios tuos z purgaris siue affli
garis pp h̄ spinas: qz per h̄ mereberis. In quo iuitat
eā ad suscipiēdū offm̄ rōne meriti. **¶** Deinde cū dicit.

¶ Sicut malus iter ligna siluarū: sic dilectus
me⁹ iter filios. Sub umbra illi⁹ quē deside
rauerā sedī: z fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo.

¶ Declat ecclia filiis suis q̄liter se debeant h̄e in susce
pto offō. Uult enī oñdere q̄ p̄us dz itendē sibi postea
alijs. Et h̄ oñdit duplici rōne. P̄mo ex d̄ia uite acti
ue ad p̄tēplationē. 2º ex ordine charitatis. P̄ma rō
talis est. Uita p̄tēplatiua melior est q̄z uita actiua. iux
ta illud domini qui dixit mariā elegisse optimā p̄tez.
Luce. 10. Quia elegerat uitā p̄tēplatiuā. Sz ad mai⁹
bonū p̄us est itendēdū. Cū ḡ plat⁹ per uitā p̄tēplati
uā magis itēdat sibi. per uitā uo actiua magis uideat
itendē subditis. P̄us dz itendē sibi q̄z suis s̄ditis.
Sc̄da rō sumit ex ordine charitatis. Nā charitas oz
dinate fert i bonū. Et qz quodlibet bonū magis reser
uat ubi est totū q̄z ubi est fm̄ partē. id bonū n̄m ma
gis resuat in deo ubi est totū q̄z ubi est fm̄ ptē. Itēz
quelibet res magis resuat in se q̄z in suo fili. **¶** 3º ma
gis debem⁹ diligere deuz q̄z nos ipsos: z nos q̄z proxi
mū. ḡ prelat⁹ ex ordine charitatis p̄us dz dilige z itē
dere bonum sibi q̄z s̄ditis. Imponēdo autē istas rō
nes sic p̄cedit: qz p̄ponit media siue v̄tutes rōnum.
Sc̄do ex ip̄is medijs arguit. ibi **¶** Fulcite me florib⁹. **¶**
P̄ma ps diuidit in duas. Sc̄dm q̄ duo media pro
ponit. Nā p̄mo ponit mediū ex dulcedie p̄tēplatiōis.
Sc̄do ex ordine charitatis. ibi **¶** Introduxit me rex. **¶**
Est ḡ mediū p̄mum q̄ sp̄s̄us est sūme bonus. z q̄ ip
sa sedit sub umbra illi⁹. i. sp̄s̄i sui: z gustauit de fructu
eius: in quo sensit magnā dulcedinē: id ait. **¶** q̄ sic ma
lus inter ligna siluarū. i. siluestria: nō q̄ ipse sit silue
stris sz cōparatiōe: sicut oia sūt arida: z ipse solus viri
dis: sic oia ligna sūt siluestria: z ipse solus domestic⁹ z
sūme bon⁹: z sūme delectabilis z desiderabilis. **¶** Sic di
lect⁹ me⁹ iter filios. i. iter alios iustos est sūme deside
rabilis qz cūcti sci sūt q̄si alieni a deo in cōparatiōe ad
ch̄m: qz nō sūt filij n̄ales: ut ipse. Et qz talis est spon
sus suus: id s̄dit. **¶** q̄ sub umbra illius. i. sponsi mei
quā vmbra desiderabā sedī. **¶** z fruct⁹ ei⁹ dulcis gut
turi meo. **¶** Tūc enī sedem⁹ sub umbra ch̄i q̄ ardoz
libidinis nos nō urit. Et tūc fruct⁹ eius est dulcis gut
turi n̄ro: q̄n relinquentes terrena delectamur diuine
grē. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Introduxit me rex in cellam vinariam: oz
dinauit in me charitatem.

¶ Ponit 2º mediū ex ordine charitatis dicēs. **¶** Rex. **¶**
i. ch̄s. **¶** Introduxit me in cellā vinariā. i. in ubertate
sp̄ialis letitie que designat per vinū. **¶** z ordinauit in
me charitatem. i. p̄tulit mihi charitatē ordinatam.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Fulcite me floribus: stipate me malis: qz

amore languero.

¶ Arguit ex medijs supradictis q̄ p̄us dz plat⁹ itēde
re sibi q̄z alijs. Et duo facit fm̄ q̄ fuerūt media assi
gnata. P̄mo ḡ ex arguit ex p̄mo medio. Sc̄do ex se
cūdo. ibi **¶** Leua ei⁹. **¶** Cōtinuat sic. Dicitū fuit enim q̄
dulcedo dilecti mei est ualde suavis. z id p̄mo querē
da. p̄pter q̄ o filie hierl̄m ante q̄z ego itendā uobis
¶ Fulcite me florib⁹ stipate me malis. **¶** i. p̄mittite me
esse fulcitā florib⁹. nō ipediēdo delectationē meā quā
h̄eo de ch̄o qui est flos. Et p̄mittatis me eē stipatāz
malis nō ipediēdo dulcedinē meā quā h̄eo de dile
cto meo q̄ est malus. z s̄dit cāz **¶** qz amore lāgueo. **¶**
Notandū autē q̄ sup̄ius ch̄s noiatus est a singulari.
¶ flos z malus. **¶** Hic autē in pl̄ali noiāt ip̄m dicens.
¶ Fulcite me floribus stipate me malis. **¶** qz bonitas z
dulcedo i ch̄o est vnica. Cū autē deriuat ad nos mul
tiplicat z diuersificat fm̄ diuersa dona gr̄arū. **¶** Itē
notādū q̄ aliqs dz facē ex eo qd̄ p̄mittit illud uel non
ipedit fieri. Et isto mō loq̄t ecclia filiis suis q̄ oment
eā florib⁹ z stipēt eā malis. i. stipitib⁹ maloz eā circū
dent: qz petit ab eis q̄ eā sic stipatā z fulcitā p̄mittant
nō ipediēdo ipsā: cū ex suauitate odoris: siue ex dulce
dine p̄tēplationis debeat p̄us itendē sibi q̄z alijs si
lijs. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Leua eius sub capite meo: z dextera illius
amplexabitur me.

¶ Arguit h̄ idē ex sc̄do medio. z p̄tinuatur sic. Sic ex
dulcedine p̄tēplatiōis sic ex ordine charitatis. p̄us de
beo mihi itendē per uitā p̄tēplatiuā q̄z uobis p̄ vi
tam actiua. **¶** ergo leua ei⁹. **¶** i. sinistra ch̄i que deno
tat uitā actiua erit **¶** sub capite meo. **¶** i. secundario in
tenta. **¶** z dextera illi⁹. **¶** i. uita p̄tēplatiua per quā in
tendo mihi. **¶** amplexabit me. **¶** i. erit sup̄ caput meū
qz erit ad qd̄ p̄mo itēdam. Quia p̄mo itēdam mi
hi: z postea uobis. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Adiuro uos filie hierl̄m: per capreas: cer
uosqz campoz: ne suscitētis neqz euigilare
faciatis dilectam: quoadusqz ipsa uelit.

¶ Ponit p̄firmatio p̄dicte declationis. Sic enī decla
uerat sp̄sa susceptū offm̄: qz uolebat p̄us itendē sibi
z h̄e dexterā ch̄i sup̄ se. z postea uolebat itendere si
lijs z h̄e sinistra sub capite. z uolebat q̄ filij sui impe
dirēt eā a dulcedine p̄tēplationis. **¶** 3º ch̄s uolēs h̄ cō
firmare ait. **¶** O filie hierl̄m. **¶** qz sp̄sa mea p̄ceest.
¶ adiuro. **¶** i. obsecro z rogo. Nā lz possim p̄cipere uo
lo rogare. **¶** uos per capreas: ceruosqz campoz. **¶** i. p̄p̄
platos siue pp ecclie doctores qui sūt capree que de
bēt s̄bitr̄ vidē qd̄ expediat s̄ditis. Et sūt cerui cāpo
ruz qui debēt sollicite currē ad s̄ditoz defectū. Pro
pter h̄i⁹ platos pp sponsas meā. **¶** rogo uos ne susci
tetis: nec euigilare faciatis. **¶** i. ipsam dilectāz a somno
p̄tēplatiōis donec ipsa uelit. qz p̄us dz itendē pro se z
pro dulcedine diuina z postea actiōib⁹ ur̄is. **¶** Lcō. II.

¶ O dilecti mei. Ecce iste uenit salu
ens in montib⁹: transiliēs colles.

¶ Postqz sp̄s̄us inuitauit eccliaz ad offi
ciū suscipiēdū: ut susciperet curas filioz. In
pte ista iuitat ipsaz ad tale offm̄ exequēdū. Et circa h̄
duo facit. qz p̄mo ch̄s ad tale offm̄ exequēdū eccliaz
inuitat. Sc̄do h̄i⁹ offm̄ declat. ibi **¶** surge amica mea
sp̄sa. **¶** P̄ma diuidit in tres p̄tes fm̄ q̄ ch̄s triplicē
inuitat eccliam ad dictū offm̄ exequēdū. qz p̄mo inui
tat eā ex p̄te sua. 2º ex p̄te auditoruz. ibi **¶** en dilectus
meus. **¶** Tertio ex p̄te auxilioz. ibi **¶** Uox turturis. **¶**
Circa

Spon sa
ebū tribu
lationibus
purgatur.

Uita con
tēplatiua ē
melior acti
ua.

De cura p̄
latorum.

Sup̄ nos ip
sos z proxi
mos dilige
mus dz de.
1º. 2º. q. 25º.
ar. 2º.

Ch̄s spon
sus est sum
me bonus.

Solus p̄s ē
viridis z
domestic⁹.

Ch̄s est
sūme desi
derabilis.
Solus ch̄s
est fili⁹ dei
naturalis.

Qui sedēt
sub umbra
ebusti.

Ch̄s est
flos amat

Dulcedo
ch̄s in se
est vnica
in nob̄ m̄
multiplicat.
Fideles de
ben t ecclie
siaz ornare
virtutibus

Sinistra
ch̄s est vi
ta actiua.
Dextera
ch̄s est vi
ta contem
platiua.
P̄mo in
tendat mi
hi postea
bi.

Capree sūt
ecclie do
ctores.
Cerui sūt
prelati.

P̄mo inui
tat de ribi: de
inde alteri.

Ch̄s tri
pliciter in
uitat spon
sam suā qz
eccliam ad
exequēdū
officiū suū

Pielar' cir
ca offm su
um d3 tria
facere.

Ois christi
actio e pla
toru instra
tio.

Chis circa
nostriat' fac'

ps. 84.

c. 11.

Chis dicit
de semine
patriarcha
ru e ppheta
rum.

Das fuit
ebu ueloci
tas ad huc
mudu nos
Angeli du
cunt motes
patriarche
colles.

Chis arde
ter defectu
mros ituet.

Excellen
tia amoris xpi

Pes ale est
amo.

Pes ale est
caro nra.

Circa primum notandum qd prelati in exequendo officium sibi commissum quantum ad presentia tria debet facere. Nam pmo ad supplendum subditorum defectum debet uelociter currere. Secundo ad tale defectum cognoscendum pspicaciter et ardenter intendere. Tertio debet suos subditos diligenter instruere. Et qd hec oia facit christus: ideo prelati ex parte ipsius christi et exemplo ipsius motus debet circa subditos suos sic se habere. Posset ergo sic formari ro. Ois christi actio est prelatorum instructio. et sic sit instructio oium christianorum: est tamen potissime instructio prelatorum. sed christus ad subueniendum filiis uelociter currit eorum defectum pspicaciter et ardenter perspexit et eos fideliter instruxit: ergo et tu ecclesia: tu sponsa mea: tu prelatus qui per sponsam et ecclesiam designaris debes hoc facere.

De hac autem ratione non ponitur nisi medium: ideo diuidit pars ista in partes tres sicut qd medium trahit. Nam primo ostendit qd christus ad subueniendum nobis uelociter currit. Secundo qd defectus nostros pspicaciter et ardenter perspexit ibi. Similis est dilectus meus. Tertio qd nos fideliter et utiliter instruxit ibi. En ipse stat. Dicit ergo primo. Uox dilecti mei. Supple audis in me. Ipsa enim audiebat in seipsa uocem dilecti sui: iuxta illud. Audiam qd loquat in me dñs deus. Et qd locutio interior quedam visio dici potest: ut dicit Augustinus. 15º de trinitate. ideo si sponsa audiebat in seipsa dilectum suum aliquo modo uidebat ipsum: et uides ipsum admirata de uelocitate eius: et de sollicitudine ipsius dicebat. Ecce uenit saliens in montibus transiliens colles. Id est angelos/patriarchas/reges/prophetas: de quorum semine descendit christus. In quo notat magna et sollicita uelocitas christi ad subueniendum nobis. Qui transiens angelos uenit in mundum descendens ex semine patriarcharum/regum et prophetarum: ut nostro defectui subueniret. Quare autem angeli montes patriarche et reges colles dici possint/de facili patet: si considerent altitudines angelorum/patriarcharum et regum. Deinde cum dicit.

Similis est dilectus meus capree hinnulorum ceruorum.

Ostendit quomodo christus defectus nostros ardentem et pspicaciter intuet. Et continuat sic. Non solum audiui dilectum meum loquentem in me et audiendo ipsum: sed uidi qd transiliuit angelos/patriarchas et reges et uenit ad nos. sed etiam uidi qd dilectus meus similis est capree. Defectus nostros subtiliter uideo. Rursus similis est hinnulo ceruorum. Id est sicut qd solum glosam caprea subtiliter uidet. Rursum similis est hinnulo ceruorum. Defectus nostros subtiliter considerando. Hinnulus enim sicut glosam agiliter currit. unde potest designari excellentia amoris christi. Nam per amorem ferimur quocumque ferimur: iuxta illud Augustini. 11º confessionum. Pes meus amor meus: eo feror quocumque feror. Et si multus sit amor per ipsum agiliter et uelociter ferimur. Deinde cum dicit.

En ipse stat post parietem nostrum respiciens per fenestras: prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi. Surge propera amica mea: columba mea: formosa mea et ueni.

Ostendit qd christus nos fideliter et utiliter instruxit. unde adhuc uerba ista sunt uerba sponsae uidentis qd christus stat post parietem nostrum. Id est post carnem nostram paratus ad nos docendum fideliter et utiliter. Et stans post

parietem nostrum et respiciens per fenestras. Id est per dicta prophetarum exponendo nobis illa. sunt enim dicta prophetarum magis enigmatica quam ea que scribuntur in lege. ideo talia dicta designantur per cancellos. Dicta uero legalia que sunt magis apta designantur per fenestras. Et tunc est suppleta ratio. Quia tu sponsa uides me dilectum sic fecisse et habuisse diligenter curam filiorum: mei exemplo mota debes diligenter exequi officium tibi commissum ex parte auditorum. Et circa hoc duo facit. Quia primo ponit blanda christi interiorio. Secundo subiungitur etiam uisitationis ratio ibi. Jam enim hyems abiit. Dicit enim sponsa. En dilectus meus loquitur mihi. Et ait. Surge propera amica mea. propter charitatem. columba mea. propter simplicitatem. formosa mea. propter imaginis diuine dignitatem. propera. scilicet et ueni. Exequendo officium tibi commissum: habedo curam filiorum tuorum. Deinde cum dicit.

Jam enim hyems transiit: imber abiit et recessit.

Ponit rationem ad hoc ex parte auditorum et intendit talem rationem. Quando materia est disposita tunc est operandum: et tunc est inducenda in eam forma debita: sed auditores et filii tui sunt nunc dispositi ad audiendum motum onibus tuis: ergo debes surgere et properare et exequi officium tibi commissum circa eos. De ista ratione ponit solum medium ostendens auditores esse dispositos. Et duo facit sicut qd dispositio dupliciter potest accipi et attendi. Nam primo ostendit auditores esse dispositos ex contrariorum admonitione. Secundo ex positiorum inductione ibi. Flores apparuerunt. Continuat sic. Bene dico qd debes surgere et ministrare filiis tuis: quia hyems iam transiit. Id est congelatio infidelitatis que intelligitur per hyemem sicut glosam recessit a filiis tuis. propter quod filii tui habent dispositum affectum ad obediendum. Imber abiit et recessit. Id est malitia in temperantie et uoluptuositatis abiit et recessit: propter quod filii tui habent dispositum affectum ad obediendum doctrine tue. Per imbrem enim qui est humidus intelligitur uoluptuositas: quod sicut humidum undique currit et non bene terminatur in termino proprio. sic uoluptuosi sicut quolibet passionem currunt et non bene terminantur iudicio rationis: quod debet esse eorum frenum et terminus. Deinde cum dicit.

Flores apparuerunt in terra nostra: tempus putationis aduenit.

Ostendit auditores esse dispositos ex parte conditionum propositorum. Et continuat sic. Bene dico qd tu debes surgere: quia auditores et filii tui non solum sunt dispositi quia parati sunt ad imitandum: uel etiam diuini serunt condiciones contrarias. Sed etiam uidemus iam apparere in eis condiciones convenientes et congruas. unde flores. Id est initia bonorum operum: ut exponit glosa. apparuerunt in terra nostra. Id est in filiis nostris: quos quasi terram debemus arare et colere. tempus putationis aduenit. quia sunt in propria dispositione ad gaudium uel ad germinandum. Et notandum qd nos dominus filios suos appellat terram suam: quia quod unum ex minimis sit sibi reputat fore factum. In quo eius magna benignitas designatur. Deinde cum dicit.

Uox turturis audita est in terra nostra.

Adducit rationem ex parte meritorum auxiliorum. Intendit autem talem rationem. tunc homo debet surgere ad operandum quoniam uidet sibi adesse malum

Dea ppha
ru est magis
obscura q
legis.

Sponsa spon
so deest et
similem.

Quia ma est
disposita i
troducenda
est forma.

Dispositio potest
recipi dupliciter

Ecclesia debet
ministrare fili
is suis.
Hyems est con
gelatio infidelitatis.

Imber significat
uoluptuosita
tem.

Uoluptuositas non sequitur
iudicium
rationis.

Flores sunt
initia bono
rum operum.
Filii ecclesie
dicuntur terra.

Abatib. 27.

Tunc ratio
re sponsa debet
exequi officium
suum.

ta auxilia per que pōt cōsequi qđ intēdit. Et quia tu spōsa mea habes multa auxilia te auxiliātia ad ministrādum filiis tuis: ideo debes surgere z ministrare eis exequēdo officium tibi cōmissum. De ista autē rōne ponit solum virtutē mediij: notās auxilia que habet ecclesia. Et circa hoc tria facit s̄m q̄ talia auxilia tria sūt videlicet auxiliū diuinum z humanū. humanum duplex. s. gentiliū z iudeoz. qz aliqui ex iudeis conuersi erāt: z ad adiunādum eccliam parati erāt. z aliqui cōuersi erāt de gētilibus ad hoc idem parati. Primo ergo narrat auxiliū diuinū cum dicit. **Uox turturis.** Ji. uox spūs sancti ut glosa exponit. **audita est in terra nostra.** Nam ipse spūs sanctus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus: ut dicit ad Rom. 8°. Et qz tantum auxiliū habes: ideo nō debes pigritare ad surgendum. **Secundo cum dicit.**

Ficus protulit grossos suos.

Ostendit hoc idē ex parte auxiliij iudeoz. Et cōtinuat sic. Bene dico q̄ tu debes surgere: qz ficus hoc est synagoga: qđ cōuenit eē ficus ppter dulcedinē diuini cultus. **protulit grossos suos.** Ji. protulit ficus suas: que lz non sint mature oīno sed sint grosse: tñ prompti sunt z parati ad te auxiliādū. Pōt etiam hoc legi aliter sed non mutat exponēdo pferre pro pijcere z abijcere: sic synagoga **protulit.** Ji. picit grossos suos. Ji. im maturitatē ficū suarū. qz iam hēt aliquas ficus maturas p̄mptas ad terminādum. Pōt enim dici grossus z grossi fructus: qz parēt in ficu aū maturitatē. **De inde cum dicit.**

Vinee florentes dederunt odorem suum.

Ostendit tertio hoc idē ex parte gētiliū. Nam ecclia debet surgere z exequi officiū sibi cōmissum. **Vinee florentes dederūt odorē suum.** Jqz iam aliq ex eis parati sunt ad te inuādū. nulla igit tibi remanet excusatio q̄ re tu non debeas surgere z habere diligētē curam filioz. **Deinde cum dicit.**

Surge propera amica mea: speciosa mea: z ueni: columba mea in foraminib' petre in cauerna macerie.

Declarat christus ecclie huius officiū exequēdū. Et duo facit. Quia p̄mo ostēdit ad qđ ecclesia debeat exequi officium sibi cōmissum: z ad qđ debeat inducere filios suos. **Secūdo ostēdit quomō filios suos ad illud introducere debeat ibi ostēde mibi faciē.** **Dicit ergo tu amica mea ppter charitatē: speciosa mea ppter cordis simplicitatē.** **Surge z ueni in foraminib' petre.** Ji. in vulneribus christi. qz s̄m Aplm. j. ad Corin. 10°. Petra autē erat christus. **Tūc enim uenim' in foraminibus petre quādo auditores inducimur ad considerationem passionis christi.** Debet ecclia uenire in cauernā macerie. Jqz debet filios suos inducere ad ueritatem fidei. Nam s̄m glosam maceria est p̄geries lapidum cōpositoꝝ in muro sine cemēto. sic fides nostra articulos z sentētiās cōtinet sine cemēto rōnis. Et iō cām colligare nō pōt. Attamē oēs articuli colligātur in vnum: qz uel p̄tinet ad diuinitatē. uel ad humanitatem christi. z diuinitas z humanitas plene fuerunt in vna ypostasi christi. ideo singulariter dicit in cauerna macerie. **Nam cauerna significat locū imuz z cauum: qz humiliter debemus suscipere ueritatē fidei z captiuare intellectū nr̄m in obsequium christi.** Propt qđ apparet ad qđ debeat ecclesia suscipere curā filioꝝ ga ad duo. **Primo ut inducat eos ad meditatādam passionē christi.** qz dicit Chiso. in quodā sermone de passi-

one christi: qz crux christi est p̄bia christianorum. ut sic recolēdo acerbiter passionis christi nō uadat post lasciuas suas: in quo notat bonitatis affectus. **Secūdo debet eos inducere ad ueritatē fidei: ne uadāt post errores suos.** in quo notat bonitatis intellectus. **De inde cum dicit.**

Ostende mibi faciem tuam: sonet uox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis: z facies tua decora.

Ostēdit quomō ecclesia sine p̄latus possit inducere filios suos ad ea que dicta sunt. **Ad cuius euidentiaz notādum q̄ p̄latus dupliciter debet inducere subditos suos ad bonum.** exēplo scilicet z uerbo: iuxta illud **Actuum p̄mo.** **Leuit iesus facere z docere.** Et in quātum p̄latus dat bonū exēplum subditis suis inducit eos ad bonū z ad bonitatis affectū siue ad foramina petre: qz inducit eos ut cōsiderēt passionē christi: z nō uadāt post affectiones malas. Sic faciebat **Aplm. j.** **Corin. 11°.** **Imitatores mei estote sicut z ego christi.** In quātum uo p̄dicat eis inducit eos ad ueritatem fidei siue ad cauernam macerie: qz ostēdit eis quid credēdum: z qđ non credēdum. Nam etsi uerbo inducit quis ad bonos mores: hoc est in quantum p̄dicatio p̄supponit bonā uitam p̄dicantis. Quia ut dicit **Gregorius.** Cuius uita despicit necesse est ut eius predicatio cōtēnatur. Unde apparet q̄ ea que dicunt consonāt eis que pius dixerat. **Dicit dñs ipsi ecclesie uel p̄lato** **Ostēde mibi faciē tuam.** Ji. ostēde filiis meis quos tibi cōmissi faciē tuam. i. bonum exēplum de te bñ uēdo. **Dicit autē ipsum bonū exēplum facies: qz sicut facies est in apto: ita bona opa p̄latoꝝ debēt eē in apto: ut inducāt filios suos ad bonū: iuxta illud Matth. 5°.** **Sic luceat lux uestra corā hoibus ut videant opa uestra bona z glorificēt patrē uestrum qui in celis est.** **Et addit** **Sonet uox tua in auribus meis.** Jidest filij mei audiāt tibi cōmissi uocem p̄dicationis tue. **Qđ enim ecclesia facit filiis suis sibi cōmissis christus reputat sibi factum.** **Addit autē causam eius qđ dixerat dicens.** **Uox enim tua dulcis.** Jquādo proponis filiis meis uerbū. **z facies tua decora.** Jquādo tribuis eis bonum exemplum. **Deinde cum dicit.**

Capite nobis vulpes paruulas que demolunt vineas. Nam uinea nostra floruit.

Inuitat christus ecclesiā ad hereticos extirpandos: z quatuor tāgit. Nam p̄mo dicit hereticos capiendos cum ait. **Capite nobis vulpes.** Jppter fraudulētiaz qz latēter insidiant doctrine sane. **Secūdo assignat tēpus captionis cum ait** **paruulas.** Jqz quādo heretici incipiūt pullulare z sunt paruuli tūc sunt capiēdi. i. sūt cōuincēdi per doctrinā sanā. qz postqz cōfirmati sunt in errore suo nō ita de facili p̄uertunt. uel sunt capiēdi ad lram: qz sūt tollēdi de medio ne eccliaz destruat. **Et iō tertio subdit captiōis rōnē cū ait.** **Que demolunt vineas.** Nam p̄pterea capiēdi sunt ppter damna que inferūt: qz eccliam destruat. **Quarto addit cōmoditatē dānicādū cum subdit.** **nam uinea nostra floruit.** Est enim hec causa quare heretici habēt cōmoditatem ad dānicādū: qz uinea idest ecclesia est in flore: qz potissime uerificabat in ecclesia primitiua: de qua sapiēs loquitur. **Pōt etiaz uerificari adhuc quātum ad eos qui non sunt in fide solidati.** **Deinde cum dicit.**

Dilectus meus mibi z ego illi.

Postqz posita est multiplex christi immutatio. hic ut dicebat

Ecclia d̄z ministrare filiis suis.

Spōse auxilia s̄ tria.

Ficus s̄gt synagogas

Foramina petre sunt uicra xpi.

Ecclia d̄z ducit filios suos ad ueritatē fidei. fides nōi n̄r̄i ratiōi n̄li. 2^a 2^a q. j. Ubi. s. ar. 8. Diuinitas et humanitas p̄ se fuerūt i chulto.

1° Cori. 10.

Passiones christi meditari debem'.

Ecclia d̄z ministrare filiis suis. Spōse auxilia s̄ tria. Ficus s̄gt synagogas. Foramina petre sunt uicra xpi. Ecclia d̄z ducit filios suos ad ueritatē fidei. fides nōi n̄r̄i ratiōi n̄li. 2^a 2^a q. j. Ubi. s. ar. 8. Diuinitas et humanitas p̄ se fuerūt i chulto. 1° Cori. 10. Passiones christi meditari debem'.

dicebat ponit ecclesie famulatio. Et diuidit pars ista in tres ptes. Quia pmo ponit ecclesie famulatio. Secundo subdit famulationis rō: ibi Qui pascit inter lilia. Tertio ne ecclesia in tali famulatu possit deficere implorat ab ea christi subuētio: ibi Reuertere dilecte mi: similis esto. Continuet sic. Dilectus meus mihi. Supple loquitur ut meis filiis administrē: et ut hereticos capiat. et ego illi. Supple suz parata obedire. in quo notat eius famulatio. Deinde cum dicit.

Qui pascitur inter lilia donec aspiret dies et inclinentur vmbre.

Assignat rōnē sue famulationis. Est eni chōo obediēdū: qz obediētes ei sunt lilia hntes cādore mūditiē. Continuat igit sic. ideo spōso meo obedire uolo: qz ipse est. Qui pascit inter lilia. Ji. iter mūdas mētes sibi famulātes: ppf qd ut mūda sim semp illi obedire uolo. donec inclinent vmbre. Ji. donec cesset enigmata cognitio que est i hac vita. et aspiret. Ji. illucescat. dies. I. eternitatis: in quo designat qz qui semp desiderat mūdos eē semp dz christo obedire. Nā supple semp pascit iter lilia: et diligit mūdas mētes qz diu durat prensens vita: multo magis hoc vult in futura vita: ita qz li dōec ibi teneat iclusiuē nō exclusiue. Deinde cū dicit.

Reuertere: filis esto dilecte mi capree hinnuloqz ceruorum super montes bethel.

Implorat ecclesia chōi auxiliū et subuētionē ut ei possit assidue famulari. Et prinauat sic. Tu dilecte mi qz habitas sup mōtes bethel. Ji. sup angelos. Bethel enim iterptat domus dei: uel hitaculū dei. vñ mōtes bethel significāt eos qui in domo dei tenēt altū gradum. Tu aut dilecte mi qui es sup eos. reuertē. Ji. si p aliquas negligētiā ptingat me ad te diuertē: tu tñ reuertere ad me: et me adiurādo ut ad te redeā et tecū maneā. Et filis esto capree. Jque hēt acutū vīsum nros defectus misericorditer aspiciēdo. Et etiā esto filis hinnuloqz ceruoz. Jqui mouet agilitē. ita tu meis defectibz ne ultra pcedāt succurre uelocit. Cap. 3^m. Lcō. I.

In lectulo meo per noctē quesui quē diligit anima mea. Quesui illum et non inueni.

Sicut dictū est sup ecclesia respectu filioz dupl'r turbat. Pmo quātū ad exteriores turbationes. 2° quātū ad interiores distractiones: finita pte il

la ubi egit de exterioribz tribulationibz: nūc detmiat de interioribz distractionibz. Et diuidit ps ista in tres ptes. qz pmo ponit hī distractio. 2° subiūgit chōi cōpassio ibi. Adiuro uos. 3° iponit finis isti tractatui in quo determinat de pmitina eccle: a: vñ subinfert dīcteeccle commēdatio: ibi. Que est ista. Distractio aut eccle siue plati sic eē hēt: qz ipse exteriores sollicitudines qb? curā filioz gerit: ita eā occupāt qz quādo vult redire ad cōsciam/multoties inuenit se deficē ab illa dulcedine quaz pus hēbat. vñ querit in lectulo suo chōstū: et nō inuenit. Et quicūqz hoc ei ptingit dz surge re et eū querē per vicos et plateas ciuitatis. Ji. p oia desideria et opa que fecit et que pcupiuit. utrū aliquid pcupierit uel egerit qd chōo displicuerit ppf qd senti at se distractū in pscia. Et cū hoc agit. vigilēs ciuitatis. Ji. uane cogitationes inueniūt ipm: qz debet ptransire: qz in talibz cogitationibz nō inuenit chōs. Et talibus ptransitis ipse inuenit chōstū: et hoc qz se hnt per ordines. Ideo ps ista diuidit in ptes qtuor. Quia pmo ponit ad psciam reuersio. 2° ponit chōi inq̄sio: ibi. surgā et

circuibo. 3° uariarū cogitationū currētū occupatio ibi. Inuenerūt me vigilēs. 4° chōi inētio ibi. paululum cū ptransire eas. Continuet sic. Ego plat' uel ecclesia post administrationē et vitā actiuā uolēs redire ad dulcedinē pteplationis in lectulo meo. Ji. in pscia mea. Quesiui per noctē. Ji. tpe pgruo. videlz tpe silētij: cuiusmodi est tps noctis. Quesiui quē diligit aia que siui illū et nō inueni. Jqz inueni me distractū et p̄turbatū in pscia mea ppf exteriores occupationes. In quo habet ad psciam reuersio: quō platus post actionē redit ad psciam ut ibi chōstū inueniat. Deinde cum dicit.

Surgā et circuibo ciuitatē per vicos et plateas: queram quē diligit anima mea.

Ponit spōse inq̄sio ad inueniēdū. Et prinauat sic. Redies ad psciam meā quesui chōm et nō inueni: vñ ut eū inueniā adhuc querā. Surgā et circuibo ciuitatē. Ji. per actualē p̄siderationē pquirā psciam meā. et per vicos et plateas. Ji. per oia dicta desiderata et scā que egi dixi et pcupiui: utrū aliqd egerim qd displicuerit sibi: et sic faciēdo chōstū querā quē diligit aia mea. Nā siqs post actionē nō pōt redire ad dulcedinē pteplationis dz cogitare qz forte in aliquo deliqt: ppf qd solitā dulcedinē nō sentit. Et id dz ciuitatē. i. psciaz taliter scrutari. Notādū aut psciam eē lectuluz in quo chōst' regescit: qz stratū coangustatū est quia nō pōt iacē nisi vñ. i. chōst' uel diabolus. Isa. 28. Coangustatū est stratū ut alter decidat et paliū breue utrumqz opire nō pōt. Sed si p̄siderem' psciam et cor nrm quātū ad gñā pctōz que ibi eē pnt. sic est ciuitas distincta per vicos et plateas. i. per delicta maiora et per minora. Deinde cum dicit.

Quesui illū et non inueni. Inuenerūt me vigilēs qui custodiunt ciuitatem. Vñ quē diligit anima mea vidistis?

Ponit uanarū cogitationū occupatio. Continuet sic. Ad psciam meā redij: chōstū per plateas et vicos quesui. Quesiui illū et nō inueni. et est causa quare. Quia vigilēs ciuitatis. Ji. uane cogitationes que custodiūt ciuitatē inuenerūt me. Ideo eis occupata chōstū nō inueni: qz vix possim' dicere vnū pater nrm: gn uane cogitationes nos nō inueniāt. qre tales cogitationes dicūtur vigilēs ciuitatis: qz semp sunt pate ad capiēdū et occupādū nos. Sed qñ tales vigilēs seu cogitationes occupāt nos debemus eas derelinquere: qz in talibus cogitationibz nō inuenit chōstus. ideo yronice talibus vigilibz dicit. nunqd vidistis. Jchōstus quem diligit anima. Deinde cum dicit.

Paululum cum pertransissem eos: inueni quem diligit anima mea.

Ponit pmo chōstū inuētio. Scdo eius apphētio: ibi. tenui eū. Continuet sic. Ita inuenerūt me uane cogitationes seu vigilēs ciuitatis. Sed cū ptransissem eas. scilicet derelinquēdo. inueni. Jchōstū. que diligit aia. Sciat enim qlibet qz si ad psciam suā redit et eam diligēter inq̄r: et uanas cogitationes dimittit: qz hīs pactis chōstū inuenit. Deinde cum dicit.

Tenui eum nec dimittam: donec introducam illum in domum matris mee: et in cubiculum genitricis mee.

Ponit chōstū apphētio. Et ostēdit primo se apphēdisse fortiter cū dicit. tenui eū. Jqñ dicat nō qlitercūqz recepi ipsum: sed fortiter apphēdi ipm: tenēdo illū. 2° ostendit qz eum apprehendit p̄seuerātē et cūz subdit

Perturbatū pscia nō inuenit chōs

Qui dulce dinē pteplationis amittit: cogitet qz forte cōtra deū aliqd cōmissit. Cōscia bona est stratū chōstū. Cor hōis chōm et diabolū tenē nō potest.

Vir vnum p̄ nrm dicē possumus. absqz cogitationibus uanis.

Dimittis uanis cogitationibz inuenit chōstū

Spōsa apphēdit chōstū trip̄t. p' fortiter.

2° p̄seuerātē.

Hic ponit ecclesie famulatio.
Chōstus est obediēdūz p̄mūditiā
Lilia s' mēta mūde.
Chōstus diligit mūdas mētes.
Ecclesia implorat chōi auxiliū.
Caprea hz vīlū acutū.
Ecclesia du' p̄turbat
De distra' cōsibus i' rioribus
P̄lar' p̄ cōsibus occupatōes aliqñ amittit dulcedinē chōstū
In uanis cogitationibz nō inuenit chōstū.

utiliter.

¶ nec dimittā. Jq. d. incessanter tenebo ipm. 3° innuit qd apphēdit eū utiliter cū subinfert donec itroducā illū in domū mris mee. Jquātū ad maiores. Jz in cubiculū genitricis mee. Jquātū ad minores. Sic dz facē ecclia qsi bona mris: q postqz iuenit chz dz eū tenere z nō dimittē donec itroducat eū in corda filiorū maioꝝ: qui sūt dom^o mris sue. i. domus grē: qz grā est mris oīuz: cū ab ea hēam^o eē spūale. Dicunt enīz maiores filij ecclie: dom^o grē: qz plus hnt de grā. Sic etiā dz ecclia itroducē chām in corda filioꝝ minoꝝ: qui dicunt cubiculū genitricis. i. cubiculuz grē: qz min^o hnt de grā. Cubiculū enī est domūcula pua. ¶ Notādū aut q ecclia nō itēdit chzstū itroducē in maiores z i minores: qsi chzstū nō hēant: qz sic nō eēt dom^o z habitaculū grē: sed ut ipsa in pteplatiōe gaudeat de donis grē maioꝝ atqz minoꝝ. Pōt ēt itelligi ut per talē itroductionē aliq siāt dom^o grē: z sic maiores. z aliq habitaculū: z sic minores. ¶ Deinde cum dicit.

¶ **A**diuro uos filie hierusalē per capreas ceruosqz cāpoz: ne suscitetis neqz euigilare faciatis dilectā: donec ipsa uelit.

¶ **P**onit chzī cōpassio. Nā vidēs chzī eccliam siue p^olatū per exteriores occupationes aliqñ distrahī in cōsciētia ei cōpatiēs ait. ¶ **A**diuro uos. Ji. obsecro. ¶ filie hierusalē. Jqñ curam hēt p^olat^o. ¶ per capreas ceruosqz cāpoz. Ji. ppter ipsos p^olatos ut sup^o expositum est. ¶ ne suscitetis a sōno. Jp^oteplatiōis. ¶ nec euigilare faciatis. Ja gete dulcedinis. ¶ dilectā. Jeccliam. ¶ donec ipsa uelit. ¶ **N**otādū at bis adiurasse filias hierusalē ne euigilare faciāt a somno p^oteplatiōis ecclia matrē eoz. ¶ Dupl^o pnt errare subditi circa curas p^olati. Primo si crederēt q p^olati pmo deberēt itēdē eis qz sibi: ppter hoc dictū fuit p^omu^oz adiuro. 1° si crederēt q postqz p^olat^o icipit itēdere eis q nō deberet redire ad p^oteplatiōē itēdēdo sibi: z p^o hoc chzstus scdo filias hierlm adiurat ut p^omittāt matrem suaz in p^oteplatiōe persistere. ¶ Deinde cum dicit.

¶ **Q**ue est ista que ascēdit per desertū sicut v^ogula fumi ex aromatibus mirre z thuris: z vniuersi pulueris pigmentarij:

¶ **U**olēs iponē finē huic tractui in quo describit stat^o p^omitiue ecclie. Et qz laus est potissime in fine canēda iō iponit finē tractui in cōmendatione ecclie p^omitiue qntupl^o. Primo ab ascēsu. est enī laudabile ascēdere. z quātū ad hoc admirās ait. ¶ **Q**ue est ista que ascendit. ¶ Scdo cōmēdat a loco ascēsus cū s^odit^o per desertū. ¶ Nā si laudabile est ascēdē qlitercūqz: laudabilius tñ est ascēdē per desertū: ubi sunt spine z ipeditiua. qz sūme laudis est bñ cōuersari in medio nationis prauē z puerse. Tertio cōmēdat eā a mō ascēdēdi cū ait sicut v^ogula fumi. ¶ **U**irgula enī fumi est ecclesia agilis ad ascēsum lz sit nigra z obscura. Sic ecclia p^omitiua obscura erat exteri^o: erat tñ agilis z erecta iteri^o us. Quarto cōmēdat eā a carnis mortificatione cum ait ex aromatib^o mirre. ¶ **M**irra enim amara est z significat mortificationē carnis: ut dicit glosa. fumi ergo cui assimilaf ecclia surgit ex aromatib^o mirre: quia deo placē nitit cū carnis mortificatione. Sal. 5°. Qui sunt chzsti: carnē suā crucifixerūt cū vitijs z p^ocupiscētijis. Quinto cōmēdat eā ab orōnis deuotione z v^otu^o tū plenitudine cū dicit z thuris z vniuersi pulueris pigmentoꝝ. Jut glosa exponit. Ita ut odor thuris referat ad orōnez. vniuersitas v^o pulueris aromatici ad plenitudinem virtutum.

Lectio. II.

¶ **I**n lectulū salomonis sexaginta fortes ambiūt ex fortissimis israel.

¶ **F**inito tractatu in quo determinat de ecclia p^omitiua. Dic icipit tractat^o in quo de terminat de ecclia moderna. Et sic in p^omo tractatu p^omo describat ecclia p^omitiua: z postea finiebat di^oci^o tractat^o in laudē ecclie cū dicebat que est ista que ascēdit. ¶ **S**ic in pte ista p^omo describit stat^o ecclie moderne. 2° finit tractat^o ei^o in laudē ipsi^o ibi. ¶ **Q**ue est ista que p^ogredit. ¶ **P**rima ps diuidit in ptes duas. qz p^omo describit p^ons ecclia quātū ad ei^o diuersitatez. 2° quātū ad eius vitatē ibi pulchra es amica mea. Jcirca p^oncipiū sexti capli. Prima ps diuidit in duas. qz p^omo describit stat^o ecclie quātū ad vitā p^oteplatiuā. 2° quātū ad vitā actiuā. ¶ **E**go dormio z cor meuz uigilat. ¶ **P**rima ps didit in ptes duas. qz p^omo describitur ea que regunt ad p^oteplatiōē. 2° vidēs ecclia per seipsam nō posse in ipsis p^osistē iplorat chzī s^obuētionez ibi ueniat dilect^o meus. Jin p^oncipio. 5. capli. ¶ **L**ōteplatiua aut vitā tria debet hēre. Nā p^omo dz p^ouertī ad deū. 2° dz relinquē mūdū. 3° debet patiēter sustinē tētationes. Ideo ps ista diuidit in ptes tres. qz p^o ostēdit ecclie ad chzīm p^ouersio. 2° qz ei p^ouenit mūdī derelictio ibi Quā pulchra es. Jin p^oncipio q^orti capli. 3° qz ei p^ogruit tētationū toleratio ibi qz pulchre sunt māme tue. Jltra medietatē dicti capli. ¶ **P**rop^o p^omu^oz notādū q totū bonū qd est in ecclia quātū ad icipientes z p^oficiētes totū est a chzō: z iō dignū est ut p^ouertamur ad ipm a quo tātabona hēm^o. Pōt g sic formari rō. Quilibet dz ad illū p^ouertī a quo hēt oīa sua bona sed ecclesia oīa sua bona hēt a chzō: g ad ipm dz p^ouertī. In ista rōne sic p^ocedit. qz p^omo ostēdit chzī oīa sua bona p^otulisse ecclie. p^o filias hierlm. 2° ex h^o p^ocludit q ipse filie syon p^ouertant ad chzstū ibi Egredimini filie syon z videte. ¶ **P**rima ps diuidit in tres ptes qz p^omo ostēdit eē a chzsto bona icipiētū: z h^o s^o figura ibi Lectulū salomonis zc. 1° ostēdit eē ab eo bona p^oficiētū: z h^o s^o figura ferculi ibi ferculū sibi fecit. 3° ostēdit eē ab eo bona p^ofectoꝝ: z h^o s^o metaphora reclinatorij aurei: ibi reclinatoriū aureū. ¶ **N**otādū aut icipiētes in ecclia potissime idigē custodibus ne diabolus z male tētationes eos inuadāt: z qsi ibecilles supent: p^o qd appet maxima benignitas chzsti: z q ipse multū diligit bonū icipiētū qñ dignat eis dare custodes. ¶ **E**t qz tria sūt g^ona h^o custodiētūz: iō diuidit ps ista in ptes tres. Quia p^omo ostēdit h^o icipiētes eē custoditos per annūciātes vitatē vite. 2° per annūciātes vitatē doctrine ibi Oēs tenentes gladios. 3° per annūciātes vitatē iustitie: ibi vniuscūsqz ensis. ¶ **C**ōtinuat sic. P^omitiua ecclia multū uerata fuit: sed modernā ecclesiā videm^o eē in trāquillitate qz en Jpro ecce ipsos de qbus minus videt videm^o eē lectulū salomonis. Jqñ eis qescit chzstus. Et huimodi lectulū ambiūt. Ji. custodiūt. ¶ **S**exaginta fortes ex fortissimis israel. Ji. annūciātes vitatē vite: qz fortes z nō molles per tētationes debēt eē qui uolūt p^odicare de morib^o. ¶ **E**t notādū q nūs istoꝝ custodū. s. nūs sexagenarius bñ cōpetit officio. Nā sexagenarius nūs p^ostituit ex senario ducto per denariū: per qd itelligit vitas vite h^o mō: qz uere z iuste uinimus si per sex dies qbus opari debemus. i. per totuz tēpus vite nre qd itelligit per nūm senariū qui est nūs p^ofectus: ob^o uamus decē p^ocepta decalogi. ¶ **S**ignāter aut est notādū q salomon icipiēs tractare de moderna ecclesia: incipit a lectulo. i. a quiete: qz iam cessauit persecutio.

¶ Deinde

Ecclia dz facē circa filios suos

Bia dat eē spūale ale. p^o 2. q. 111. ar. 2. z i qd. sub^o de vita 2c. q. 27. ar. 6

Qui nō hz dei grāz nō est chzsti habitaculū.

Chzī cōpassio erga p^olatos.

S^oditū du^o p^orrant iudicādo p^olatos suos.

Laus fine canēda est. Chzī cōmēdat eccliaz p^omitiua qn dupliciter. p^o ab ascēsu 2° a loco ascēsiōis.

p^o a mō ascēdēdi.

p^o a carnis mortificatione.

Deo placē nitit q carnis mortificatione seq^o tur. p^o ab orōis deuotione.

Dic tur d ecclia moderna.

P^ochzī uisio ite rōe tēp^o.

Uita p^oteplatiua debet hēre.

Tōmū nū qd ecclia et hō s^o p^o p^o.

Quilibet ad chzīm p^ouertī a quo hēt oīa sua bona.

Jncipit idigē custodibus.

Chzī diligit bonū p^omitiū. Tria g^ona custodiētūz. Annūciātes vitatē vite. Annūciātes vitatē doctrine. Annūciātes vitatē iustitie.

P^odicare de morib^o. Rib^o chzī eē fortis tētatione.

Deinde cum dicit.

Oēs tenētes gladios: z ad bella doctissimi.

Ostēdit hī incipientes eē custoditos per annūciātes ueritatē doctrine. z p̄tinuāt sic. hī fortēs nō solū sūt sexaginta p̄m q̄ annūciānt v̄itatē vite. l̄ s̄ oēs sūt ad bella doctissimi tenētes gladios. J̄ doctrine sacre. Juxta illud Eph. ult. Et gladiū spūs qd̄ est uerbus dei.

Deinde cum dicit.

Vniuscuiusqz ensis super femur suum. p̄pter timores nocturnos.

Ondit q̄ incipientes custodiunt per eos qui annūciānt v̄itatē iustitiē. Nā non sufficit q̄ aliqs p̄dicet de moribz annūciādo v̄itatē vite: uel q̄ p̄dicet de fide annūciādo v̄itatē doctrine. S̄z opz eū annūciare ueritatē iustitiē eē: ut faciat qd̄ dicit z credat qd̄ docet qz iustū est ut aliqs talis sit in se: q̄lez p̄dicat aliū debere eē. J̄o p̄dicatores qui debēt custodire lectuluz salomonis siue incipientes debēt tenē ensem nō in ore t̄m ut dicāt z nō faciāt. l̄ sed vniuscuiusqz ensis. J̄oz esse. l̄ sup femur suū. J̄p̄stringēdo femora sua uiuendo caste z obf̄uādo que predicāt. Addit aut̄ cām q̄ re lectulū suū ch̄s vult sic custodiri. cū subdit. l̄ pp̄ timores nocturnos. J̄i. pp̄ ip̄gnationes diabolicas z alias t̄tationes malas. Deinde cum dicit.

Ferculū fecit sibi rex salomon de lignis libani. Columnas eius fecit argenteas.

Ostēdit bonū p̄ficiētū eē a ch̄o. Ad cui? euidētā notādū. q̄ incipientes dicunt lectulus. qz in eis gescit ch̄s. nō t̄m sunt ferculū: qz nō ferūt ch̄m ad alios ḡiādo ip̄m in cordibz alioz. Proficientes autē sūt ferculū. i. portatoriū: qz ch̄m portant z deferunt usqz ad alios. Tāgnūt aut̄ tria bona p̄ficiētū. quorū primū sumit in ordine ad deū. qd̄ notat̄ cuz dicit. l̄ ferculū fecit sibi rex salomon. J̄s. ordinatū ad seipsum qui est uerus deus. Sc̄do tāgit bonū qd̄ h̄nt p̄ficiētes in ordine ad seipsos: cū s̄bdit. l̄ de lignis libani. J̄i. de lignis albis: qz in seipsis debēt esse mundi. Tertio tāgit bonū qd̄ h̄nt in ordine ad p̄ximos: cuz s̄bdit. l̄ Colūnas fecit argēteas. Nā qui sūt p̄ficiētes debēt h̄re colūnas argēteas alios sustētādo z eis ueritatē annūciādo: qd̄ notat̄ per argentū qd̄ est metallum sonorum. Deinde cum dicit.

Reclinatoriū aureū: ascēsus purpureū: media charitate p̄strauit: pp̄ filias hierusalem.

Describit perfectos. Ad cui? euidētā notādū q̄ ferculū d̄z in quo aliqs portat̄ z d̄z a ferro fers: qz gescit tē fert. Reclinatoriū autē est sup̄ma ps hui? sedis in qua reclinat̄ z gescit caput sedētis. v̄n per reclinatoriū designant̄ p̄fecti qui tenēt sup̄mū gradū in ecclesia. Bonū autē istoz describit̄ triplr. Primo quantū ad sitū quē tenēt: qz altū z clarū siue splēdiduz. qd̄ notat̄ cū d̄z. l̄ Reclinatoriū aureū. J̄sc̄do describit̄ quantū ad viā per quā ad talē sitū ascēdūt: cū dicitur l̄ ascēsus ei? purpureū. J̄purpura eniz ex sanguine piscis p̄ficiūt. v̄n glosa infra. 8. ait. Lōche maris ferro circūcise lachrymas purpurei coloris emittūt: qbus collectis tinctura purpurei coloris efficit. v̄n p̄signāt passionē ch̄i rōne effusionis sanguinis: que passio est uia deueniēdi ad statū p̄fectū qz incedētes per eā p̄fectionis statū acq̄rūt. Tertio describit̄ p̄fectoz bonū. Quantū ad v̄tutē per quā moti sunt ad talē sitū. cū ait. l̄ Media charitate p̄strauit. J̄qz charitas est v̄tus media: per quā p̄stratū siue p̄stitutū est hī? reclinatoriū inquantū v̄tute ei? p̄fecti ascēdūt ad talē sta-

tu. Addit autē cāz q̄re hī? ordo est in ecclesia cum ait. l̄ pp̄ filias hierlm. J̄qz pp̄ nos ch̄s pati uoluit: z ecclesia suā ordinauit: z diuersis p̄fectionibus dotauit.

Deinde cum dicit.

Egredimini filie syon: z videte regem salomonem in diademate: quo coronauit illuz mater sua: in die desponsationis illi? z i die letitię cordis eius.

Concludit ex h̄tis q̄ existētes in ecclesia z potissime p̄lati debeāt p̄uerti ad ch̄m. Nā si tāta bona ch̄stus p̄tulit eccleie pp̄ eos qui sūt in ecclesia: dignū est existētes in ecclesia p̄uerti ad ip̄m. iō ait. O filie syon: egredimini z videte regē salomonē in diademate quo coronauit eū m̄r sua. J̄i. p̄uertimini ad ch̄m z p̄siderate passionē ei? nō t̄m vidētes: sed et̄ imitātes affectu. In qua. i. m̄r sua. i. synagoga coronauit eū diademate: qz ad l̄ram. Coronauerūt iudei in passione ch̄m corona spinea: que lz ex eoz p̄uaricatione ch̄o ip̄osita fuerit ad p̄fusionē. t̄m p̄z v̄itatē titulus est referens maiestatis honorē: qz pp̄ hoc de? eū exaltauit z c̄. J̄o affixus est titulus cruci. Joānis. 19. Rex iudeoz. qd̄ fuit in die desponsationis illi? .i. ch̄i: qz in passione sua vniuit sibi eccleiaz dansanguinē suū in p̄ciū: z introducēs latronē in paradisi. Luce. 23. l̄ Et i die letitię cordis eius. J̄i. synagoge qz ad l̄raz iudei z synagoga gaudebant z letabantur de passione ch̄stī.

Cap. 4. m. Lectio. I.

Eam pulchra es amica mea: qz pulchra es.

Postqz oñsuz est q̄ existētes in ecclesia debent p̄uerti ad ch̄stū. Hic ostēdit q̄ debēt relinquē mūdū. Nec est pp̄ h̄

puerlio ordinis. Quia lz via ḡiatiōis p̄us sit reliquē mundū qz adherere deo. via t̄m p̄fectiōis z cōplēnti p̄us est adherē deo. Ita in bono formalit̄ est p̄uertit ad ip̄m. Diuidit autē hec ps in p̄tes tres p̄m q̄ triplr ondit: q̄ ecclesia d̄z relinquē mūdū. Nā p̄mo h̄ ondit ex statu eccleie. 2. ex fine ei?. 3. ex dilectiōe quā h̄t ch̄s ad ipsaz. sc̄da ibi l̄ coronaberis de capite. J̄ 3. ibi l̄ vulnerasti cor meū. J̄n p̄ma p̄te intēdit talē rōnes. Ille cuius stat? regit totalē pulchritudinē d̄z se auertere ab imūditia: ne s̄bat sordes z derogēt suo statui. S̄z status eccleie regit totalē pulchritudinē. q̄ d̄z se auertere a mūdo: ubi est imūditia ne coingnet. In hac autē rōne sic p̄cedit. qz p̄mo ondit eccleiaz quātū ad oia sua debere h̄re pulchritudinē. Sc̄do ex h̄ infert q̄ status eccleie regit pulchritudinē totales. ibi l̄ uadā ad montē mirre. J̄ Tertio ondit ex h̄tis q̄ ecclesia d̄z recedē a mūdo. ibi l̄ ueni de libano. J̄ Propter p̄mū notādū q̄ in quolibet tria regunt. i. substātia: v̄tus z opatio. In ondedo v̄o statū eccleie debere quātū ad oia regere pulchritudinē tria facit. qz p̄mo h̄ cōmēdat: z ondit de substātia. 2. de v̄tute. ibi l̄ oculi tui. J̄ 3. de opatiōe. ibi l̄ capilli tui. J̄oic ergo. l̄ qz pulchra es amica mea. J̄quantū ad substātiāz iteriorē. l̄ qz pulchra. J̄quantū ad exteriorē: qz in quolibet homine est duplex h̄o: exterior z iterior. Duplex substantia sp̄ualis z corp̄alis. Primitiua ecclesia fuit formosa iterius: lz nigra exteri?. v̄n ad d̄ziāz illi? eccleie: moderna ecclesia dicit̄ pulchra iterius z exteri?: qz cessauerūt p̄secutiōes ḡtiliū z iudeoz. Deinde cum dicit.

Oculi tui columbarum: absqz eo quod intrinsecus latet.

Opusculo 18. c. 20. 22. Ch̄s diu? sis p̄fectio/ nib? dota/ uit eccleiam suam.

P̄lati de bent p̄uertit ad ch̄m

Ch̄i passio/ nem nō solū intelle/ ctu debe/ mus vide/ re s̄ etiam affectu imi/ tari.

Joan. 19. Ad philip. sc̄do.

Ch̄s suo sanguine si/ bi eccleiam desponsauit J̄udei ga/ uis sūt de ch̄i passio/ ne.

Triplr ec/ clesia d̄z re/ linquē mū/ dum.

Tangit ra/ tio q̄re ec/ clesia debz mundū re/ linquere.

Ecclesia q̄rū ad oia d̄z eē pulchra Stat? eius d̄z h̄re totā lē pulchritudinē. D̄z recedē/ re a mūdo. In quolibet tria re/ quiritur substantia: v̄tus z ope ratio. Est h̄o interioz z ho/ mo extioz. Primitiua ecclesia fuit formosa in terius: lz exteri? nigra. Moderna ecclesia eē pl̄chia iteri? z exteri?.

Predica/ tor faciat q̄ predicat.

Predica/ tor caste vi/ uere d̄z.

Proficiē/ tes portāt ch̄stū. Tria bona p̄ficiētū.

Proficien/ tes debent ueritatē alijs annūciā/ re.

Descriptio p̄fectoz.

Bonū p̄/ fectorū tri/ pliciter de/ scribitur.

Ex quo fit color pur/ pureus.

Passio xpi est uia p̄ue/ niēdi ad sta/ tū p̄fectiō/ nis.

Mediate charitate ascēdit ad p̄fectionis statū.

orationē. et supple dicā. L. tota pulchra es amica mea: et macula nō est in te. Nā si ecclia fm oia sua requirit pulchritudinē: plchritudo sua dz eē totalis. Est aut diligēter notādū q pulchritudo dicta de ecclia: ipsa nō dz referri ad actualē actū: ut talis sit: s; ad statū: nō qz talis sit: s; qz talis dz eē: ut semp pficē debeat: pp qd opz eā mūdū reliquere. Deinde cū dicit.

Veni de libano sponsa mea: ueni de libano: ueni.

Inferat ex hūis q dz relinquē mūdum. et p̄tinuat sic. Habitū est q stat' tuus requirit totalē pulchritudinem spōsa mea. ḡ ne inficiaris a mūdo. L. ueni de libano. I. ueni de mūdo et recede de mūdo. L. ueni de libano ueni. Dicit aut ter Veni. pp fidem trinitatis ad quam alios iducē dz ut dic̄ glosa. Uel qz derelinq mundus nō p̄t nisi p̄ educat sua potentia. psalmista. Eduxit israel de medio ei' in manu potētī et brachio extento. Nisi fili' dirigat sua sapiētia. Sap. 10. Eduxit illū sapiētia. i. p̄mū hoiez cū oib' saluandis a delicto suo a quo nullus p̄t educi: nisi educat de mūdo. Jacobi. 4. Qui uoluerit amic' eē huius seculi inimic' dei cōstituet nisi spūs scūs attrahat sua bonitate et clementia. Isaie. 63. Spiritus dñi ductor eius fuit. Uel ter dicit ueni. quia sic peccamus cogitatione locutione et ope. Ita his trib' ad ch̄m ire debem'. Dz aut mūdus libanus. i. candidus p̄ d̄rius qz in eo nō est cādor: sicut lucus qz caret luce et piscina qz caret piscib'. sic dz mundus qz caret mūditiā. Deinde cum dicit.

Coronaberis de capite amana: de uertice sanir et hermon: de cubilibus leonum: de montibus pardorum.

Adducit istā rōnez ad h' sumptā ex fine. et intēdit tales rōnez. hō dz relinquē illud quo relicto p̄t adipisci suā coronā et suū finē: s; si tu relinqs mūdū coronaberis. ḡ debes mūdū relinquē. De ista rōne nō ponit plus: nisi qz si relinquat coronabit. et ut itelligant v̄ba ei'. Notādū qz mūdus q̄drupl' inficit. P̄mo inficit irascibile per timorositatē. 2º inficit p̄cupiscibile per intēperantiā et seditatē. 3º inficit uolūtātē per iniustitiā. 4º inficit itellectū speculatiuū per ifidelitatē. Ideo ait. L. coronaberis de capite amana. I. de mūdo: relinquē do timiditatē que ificit irascibile. Amana eni interp̄tat coangustat' et significat mūdū: qui seipm coangustat et p̄stringit. Iterū coronaberis si ueneris de v̄tice sanir. I. de seditate et intēperantiā relinquēdo ipsam: qz ificit p̄cupiscibile. Nā sanir s; glosam idē est qz setoz. Iterū coronaberis de v̄tice hermon. I. de iniustitia relinquēdo ipsaz qz ificit appetitū itellectus siue uolūtātē. Interpretat enim hermon anathematizatio siue diuisio a deo qd maxime fit p̄ iniustitiā et potissime ut est vitii ḡnale. Iterum coronaberis si ueneris de cubilib' leonū. I. de iprouidētia que ificit itellectū practiciū. Nā differt hō a bestiis ferocibus qz est aial politicū per māuetudinē quā non hnt aialia ferocia que itelligunt per leones q nō refrenant mot' suos p̄ pudētiā sicut hō. Iterū coronaberis de mōtib' pardorū. I. de ifidelitate que ificit itellectū speculatiuum. Hēfici eni et infideles ifidiant ut pardi. et supplēdū est. Relinquēdo hoc p̄fecte relinques mūdū. Et qz nō coronaberis nisi ista relinqs debes p̄fecte mundus relinquē ut coroneris. Deinde cū dicit.

Vulnerasti cor meū soror mea sponsa: vulnerasti cor meum in vno oculorum tuorum: et in vno crine colli tui.

Ponit tertiā rōnez sūptā ex amore diuino. Cōgruū eni est ut amātes nos amem'. et qz ch̄s nos maxie diligit debemus eū diligē. Cū ḡ nō possumus ei' amori inherere nisi mūdū relinqm': debem' mūdum reliquere. De ista rōne nō ponit nisi mediū. v; qz ch̄s maxie nos diligit. Hoc est ḡ qd a te nolo. L. soror mea. L. pp nāe p̄formitatē. L. spōsa mea. L. p̄pter fidē. L. vulnerasti cor meū. L. Sagitta amoris. L. in vno oculo tuorum. L. idest i vnitate cogitationū tuarū. L. et in vno crine colli tui. I. in vnitate affectionū tuarū. Nā per oculos per quos p̄spicim' debemus itelligē actiones itellect': qz tūc placēt deo qñ sūt vnite per fides. L. p̄ capillos. I. ut sup̄ dicebat: debem' itelligē affectiones que tūc placēt deo cū sūt vnite per charitatē et p̄ alias p̄fectiones affect'. et qz talē vnitatē h̄re nō possumus nisi mūdū relinqm': debem' mūdū reliquē. L. cō. II.

Sicut pulchre sunt mamme tue soror mea sponsa. Pulchriora sunt ubera tua vino: et odor vnguentorum tuorum super omnia aromata.

Supius onus est eccliaz p̄cipue ut respicit statū cōtēplatiuū debere p̄uerti ad ch̄m pp susceptā ab eo bonitatē et debē relinquē mūdū: ne p̄ ipm d̄hat seditatē. Hic ondit eā debē sufferre tētationes: ut adipiscatur finē et mereat ampliorē bonitatē. et intēdit talē rōnez. Quicūqz p̄t de facili aliqs turbatiōes sufferre: si per eas p̄t p̄seq finē et augmentū in bono: ut talia adipiscat dz sufferre libēter. S; ecclia potissime ut respicit statū cōtēplatiuū p̄t de leui tētationes ferre: et cū per eas mereat finē et augeat in bono dz eas patienter sufferre. In hac rōne sic p̄cedit. Dz viri p̄tēplatiui p̄nt oēs tētationes de facili vincē ondit. Secūdo ex h' p̄cludit: qz vult eos p̄mittē tētari: ut ex hoc adipiscat finē et gliaz ibi. L. surge aglo. L. Prima ps diuidit in duas. qz p̄mo ondit viros p̄tēplatiuos tētationes vincē. 2º ondit qz h' p̄nt de facili. ibi L. emissiones tue. L. Prima diuidit in duas. qz p̄mo ondit de quolibet ḡne tētationū: qz p̄nt ipsas vincē. Secūdo ex h' concludit qz vltim' p̄t ecclia ut respicit statū p̄tēplatiuū oēm tētationē supare. ibi. L. Hortus conclusus soror mea. L. Prima ps diuidit in tres p̄tes fm qz sūt tria genera tētationū. Nā p̄mo ondit eccliaz posse supare tētationes diaboli. 2º ondit vincē tētationes mundi. ibi L. sanus distillās. 3º ondit eā posse supare carnis tētatiōes ibi. L. et odor uestim̄toz. L. Circa p̄m notādū qz diabolus dupl' nos vincit. P̄mo decipiēdo nos cū se trāsformat in angelum lucis. Et p̄tra h' ualet doctrina quā maxime hnt viri p̄tēplatiui: qz sepati a mūdo magis p̄cipiūt diuinū influxū. Nā p̄hus in libº de bona fortuna. ondit aliquos simplices eē bñ fortunatos qz amoti a sensibilib' magis p̄cipiūt de cognitiōe s̄b̄statiarū separatarū et dei: sic ceci nō intēti visibilibus magis memorant. et q̄stū ad h' ait. L. Soror mea spōsa: qz pulchre sunt mamme tue. I. qz pulchra est doctrina tua: que dz māmē et ubera: qz se p̄tēperat fm p̄portionem auditorū. et idē s̄bdit. L. pulchriora sūt ubera tua vino. I. doctrina tua p̄ualet doctrine phoz que nō tēperat se p̄portioni audiētū: s; p̄sistit in qdām austeritate et excellētia v̄bi carēs ponderositate s̄nie. Idē h' doctrina dz vinū nō lac: qz caret dulcedine. Secūdo vincit nos diabolus si iueniat nos denudatos v̄tutib'. et quātū ad h' s̄bdit. L. et odor vnguentoz tuoz. I. fama v̄tutū sp̄ualū. ut glosa exponit. L. sup oia aromata. I. supat oēm humanā sciētiā: pp qd supplēdū est nō debes timere: ne diabolus te vincat decipi.

Qui amat amādos est Ch̄s nos maxie diligit.

Actiones itellectus ideo tunc placēt qñ sūt p̄ fides vnite. Affectiōes tunc deo placent qñ sūt vnite p̄ charitates.

Rō qre ecclia dz tētatiōes sufferre libenter.

Cōtēplatiui de facili vincūt oēs tētatiōes.

Tria s̄ genera tētationum. Diaboli. Mundi. Carnis. Diabolus dupl' nos superat.

Lectio 8ª.

2º denudat do nos a v̄tutibus.

Qui non vult infici a mundo a d̄bercat.

Spūs san' et sua bonitate. De hoc p̄d. q. 2ª. ar. 2º.

Rō qre de bem' mundum relinqueret.

Mūdus q̄ druplic' ificit. Irascibile per timorositatē. P̄cupiscibile per seditatē. Uolūtates p̄ iniustitiā. Itellectū per ifidelitatē. Amana: coangustat'. Mūdus coangustat'. Relinque intēperantiā si vis habere coronam. Sanir s; setoz. Dimittit iniustitiā et coronaberis. Hermon anathematizatio. Hō differt a beluis p̄ pudētiā.

Deinde cum dicit.

Fauus distillas labia tua sponsa: mel et lac sub lingua tua. Et odor uestimentorum tuorum sicut odor thuris.

Ostendit ecclesiam superare in pugnatione mundi. Nam maxime mundus superat: quia cum dividat iter fideles et infideles. si fidelibus effundimus doctrinam et eam celamus infidelibus: ne capiatur nos in verbo. Ideo ait. Fauus distillas labia tua. In quantum ad infideles quibus non debes communicare dulcedinem doctrine sacre: sed tenere eam sub lingua tua. Deinde cum dicit. Odor uestimentorum tuorum. id est odor carnis tue. Est enim caro quasi quoddam uestimentum anime: cuius odor est sicut odor thuris. Thus enim cum igne crematur redolet. sic caro contemplatiuorum: cum temptationibus stimulat. Sicut vinum vincitur cum continentia: redolent et merentur. Ex quibus habetur potest quod ecclesia ut respicit vitam contemplatiuam potest superare tentationes carnis. Deinde cum dicit.

Hortus conclusus soror mea sponsa: hortus conclusus: fons signatus.

Inferat quod omnes temptationes uolunt potest superare. et primum sic. Tu ecclesia (ut ostenditur est) superare potes omnes temptationes diaboli mundi et carnis: igitur tu es hortus conclusus. Soror mea: sponsa tu es hortus conclusus. et dicitur bis hortus conclusus. quia temptationes mundi et carnis non possunt intrare ad ipsam. Addit et quod est fons signatus. In quantum ad temptationes diaboli non possunt ad eam ingredi. Est igitur ecclesia hortus conclusus in quantum ad continentiam poma munda a spurcitijs carnis. Est hortus conclusus in quantum ad continentiam poma uera non sophistica uanitatibus mundi. Est fons signatus. in quantum ad continentiam aquas dulces non amaricatas per uersutias diaboli. Deinde cum dicit.

Emissiones tue paradisi malorum puni corum: cum pomorum fructibus.

Ostendit ecclesiam: ut respicit contemplatiuos de facili posse superare temptationes singulas. Nam minima gratia sufficit ad superandum omnes temptationes. Si igitur gratia habeat gratiam abundanter de facili eas superabit. Sicut superabundans in hoc cognoscitur in quantum ad alios inducit ad gratiam. Nam perfectus est unumquodque cum potest sibi sibi gratiam ostendere. De facili posse superare temptationes singulas est ostendere quod deriuationes gratiarum prout fluunt ab ecclesia ad suas filias sunt sufficiens ad superandum temptationes singulas. deriuant enim dona gratiarum diuinarum a perfectioribus ad imperfectos. Non quod perfecti ipsas gratias causent sed a solo deo ipsa gratia datur. Sed quia per predicationes et bona opera et exempla perfecti ducunt imperfectos ad gratiam suscipiendam. Et ulterius aliqui per suas orationes gratias impetrant et ministrando sacramenta aliquid efficiunt in illa: quo facto nisi gratia prebeat obicere gratiam suscipit. Duo ergo facit. Nam primo ostendit quod per habet deriuationes potest quodlibet genus temptationis superari. 2o ex hoc concludit quod uolunt omnes temptationes superare possit. ibi fons hortorum. Circa primum tria facit. quia primo ostendit quod per tales deriuationes possunt superari temptationes mundi. 2o quod diaboli. ibi cypri cum naristo. 3o quod carnis. ibi mirra et aloes. Idem ergo emissiones tue. id est dona gratiarum deriuata a te ad alios sunt. paradisi malorum puniceorum. id est illarum arborum. cum fructibus pomorum. id est cum fructibus dictarum arborum. Fructus enim malorum puniceorum habent corticem asperum sed itus habent granam rubeam: et significant doctrinam ecclesiasticam: cuius sensus committitur his qui sunt intra ipsas. Exterioribus autem monstrat cortex tamen. unde per ista dicit illi parti ubi dicebat supra. Fauus distillans labia tua: mel et lac sub lingua

sua. Sic ergo per illa uerba ostendebat ecclesiam posse superare in pugnatione mundi. Sic per ista habet quod per dona gratiarum deriuata ab ecclesia ad filios possunt alios superare. Deinde cum dicit.

Cypri cum nardo: nardus et crocus: fistula et cinnamomum cum uniuersis lignis libani.

Ostendit per tales emissiones posse superare diaboli tentationes. Legitur ergo sic. Emissiones tue. In non solum sunt. paradisi malorum. sed et habet. Emissiones. sunt emissiones. cypri. Cyprius enim secundum glossam arbor est aromatica habens semen candidum. et potest significare perfectionem intellectus speculatiui quia habet intellectus est candidus qui illuminat lumine fidei uel lumine intellectus agentis. Ex quo appetit quod habet nomen cyprius est equocum ad insulas et arborem. et habet emissiones sunt. nardo. Nardus enim est herba redolens et calida. unde potest significare perfectionem affectus: quia dat intelligere charitatem: ut dicit glossa. habet emissiones. In non solum sunt nardus. sed et crocus. Crocus enim est aurei coloris et potest significare prudentiam cui deseruit ebullia ad quam pertinet dare consilium lucidum et mundum. Prudentia autem est in intellectu practico. unde significat perfectionem intellectus practici. Sunt et habet emissiones fistula et cinnamomum. In que designantur perfectiones irascibilis et concupiscibilis. Nam cinnamomum habet uirtutem suam extra in cortice: et significat perfectionem irascibilis que perficit fortitudinem que consistit in aggrediendo. Cassia autem habet bonitatem suam iterius et significat perfectionem concupiscibilis: que perficit per temperantiam cuius bonitas uidetur consistere intrinsecus. quia bonitas magis est in retrahendo quam in aggrediendo. habet enim quodammodo modum diuini fortitudini. et inde est quod insensibilitas que dicit defectus minus opponit temperantiam quam intemperantiam. Et audacia que dicit excessum minus opponit fortitudini quam timiditas ut dicitur 2o ethicorum. Et habet emissiones sunt cum uniuersis lignis libani. id est cum omnibus alijs perfectionibus designatis per ligna libani ratione candoris et mundicie. Et quod habet perfectum intellectum speculatiuum et practicum et irascibile et concupiscibile et alias perfectiones debitas potest resistere diabolo. In per hec dicta est intelligitur quod emissiones sponse possunt superare diabolicas temptationes. unde ista per concordat cum illa parte superioris: quod uerba sponse erant pulchriora uino que respiciunt intellectum. Et odor unguentorum erat super omnia aromata ratione uirtutum respicientium potentias alias. Veruetim per illa. cypri et nardus possumus intelligere perfectiones potentiarum per quas superamus diabolum. Deinde cum dicit.

Mirra et aloes cum omnibus primis unguentis.

Ostendit quod per tales emissiones superantur temptationes carnis: quia sunt mirra et aloes. id est prouent a putrefactione. et habet cum omnibus unguentis primis. id est cum omnibus unguentis precipuis prouentibus a putrefactione. mirra est a putrefactione conservata. ut dicit glossa. Et aloes est hoc facit. sed non tamen ut in glossa dicitur. Et est unguenta precipua habent hoc efficere. et quia uita do temptationes potissime suamur a corruptione: id est per hoc dat intelligi: quod per deriuationes predictas superantur temptationes carnis. Deinde cum dicit.

Fons hortorum puteus aquarum uiuentium que fluunt impetu de libano.

Concludit quod uolunt temptationes omnium superantur. In ait. quod habet emissiones sunt fons hortorum in quantum ad ualeat ad producendum fructus. paradisi malorum puniceorum. In resistendo temptationibus mundi. Sunt et puteus aquarum uiuentium. In quia aque que continent non possunt mortificari per temptationes diaboli. et habet

Mundus dividit fideles et infideles. Infidelibus non est condanda dulcedo sacre doctrine. Caro est uelut uestimentum. Caro temptationum temptationibus redolet.

Ecclesia potest omnes temptationes superare.

Minima gratia superat omnes temptationes. Hoc habetur et in sententiarum dist. 11. q. 4. ar. 3. Hoc habetur 7. phisicorum. text. comment. 16. lectione 5. Sic deriuantur ab ecclesia. Perfecti ducunt gratiam perfectis. De hoc uide per 2. q. 112. ar. 1. Unus homo potest alteri gratiam impetrare. Hoc habetur per 4. q. 11. ar. 6.

Cypri

Nardus

Crocus significat prudentiam cui deseruit ebullia ad quam pertinet dare consilium lucidum et mundum. Prudentia autem est in intellectu practico. unde significat perfectionem intellectus practici. Sunt et habet emissiones fistula et cinnamomum. In que designantur perfectiones irascibilis et concupiscibilis. Nam cinnamomum habet uirtutem suam extra in cortice: et significat perfectionem irascibilis que perficit fortitudinem que consistit in aggrediendo. Cassia autem habet bonitatem suam iterius et significat perfectionem concupiscibilis: que perficit per temperantiam cuius bonitas uidetur consistere intrinsecus. quia bonitas magis est in retrahendo quam in aggrediendo. habet enim quodammodo modum diuini fortitudini. et inde est quod insensibilitas que dicit defectus minus opponit temperantiam quam intemperantiam. Et audacia que dicit excessum minus opponit fortitudini quam timiditas ut dicitur 2o ethicorum. Et habet emissiones sunt cum uniuersis lignis libani. id est cum omnibus alijs perfectionibus designatis per ligna libani ratione candoris et mundicie. Et quod habet perfectum intellectum speculatiuum et practicum et irascibile et concupiscibile et alias perfectiones debitas potest resistere diabolo. In per hec dicta est intelligitur quod emissiones sponse possunt superare diabolicas temptationes. unde ista per concordat cum illa parte superioris: quod uerba sponse erant pulchriora uino que respiciunt intellectum. Et odor unguentorum erat super omnia aromata ratione uirtutum respicientium potentias alias. Veruetim per illa. cypri et nardus possumus intelligere perfectiones potentiarum per quas superamus diabolum. Deinde cum dicit.

Fortitudo perficit irascibilis. 2o q. 112. ar. 1.

Temperantia perficit uoluntatem concupiscibilem. 2o q. 112. ar. 2. 1o ethicorum c. 3.

2o q. 112. ar. 1. 2o q. 112. ar. 2. 1o q. 112. ar. 1.

Plenus perfectionibus spiritualibus consistere potest demeritis. Unguentum significat ale vtrius.

Mirra et aloes prouent a putrefactione. Virtute perfectionis superatur temptatio carnis.

zhi? aque sunt que fluunt impetu de libano. Id est de candore: qz non maculantur immunditia carnis.

Deinde cum dicit. Surge aglo z ueni auster: perfla hortu meum: z fluent aromata illius.

Concludit chris q vult pmittere teterari sposam/ut ex hoc mereat sine z gloria. Continuat sic. Tu sposa potes sustine oes teterationes: z potes eas sustine defacili: cum ipse deriuatodes z dona g'arū deriuata ad alios hoc possit. Jol surge aglo z ueni auster. Ji. uolo pmittere q surgat z et diuersa g'na teterationū z p'flet. Ji. stimulet. [hortu meū. Ji. spōsam meā. z fluēt aromata illi?]

Capitulum 5^m. Lectio. I.

Dicit dilectus meus in hortu suum: ut comedat fructus pomorum suorum.

Quonia videt p seipsa nō posse ad deū pueri: z mudū reliquē: z teterationes tolerare: id puerat se ad spōsus suum petēs ei? auxiliū z s'buētionē. C' diuidit aut hec ps i duas. qz pmo pōit spōse petitiō. 2° s'biūgit ch'ri r'nsio ibi/ ueni in hortū meū. J' Continuat aut sic. Spōsus me? me hortat ut puerat ad ipm relinquēdo mudū z sustineā teterationes: z q' h' de facili possuz: s'z ut video inixa meo auxiliō nullo mō sū potēs ad talia. Et si dic' h' me posse de facili: recognosco h' uey eē per eius auxiliū. J' ro go ut/ dilect' me? ueniat in hortū suū. Ji. ueniat i me que suz hor? ei? ut comedat. Ji. beniuola acceptiōe recipiat [fructū pomoz suoz. J' qz cog'sco z cū g'aruz actiōe p'fiteoz q' fructū quē ego facio/ poma que pdu/ co bonarū cogitationū/ affectionū/ orōnū/ z opuz a me ipsa non facio: sed eius auxiliō: ideo non sum mea sed sua. C' Deinde cum dicit.

Veni in hortum meum soror mea sponsa.

Ponit ch'ri r'nsio. Duo aut notāda posuit spōsa in petitiōe sua. Primū q' auxiliū a ch'ro petebat. 2^m q' bona sua ab ipso recognoscebat. Ch'is aut r'ndēdo spōse sue tria fac. P'io ostēdit q' petitiōnē puenit. 2° bona spōse a se eē p'sentit ibi/ messui mirrā meā. 3° eā ad se cure p'tēplādū i ducit ibi/ comedite amici. J' Et cōtinuat sic. Tu spōsa mea petis a me auxiliū ut ueniā i te que es hor? p'clusus. petitiōnē tuā iam pueni: h' est qd ait [soror mea spōsa ueni in hortū meū. J' ut. s. ueni sit tēporis p' teriti. vñ est sensus. Ego iā ueni in hortū meuz pueniēdo petitiōnē tuā: par? ad auxiliū tuum. Possit aut legi q. s. sit impatiui modi: s'z qz nō bñ p'tinuaret p' cedētibus: id de tali sensu non est nobis ad p'sens curandum. C' Deinde cum dicit.

Comedi mirrā meā cum aromatib' meis. Comedi fauū cū melle meo: z bibi vinum meum cum lacte meo.

Ostēdit ch'is quō assentit bona spōse esse a seipso. vñ p'tinuat sic. Tu spōsa mea times ne deficias in certaminib': ne timeas: qz ego/ messui. Ji. secani uel recol/ legi/ mirrā meā. Ji. te que es mirra mea. ppter carnis mortificationē fm quā potes teterationes vitare. z h' cū aromatib' meis. J' qz ut tactū fuit sustinēdo teterationes

ex te fluebāt aromata put mereberis sine z gl'ia. Dicit enī ch'is metē mirrā cū aromatib' inquātū spōsa hoc facit vincēdo teterationes auxilio suo. In quo ch'is assentit q' h' bonū qd est teterationes vincē spōsa nō hēt a seip sa s'z a ch'ro. Postea s'bdit/ comedi fauū meū cū melle meo. Ji. q' puerteris ad me: fm quā puerfiones gustas p'tēplatiōis dulcedinē [bibi cū lacte meo. Ji. feci q' tu biberes/ vinū cū lacte meo. J' q' relinques mudū quē relinquēdo biberes vinū p'p' spūalē letitiā: z biberes lac p'p' cādorē z muditiā: ex quo appet ch'īm cōfiteri spōsas nō solū hēre ab ipso q' teterationes vincit: sed etiā hēre ab ipso q' puerit ad ipz z reliq' mudū. C' Et notādū q' qz cā p'ma est plus influēs in suū cātū qz cā sc'da ria: si spōsa metit mirrā vincēdo teterationes. Et comedit fauū cū melle puerterēdo se ad deū: z bibit vinū cum lacte relinquēdo mudū: si h' fac iuocato auxilio ch'ri qui est caput ecclie z principium per amplius z perfectius dicit ch'ristus hoc facere. C' Deinde cum dicit.

Comedite amici z bibite: z iebriamini charissimi.

Hortat eccliam ad se cure p'tēplādū: id ait uos/ amici J' mei: qz ego semp sum uobiscū absqz trepidatione. [comedite. J' spūalē dulcedinē. [bibite vinuz. J' spūa lis letitiē. [z iebriamini charissimi. J' ebrietate spūs in p'tēplatiōis dulcedie p'sistēdo. C' Notādū aut q' ch'is p'us locut' est ecclie in singulari cū dixit/ ueni in hortū meū soror mea spōsa. J' Nūc aut loq'tur ei in plurali dicēs/ comedite amici. J' Cui' rō est: qz lz ecclia in cōparatiōe ad ch'īm cui' est spōsa sit vna: qz vni' spōsi dz eē vna spōsa. tñ qz dulcedo ch'risti nō vniformit recipi tur in tota ecclia: qz dulcedo p'tēplatiōis aliqñ in vno cātur ex maiestate: aliqñ in alio ex pietate: in alio ex sa piētie p'fūditate. ppter hoc dicitur ecclia in plurali comedere z bibere. Lectio. II.

Ego dormio: z cor meum uigilat.

Postqz descriptus est status ecclie mōderne quātum ad cōtēplationē. hic descri bit quātū ad actionē: siue quātum ad filio rum ministratiōnē. C' Et notādū ch'ristū sic hortari eccliam ad p'tēplādū: q' tamē eā inuitat ad filijs ministrādū. z ideo dixit/ comedite amici z iebriami ni charissimi. J' in quo hortat ecclia ad cōtēplationē. Dicit aut tanqz bonus spōsus habēs curam filioz eam inuitat ad ministrādū filijs. C' Et diuidit pars ista in duas. Quia p'mo ponit ecclie p'tēplatiō. Secundo subiūgit ch'risti exhortatiō: fm quā inuitat eccliam sur gere a cōtēplatione ad actionem ibi/ Uox dilecti mei. J' cōtēplatiō ecclie designat cum dicitur/ Ego dormio z cor meum uigilat. J' Uiri enim cōtēplatiui dicuntur dormire qz quiescūt a sensibilibus z exteriori bus: tamē fm cor uigilant: quia magis sunt apti ad p'cipiendum intrinsecus inspirationes z diuinos influ zus. Quia ut superius tactū est: sicut ceci nō intēti vi sibilibus melius memorātur: sic uiri p'tēplatiui non intēti exterioribus magis percipiunt interiores inspi rationes. C' Deinde cum dicit.

Uox dilecti mei pullantis. Api mibi soror mea: amica mea: columba mea: immaculata mea.

Ponitur ch'risti inuitatiō. Et diuidit pars ista in par tes duas. Quia primo ponitur huius inuitatiō. Secū do ponit spōse excusatiō. ibi/ expoliaui me. J' Cir ca p'imum duo facit. Quia primo ponitur predicta inuitatiō. Secundo subiūgitur inuitatiōis ratio

Per teterati onē acq'ri mps finem a gloria.

Aglo z uer frigidus. Auster est calidus. Quilibet a utriore aut amore ma' k agit.

Nullus p'f' utri pot ad deum.

Bilio text'.

Dō suo au rilio nō p' r'ntē dia' bolo. Auxilio xpi supat tenta tio diaboli

Poma sūt bona opa.

Duo notā da spōse.

Ch'is r'ndē do spōse tā gu tria.

Spōsus h' uenit petiti onē spōse

Uini s'ge letitiā spūa lem. Lac s'ge m unditiā. J' in p' libit de causis. Plus pōt cā p' q' 2^a. Qd spōsa fac mltō fō ri' ch'is dē facere.

Matt' 28.

Ebrietas ē p'rima spō sci fatietas. Quare xps loq't spōse aliqñ in sin glari aliqñ in plurali. Spōsa xp' ē est vna. Dulcedo p'tēplatiōis cātur ex di uerā dī p' derationē.

Hic descri bit stat' ec clie quātuz ad actionē

Ch'is inuitat eccliam ut filijs suis ministrat.

Cōtēplati ui quō dicit dormire.

c. 4. sec. 2. Ceci melle memorant

ibi caput meū. Continuet sic: me existēte in ptepla
tione audita est in me uox dilecti mei. Ji. uox ch̄i
pulsantis z docētis. Lo soror mea. Jpp nāe pformita
tē. L amica mea. Jpp charitatē. L columba mea. Jpp
cordis simplicitatē. L surge. Ja statu ptemplationis.
L aperi mibi. Jp dīcādo filiis meis: apīēdo corda eoz
ut possim intrare ad eos. C Notādū aut q ecclia per
vitā actiua exercēdo p dīcādois offm̄ duplr apit ch̄o
i ip̄is fidelib⁹: qz qd̄ vni ex minimis meis fecistis. dic̄
ch̄s. mibi fecistis. Rursus ēt ip̄i ch̄o aperim⁹ qm̄ p
p dīcādois cor alicui⁹ aperit: p quā aptiōnē ip̄e ch̄s
intrat ad illū. C Deinde cum dicit.

Quia caput meū plenum est rore: z cincinni mei guttis noctium.

Assignat rōnez dicte inuitatiōis. Rogo spōsa mea ut
mibi aperias p dīcādo fidei vitatē z morū honestatē.
L qz caput meū. Ji. intellect⁹ meus. L plenus est rore. L
infidelitatis. L z cincinnati mei. Ji. capilli: siue affectiōes
mee sūt. L plene guttis noctiū. Ji. frigiditate z obscu
ritate pctōz: que per noctes itelligunt rōne puatiōis
que est eēntialis cuiuslibet malitie. Et qz q male agit
odit lucē. C Notādū aut q intellect⁹ pōt dici caput: z
uolūtas pōt dici caput rōne dñij fz quē modū q dñia
tur alijs: caput eoz eē dī. Quia uolūtas in regno aie
dñari videt: qz cetera potētie exeūt in actiōes suas fz
iperiū uoluntatis. z sic uolūtas dī caput. Si vō nos
p siderem⁹ caput put in eo viger cognitio z sensus. z
qz cetera mēbra dirigunt in actiōes suas p caput. Cū
dirigē sit intellect⁹ z rōnis. Sic rō z intellect⁹ merētur
nomē capitis. Propter qd̄ nō est iconueniēs q p ca
put itelligat intellect⁹. z per capillos radīcatos in capi
te designent affectiōes radicate in uolūtate. Cū non
solū intellectus fz etiā uolūtas pōt dici caput. C De
inde cum dicit.

Expolīaui me tunica mea quō iduar illa: Laui pedes meos quō inq̄nabo illos:

Ponit sponse excusatio. z diuidit in ptes tres. qz p̄
ponit hui⁹ excusatio. 2° s̄dit ch̄i attractio. ibi L dile
ctus me⁹. J2° per hui⁹ attractionē ponit spōse famu
latio ibi L surrexi ut aperirē. Continuat aut sic. Tu
dilecte mi inuitas me ut hēas curā filioz: ut a statu cō
tēplationis pp quē dimisi t̄palia redeā ad statū actio
nis fm̄ quē de t̄pali⁹ curā habuerā. L s̄ ego expolīa
ui me tunica mea. Ji. dimisi ista t̄palia. L quō iduar
illa. Ji. quō reuertar ad h̄nduz iterū curā t̄paliū. q. d.
graue est mibi. L Laui pedes meos. Ji. affectiōes me
as que dicunt pedes: qz fm̄ eas uenit ad te: h̄i⁹ affe
ctiōes laui. qz nō solū dimisi t̄palia s̄ ēt dimisi uolun
tatē h̄ndi ea. L quō inq̄nabo illos. Ji. quō inquīnabo
pedes meos. i. affectiōes meas uolēdo iterū h̄re curā
t̄paliū. C Deinde cum dicit.

Dilect⁹ me⁹ misit manū suā p foramen: z uenter meus intremuit ad tactum eius.

Ponit ch̄i attractio. Nā s̄ sponsa se excusaret. tñ tā
ta fuit potētia ch̄i q virtute sua eā attraxit uolūtatē
suā inclinādo ut uelit h̄re curā filioz. Continuat sic.
Ego spōsa me excusabā ne redirē ad actiua vitā. L s̄
dilect⁹ me⁹. Jch̄s qui est potentie ifinite. L misit ma
nū suā p foramen. Ji. intellectū uel affectū: qz intelle
ctus uel ēt affect⁹ sūt q̄si quedaz foramina z rimule p
q̄s ad nos ch̄s ingredit. L z ad tactū ei⁹. Ji. ad istam
imissionē v̄tutis fm̄ quā me ch̄s tetigit. L uenter me
us. Ji. mollioz ps. L in me itremuit. Ji. p̄re timore ob
stupuit nō audēs renuere qd̄ spōsus vult. q. d. tanta

fuit v̄tus ch̄i q non solū fortiores ptes aie fuerūt pa
rate ad obediendum ch̄o s̄ etiā debiliores. C De
inde cum dicit.

Surrexi ut aperirē dilecto meo. Manus mee stillauerunt mirram: z digiti mei pleni mirra probatissima.

Quia ut dictū est. Tāta fuit v̄tus ch̄i q totaz spon
saz p̄uertit ad suā uoluntatē. Jō hic ponit sponse p̄fes
sio z officij ad qd̄ inuitata fuit deuota susceptio. s. cu
re filioz. Et qz ut supius tāgebat ex administratiōe fi
lioꝝ circa exteriora sit distractio in mēte. Jō duo facit
qz p̄mo ponit spōse famulatio. 2° addit mētis distra
ctio. ibi L pessulū ostij mei. Continuat sic. Ita spon
sus attraxit me vñ nō uolēs uel ualēs resistē ei. L sur
rexi. Ja p̄tēplatiōe. L ut aperirē dilecto meo. L per p̄
dicationē. z non solū aperui ei p dīcādo v̄bo: s̄ ēt p̄
dīcādo exēplo. Jō s̄dit. L manus mee. Ji. opationes
mee. L stillauerūt mirrā. Ji. carnis mortificationē: que
per mirrā itelligit: ut supius dictū est: inquātuz ali
qñ exēplo mearū opationū moti egerūt p̄niam mor
tificādo carnē suā: qz sic alios debem⁹ inducē ad peni
tentiā: qz ēt nob̄ p̄niaz fuare debemus. Jō s̄dit. L z
digiti mei pleni mirra p̄batissima. Jq. d. manus mee
stillauerūt mirrā: qz alijs q̄sdā stillas: q̄sdā guttas per
ceperūt p̄nie mee: portando in carne sua. L sed digiti
mei. Ji. diuerse opationes mee: que dicunt digiti pp
discretionē: ut glosa tāgit. Remāserūt L pleni mirra
p̄batissima. Jqz excellentiorē p̄niaz in corpe meo por
tavi: quā alijs oñderē. C Deinde cum dicit.

Pessulū ostij mei aperui dilecto meo: at ille declinauerat atqz transierat.

Narrat spōsa mētis sue distractionē. Et notādū q
qñ hō est in mēte distract⁹ z nō pōt gustare illā dulce
dinē: quā p̄us sensit dz reuertit ad itima cordis sui inq̄
rēdo ch̄m discutiēdo cogitatiōes z affectiōes. z qz in
tali inq̄sitiōe z discussione occupat hō aliqñ uanis z
uarijs cogitatiōibus que dicunt vigilēs ciuitatis dz
h̄i⁹ uanas cogitatiōes abijcē: z ch̄m diligēter inq̄rē.
Et si nō pōt ip̄m p seip̄s iuenire dz alioꝝ auxiliuz ex
poscē. C Scdm̄ hūc ordinē ps ista diuidit in partes
q̄tuor. qz p̄ ponit mētis distractio. 2° additur duplex
ch̄i inq̄sitiō ibi L aīa mea. J3° innuit uanariū cogita
tionū occupatio. ibi L adiuro uos. Continuat sic. ego
spōsa postqz aperueram ostiū alijs p̄dicando z itēta
fuerā circa alioꝝ p̄fectū nolui itendē p̄fectū meo re
deūdo ad statū p̄tēplatiōis: pp qd̄ apui dilecto meo
i. ch̄o. L pessuluz ostij mei. L pessulū dicim⁹ uectem
cū quo ostiū claudit. Pōt h̄ significare curā t̄paliuz
quā dz p̄latus ad t̄ps remouē a se: ut possit redire ad
p̄tēplationē aperiendo ostiū suū ch̄o. Uerū qz pp tē
poraliū curā ut plimū p̄lat⁹ distrahit fz mētē z ch̄z
nō inuenit ait. L at ille. Ji. ch̄s. L declinauerat atqz trā
sierat. Jqz distracta in mēte nō inueni spōsus meū ch̄z
ut uolebā. C Deinde cum dicit.

Animā mea liquefacta est: ut dilect⁹ locutus est. Quesiui z non inueni illuz: uocaui z non respondit mibi.

Ponit ch̄i inq̄sitiō. Notādū aut q cū a statu actio
nis qs ad p̄tēplationem redit: si ch̄istū non inuenit ut
vult iter cetera que stimulat ip̄s ut ch̄istū querat est
memoria p̄uate dulcedis. Nā cuz hō s̄tīt se aliqñ in
ōrone gustare dinā dulcedinē: si postea ad orōnē re
diēs nō p̄t tātā s̄tītire dulcedinē q̄staz p̄ns: ex mēoria
talis dulcedis stimulat ad discutiēdū tales suas cogi
tationes

Matth. 25.
Uerbo p̄
dicatoris a
peritur cor
peccatoris

Predican
da est fidei
uitas z mo
rum hone
stas.

Joan. 3.
Intellect⁹
z uolūtas
caput dici
pōt.

Birigere p
tinet ad ra
tionem.
Capilli si
gnificāt af
fectiōes aie

Tunica si
gnificat tē
poralia.

Pedes sūt
aie affectio
nes.

Christi at
tractio.

Intellect⁹
z affectus
sūt forami
na quibus
christus ad
nos ingre
ditur.

Uirtus
est tāta
trabu
tñ fozm
res s̄
debili
aie vira

Confes
sione

Famula
spōse z
distractio

Uerbo
exēplo
dicandū

Non solū
alijs dī
dicāda
nirēta
in seip̄o
seruandū

Digiti
s̄tīt op
tiones.
Serua
tōra mī
ra p̄cep

Distractio
mētis spō
se.

Quā hō nō
pōt spōsal
dulcedinē
gustare dz
redit ad
ip̄m z ch̄
stū q̄rē.
Vigiles dz
uitatus sūt
cogitatio
nes uanari
tis.

Quinō p̄
per seip̄s
ch̄m inue
nit dz ab
rū auxiliuz
exposcē.
Spōsa nō
dz an alijs
p̄fectū q̄r
re ut dicit
tar suum.
Quid sūt
pessulū

Memoria
amīc
ce dīnis
stimulans
rendi ch̄s

ergo facit. Nā pmo declarat mēbra ch̄i rōne doctri-
 ne. Secūdo rōne diuersitatis vite ibi manus eius.]
 Differētia autē doctrine in mēbris ch̄isti est q̄druplex.
 q̄ primo sunt apli. secūdo pphete qui magis pcul vi-
 derūt ch̄im q̄z apli. Tertio sunt doctores q̄ accipiētes
 dicta aplorū z pphetarū docēt. Quarto z ultimo sūt
 p̄dicatores: qui ut audiūt a doctorib⁹ sic referūt pp̄lo.
¶ Quatuor ergo facit: q̄ pmo declarat q̄les sūt apli
 ibi Come eius zc.] Secūdo q̄les sunt pphete ibi
] oculi ei⁹.] Tertio q̄les sunt doctores ibi] gene illi-
 us.] Quarto q̄les sunt p̄dicatores ibi] labia eius.]
¶ Dicit ergo pmo] come ei⁹.] i. apli qui dicūtur co-
 me uel capilli: q̄ immediate adheferūt ch̄zo capiti.] q̄si
 elate palmarū.] q̄z erecte sunt supius hi⁹ come. id est
 apli sicut palme. vñ sunt ad modū elate palmarū: uel
 elate palmarū sunt quedā arbores ad modū palmarū
 z sunt aromaticę: z significāt aplos ppter odorē bone
 fame. Un̄ alia trāslatio ut dicit glosa h̄et] crines eius
 abietes.] ita q̄ per abietes itelligamus arbores aro-
 maticas nō illas vñ edificia sūt. Et addit q̄ hi⁹ come
 sunt] nigre q̄si cornus.] q̄d p̄t eē dictū rōne p̄secuti-
 onis quā passa fuit ecclia tpe aploz. **¶** Deinde cū dic.

¶ Oculi eius sicut colūbe sup riuulos aq̄ruz:
 que lacte sunt lote: z resident iuxta fluentia
 plenissima.

¶ Ostēdit q̄les sunt pphete qui dicunt oculi rōne visio-
 nis: iuxta illud p̄mi Regū 9°. Qui eniz dicit ppheta
 hodie olim dicebat vidēs. Hi] oculi] sūt] columbe
 uel sup riuos aq̄rū.] ppter enigmatica z cognitionem.
 Nā sicut colūbe iuxta fluēta aq̄rū vidēt in ags species
 ancipitris ueniētis: sic pphete in ags q̄z per enigmata
 videbāt insidias diaboli z p̄cauēda pp̄lo annūciabāt.
 Addit autē q̄ hec] colūbe sunt lote lacte.] ppter mū-
 ditā. Nā lz cognitio ppharū esset enigmatica erat tñ
 mūda ab oī cogitatione erroris: z subdit] Et resident
 iuxta fluēta plenissima.] rōne reuelationis. Qd eniz
 viderūt pph̄e habuerūt per ispiratiōē diuinā in quo
 sunt fluēta plenissima scripturarū. **¶** Deinde cū dicit

¶ Gene illius sicut areole aromati: consite a
 pigmentarijs.

¶ Id est doctores qui sunt gene masticātes cibū doctri-
 ne. hec autē gene sunt] sicut areole.] i. p̄ue aree.] aro-
 mati.] q̄z i doctorib⁹ q̄si in q̄busdā puis areis scriptu-
 rarū aromata trituran̄ z p̄frigunt: iquātuz doctores
 ea que sunt in sacro canone: q̄si in magna area docent
 alios s̄z modū eis p̄portionatuz z hi⁹ p̄ue aree struce
 siue] cōsite.] i. cōstitute z ordinate] a pigmentarijs.] i.
 a pphetis z aplis a q̄b⁹ accipiētes doctrinā alios do-
 cēt. Dicunt autē apli z pphete pigmentarij rōne pleni-
 tudinis sciarum. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Labia ei⁹ lilia distillantia mirram primaz.

¶ Id est p̄dicatores qui sunt labia referētia que a docto-
 rib⁹ audierūt. hec] labia.] sūt] distillātia mirram.]
 i. p̄dicātia uolūtaria paup̄tatē uel uolūtariam p̄niam
 que dī mirra rōne amaritudis. z dicit] mirra p̄mā.]
 q̄z ad l̄raz ex arbusta mirre fluit quedā gutta uel q̄daz
 liquor sponte. z hi⁹ liquor dī p̄ma mirra z significat pe-
 nitentiā uoluntariā. Et postq̄z desistit talis liquor flue a
 dcā arbusta icidit z fluit ide rōe icidōis. Ali⁹ liquor q̄
 dī mirra sc̄da que nō est a deo electa. **¶** Deinde cū dic.

¶ An⁹ illi⁹ tomatis auree plene hiacinthib⁹

¶ Declarat mēbra ch̄i ut distinguunt s̄z vitatē vite: q̄d
 est triplr. q̄z q̄dā sūt actiui q̄dā p̄teplatiui: q̄dā vō h̄nt
 utrāq̄ vitā ut plati.]ō tria fac. Primo describit acti-

uos. 2° p̄teplatiuos ibi] ueter ei⁹.] 3° platos ibi] cru-
 ra illi⁹.] Dicit q̄ pmo] man⁹ ei⁹.] i. actiui qui dicūtur
 man⁹ que sūt p̄ncipale instr̄m ad agēdū uel opandū:
 z sūt] tomatis.] ad opandū facilr bona. rotūdū eni
 est facile mobile. z sūt auree q̄z nō suffic ut ea fiāt que
 sūt de ḡne bonoz: nisi fiāt ex hitu charitatis que desi-
 gnat per aurū q̄d h̄et colorē rubeū z ignitū. Rursum
 hec] man⁹ sūt plene hiacinthis.] p̄p̄ rectā intētiōnez
 que regrit ad q̄dlibet op⁹ bonū. Hiacinth⁹ eniz est la-
 pis p̄ciosus h̄ns colorē celestē z significat rectitudinez
 itētiōnis: q̄z sursum ad celū trinitatis debem⁹ itētiōnez
 n̄ram erigē in quolibet bono ope. **¶** Deinde cū dicit.

¶ Venter ei⁹ eburneus distinct⁹ saphyris.

¶ Ostēdit q̄les sūt p̄teplatiui dicēs] ueter ei⁹.] i. p̄tepla-
 tiui qui sūt ueter plen⁹ sp̄iali cibo q̄ ipse potissime re-
 plet sp̄iali dulcedine. hic eni] ueter est eburne⁹.] rō-
 ne mūditiē: q̄z ipsi maxime sūt sepati a terrenis coing-
 natiōib⁹ hoīum. Et hi⁹ ueter est] distinct⁹.] i. artificia
 t⁹ celat⁹. uel] distinct⁹ saphyris.] p̄p̄ dinā adhesionē
 Saphyr⁹ est eni lapis p̄ciosus h̄ns colorē celestē: sicut
 hiacinth⁹: q̄d maxime z potissime cōpetit p̄teplatiuis
 igit maxime adhereret sup̄mo cibo. **¶** Deinde cū dic

¶ Crura illius colūne marmoree: que funda-
 te sunt super bases aureas.

¶ Declarat q̄les sūt plati dicēs] Crura illi⁹.] i. plati q̄
 dicunt crura q̄z alios portāt. hec] crura] sūt] colum-
 ne.] p̄p̄ rectitudinē. sūt] marmoree.] p̄p̄ firmitatez.
] sūt] fūdate sup bases aureas.] p̄p̄ charitatē. vñ si iue-
 niant plati carētes istis magis sūt crura diaboli q̄z sint
 crura ch̄isti. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Spēs ei⁹ ut libani: elect⁹ ut cedri. Suttur il-
 li⁹ suauissimū: z tot⁹ desiderabilis. Talis est
 dilectus meus z ipse est amicus meus filie
 hierusalem.

¶ Ostēdit q̄lis sit ch̄is s̄m humanitatē z diuinitatez fil-
 z tāgit tria que cōpetit ei s̄m utrāq̄z nām. Et p̄mum
 est speciositas. nā inquātū hō est speciosus: iuxta illud
 psal. Speciosus forma p̄e filijs hoīuz. Inquātū deus
 est speciosus: q̄z est splēdor glie Heb. p̄mo. z q̄z est uera
 sapia. de qua Sap. 7. Est speciosior sole: z sup omnez
 stellarū dispōnē. Scdm q̄d cōpetit ei est icorruptibili-
 tas: z hoc ēt ut est hō: iuxta illud psal. Non dabis sc̄m
 tuū vidē corruptionē. z inquātū de⁹ ēt ut est uera sapia
 Sap. 6°. Clara eni z nunq̄z marcescit sapia. Tertius
 q̄d cōpetit ei s̄m humanitatē z diuinitatē est] dulcedo z
 suauitas: q̄z hō in celesti p̄zia igrediet p̄teplādo diuina-
 tē: z egrediet p̄teplādo ch̄i humanitatem: z utrobiz
 pascua inueniet. i. plenā suauitatis refectionē. hec antez
 tria tāgunt in p̄te ista. Nā speciositas tāgit cū dī] spēs
 ei⁹ ut libani.] i. pulchritudo ei⁹ clara z lucida. Inco-
 ruptibilitas cū subiūgit] elect⁹ ut cedri.] Cedr⁹ eniz
 dī arbor] putribilis. Suauitas autē manifestat cū s̄bin-
 fert] guttur illi⁹ suauissimū.] i. dulcedo eius suauissi-
 ma. iō addit q̄ est] tot⁹ desiderabilis.] s̄m h̄uānitatē
 z diuinitatē. Et p̄cludit] talis est dilect⁹ me⁹.] ad se at-
 trahēs amorē meū.] z ipse est amicus me⁹.] i. parties
 mihi amorē suū. **¶** Capl̄m 6°. **¶** Lectio. I.

¶ Quid abijt dilect⁹ tu⁹ o pulcher-
 rima mulierū: quo declinuit di-
 lect⁹ tuus: Et querem⁹ eū tecū.
¶ Postq̄z quererūt filie hierl̄s
 qualis eēt dilect⁹ ec-
 clie ut eū cognoscerēt. hic querunt ubi
 sit u t

Bia boerr
 ine in mē-
 bis ch̄i z
 q̄druplex.

Spōsa hic
 quoz facit

Quales s̄t
 apostoli.
 palme p̄it
 dup⁹ accipi

Quales s̄t
 prophete.

Prophete
 diaboli infi-
 dias vider-
 bant.
 Cognitiō p̄
 p̄harū erat
 obscura s̄
 mūda.

Quales s̄t
 doctores.

Sirra s̄t
 penitentiā z
 paup̄tatez.
 Sirradu⁹

Veritas vi-
 te triplr di-
 stinguatur.
 Quidā sūt
 actiui. q̄dā
 p̄teplatiui.
 q̄dā utrūq̄
 habent.

Opa
 sūt boni
 sūt in
 eb̄itatis
 ca.
 p̄. z. q̄
 art. 4.
 Intēti-
 onis debem⁹
 debem⁹
 celum.

Quales
 p̄teplati-
 uer
 p̄teplati-
 uer

De
 saphyr

Quales
 sūt
 diaboli

Quales
 sūt
 uoluntatis
 refectionē.
 hec antez
 tria tāgunt
 in p̄te ista.
 Nā speciositas
 tāgit cū dī]
 spēs
 ei⁹ ut libani.
] i. pulchritudo
 ei⁹ clara z
 lucida. Inco-
 ruptibilitas
 cū subiūgit]
 elect⁹ ut
 cedri.] Cedr⁹
 eniz dī arbor]
 putribilis. Suauitas
 autē manifestat
 cū s̄bin-
 fert] guttur
 illi⁹ suauissi-
 mū.] i. dulcedo
 eius suauissi-
 ma. iō addit q̄
 est] tot⁹
 desiderabilis.
] s̄m h̄uānitatē
 z diuinitatē.
 Et p̄cludit]
 talis est dilect⁹
 me⁹.] ad se
 attrahēs amorē
 meū.] z ipse
 est amicus me⁹.
] i. parties
 mihi amorē
 suū. **¶** Capl̄m
 6°. **¶** Lectio. I.

i. dī
 uita-
 s̄. 3. 4.

7. 1. 1.

fit ut eius hēant societate. Diuidit autē hec pars in du-
as. qz pmo ponit dicta questio. Scdo subiūgit spon-
se nūcio. ibi **L dilectus meus descendit.** Circa p̄mū no-
tādū qz ch̄s fm̄ diuinitatem abit z leuat a nobis. fm̄
vō humanitate descendit z declinat ad nos. In p̄ma ḡ
pte tria tāgunt. qz pmo querit ubi sit ch̄s fm̄ diuini-
tate. 2o querit ubi sit f̄z humanitate cū dicit. **L quo de-
clinavit dilectus tuus.** 3o assignat utriusqz rō cū sub-
infert. **L z queremus eū tecū.** J̄si tecū dicat ob h̄ uo-
lumus scire ubi sit ut hēamus eius societate. **Dein-
de cum dicit.**

**Dilectus meus descendit in hortus suum ad
areolam aromatum: ut ibi pascatur in hor-
tis: z lilia colligat.**

Ponit spōse nūcio. Ad cuius euidētiā notādum qz ubi
cuiuslibet rei acceptū pp̄rie nō cōpetit ei f̄z nāz iquā
tū h̄i. Nā nā ut nā est nō hēt ubi nec qz sit in loco: f̄z
si ubi accipiat large: sic ubi cuiuslibet nāe sūt prop̄ia
p̄ncipia diffiniētia ipsaz. dicunt enī talia ip̄z ubi nāe:
qz sicut nihil est de re extra suuz ubi: sic nihil est de re
extra sua p̄n. z nō solū accipiēdo pp̄e f̄z et accipien-
do ip̄m ch̄s f̄z diuinitate nō claudit aliquo ubi: qz nā
ei diuina est infinita nullis limitibz circūscripta. Scdz
humanitate vō cōpetit sibi cū ei humanitas sit fini-
ta z itra p̄n sue sp̄i sit clausa. Et iō spōsa non r̄idet
ad qōnem illā. Quo abiit dilectus tuus ubi querit de
diuinitate. Sz r̄idet ad illā qua dē quo declinavit ul-
quo descendit dilectus tuus: ubi querebat de ei huma-
nitate. In dādo autē suā nūcionē tria facit. qz pmo dat
suā nūcionē. 2o subiūgit rōnis nūcionē ibi **L ut pascat.**
3o oñdit se ad ch̄m h̄e uerā dilectionē. ibi **L ego dile-
cto meo.** J̄tinuat sic. Vos filie hierl̄z quesuistis me
quo abiit dilectus meus. quesuistis et a me quo descē-
dit. ad rōnes p̄mā nō r̄ideo qz nō possū. ad scōaz que-
stionē r̄ides dico. **L dilectus meus descendit in hortū
suū ad areolā aromātū.** Ji. descendit in eccliaz que est
hortus suus ad areolā. i. ad beatā v̄ginē que fuit area
plena aromātibz v̄tutū z donoz. Assumēdo carnem
in ipsa f̄z quā carnē p̄uersat est mecū que suz hortus
in ecclia sua. **Deinde cū dicit. L ut pascat in hortis.**
i. ut delectet in bonis opibz nris: ut dicit glo. Nos ad
bonū p̄mouēdo. **L z colligat lilia.** Ji. electos ad suum
beneplacitū congregando. **Deinde cum dicit.**

**Ego dilecto meo: z dilectus meus mihi: q
pascitur inter lilia.**

Ostēdit se uerā dilectionē h̄e ad ch̄m dicēs. **L ego
dilecto meo.** Ji. locū receptionis ego p̄paro in me: ut
glo. supplet. **L z dilectus meus mihi.** J̄pparat apud se
locū receptionis mee. **L ut ille q pascit inter lilia.** Ji. in
ter mūda desideria sit in me z ego in eo. In quo oñdit
se ad ch̄m uerā h̄e dilectionē: z ch̄s uerā ad eā: qz q
manet in charitate in deo manet z de in eo. p̄ma Jo
annis. 4. **Deinde cum dicit.**

**Pulchra es amica mea: z suavis z decora
sicut hierusalem.**

**Determinat de ecclie vnitāte: uel remouet quandam
qōnes que possēt oriri ex p̄dictis.** dictū est enim in ec-
clesia eē diuersos stat: qz aliq sūt incipiētes aliq profi-
ciētes: aliq p̄fecti. Rursū dictū est z ad eūdē statū ml-
ta regrunt. qz f̄z quēlibet statū est dare aliqles p̄chri-
tudine substātie v̄tutis z opationis. Et in opatiōibz
maxie est dare multiplicē diuersitatē. z qz tāta diuersi-
tas est in ecclia vult ch̄s oñdere suā spōsaz esse vnāz
cui vnitas pp̄ talē diuersitatē nō tollit. Et duo facit.

qz pmo repetit ea que in ecclia vident facē diuersita-
tē. 2o oñdit hoc nō ipedire ecclie vnitāte. ibi **L vna est
colūba mea.** J̄p̄ma ps diuidit in duas fm̄ qz duo vi-
dent ipedire ecclie vnitāte. v̄z diuersitas eoz que reg-
runt ad quēlibet statū. 1o diuersitas ipsoz statūz. ibi
L sexaginta sūt regine. J̄p̄ma ps diuidit in pres tres:
fm̄ qz ad quēlibet statū tria regrunt. s. pulchritudo s̄
stātie v̄tutis z opationis. Et hec oia quodāmo sūt ta-
cta supius. J̄o reiterare ista est quodāmo repetē que
supius fuerūt tacta. P̄mo ḡ narrat pulchritudinez quā
regrit ecclia quātū ad substātiā. 2o quātū ad v̄tutes:
ibi **L terribilis ut castroz.** 3o quātū ad opationē. ibi
L capilli. J̄o dicit ḡ. **L pulchra es amica mea.** J̄quātū ad
substātiā exteriorē suavis z decora sic hierl̄z. Ji. sic ec-
clesia p̄mitiua quātū ad substātiāz iteriorē: qz illa ecclie
sia formosa z pulchra erat iterior: lz nigra eēt exteri p̄
p̄secutionē. Nunc autē cessauit p̄secutio: z idcirco exte-
rius est pulchra. **Deinde cū dicit.**

**Terribilis ut castroz acies ordinata. Auerte
oculos tuos a me. qz ipsi me auolare fe-
cerunt.**

Oñdit eā h̄e pulchritudine: quātū ad v̄tutē. Et qz
pulchritudo est p̄ diuinas ispiratiōes: iō dicit tollen-
das esse rōnes qd facit ibi. **L Auerte oculos tuos.** J̄o
dicit ḡ qz ecclia pp̄ magnitudinē z excellētez pulchritu-
dinē est terribilis: ut ordiata acies castroz que aduer-
sarios nō timet pp̄ potētiā quā h̄z ex diuino auxilio z
ei inspiratione. **Deinde cū dicit. L auerte oculos tu-
os.** Ji. tolle rōnes fm̄ q̄s vis me ingrere: qz ipsi ocu-
li. Ji. rōnes tue. **L fecerūt me auolare.** J̄eo qz deficient
ipe rōnes ab ingritiōe mea: qd p̄cordat cū eo qd habe-
tur in psalmo. **Accedet hō ad cor altū z exaltabit de
us: qz quāto deū per rōnes nāles inuestigare uolum?
tāto magis recedit a nob.** Bone autē sūt rōnes ad fidē
defendēdas. Ad fidem autē p̄bandā sūt tollende. D̄z
ḡ sumus terribiles ad fidē astruēdas z defendēdas p̄
sapiētiā diuinā z miracula. hoc hēmus ex grā z inspi-
ratiōe diuina p̄cipue. **Deinde cum dicit.**

**Capilli tui sicut grex caprarum que appa-
ruerunt de galaad.**

**Narrat p̄ pulchritudine quā hēt ex opationibz affe-
ctus.** 2o quā hēt ex opationibz itellect. ibi sicut **L cor
tex.** J̄o dicit ḡ. **L capilli tui.** Ji. affectiōes tue. **L sunt sicut
grex caprarū.** J̄que appuerūt uel **L descēderūt de ga-
laad.** J̄exponat ut sup̄ est expositū. **Dein cū dicit.**

**Dentes tui sicut greges ouiu: que ascende-
runt de lauacro. Dēs gemellis fetibus: z ste-
rilis non est in eis.**

**Narrat pulchritudine ex pte opationū itellectiūaz
dicēs.** **L tui dētes.** **L sunt sicut grex ouiu.** **L supple ton-
sarū.** **L que ascēderūt de lauacro oēs gemellis fetibz z
sterilis nō est in eis.** J̄hoc etiam expositū est superius.
Deinde cum dicit.

**Sicut cortex mali punici: sic gene tue absqz
occultis tuis.**

Repetit pulchritudine operū dicēs. **L gene tue.** Ji.
opatiōes exteriores sunt. **L sicut cortex mali punici.**
cōtinēs mala rubea. i. feruorē charitatis. **L absqz oc-
cultis tuis.** Ji. absqz eo qd intrinsec latet. Quia nō so-
lū es pulchra quātū ad exteriora: f̄z et quātū ad ite-
riora. **Deinde cū dicit.**

**Sexaginta sūt regine: z octogita p̄cubine
z adolescentularū non est numerus.**

In quoli-
bet statu sa-
regruntur

P̄mitiua
ecclia erat
terius f̄z ex-
terius erat
nigra.

Alē p̄chri-
tudo est p̄
diuinas in-
spiratiōes.

69. 61.

p̄ parte. qz
p̄ ar. 8.

Spōsa est
pulchra in-
terius z ex-
terius.
p̄ 2. q. 101.
ar. 2o.

Christi fm̄
diuinitates
a nob abit
fm̄ vō hu-
manitatem
ad nos de-
scendit.
Dic tangū
tur tria de
eballo.

Responso
sponse.
Nā r̄i p̄o
p̄te nō est
in loco.
p̄ parte. q.
2. ar. 2o.
z in p̄. di.
1. q. 2. ar. 2o.
L̄bis fm̄
diuinitates
nō est in lo-
co.
Christi fm̄
humanita-
tes est in lo-
co cū sit fi-
nita.

Spona in
sua respon-
siōe tria fa-
cit.

Areola sy-
glicat bea-
tam v̄ginēz
mariam.

Christi de-
lectat i op̄i-
bz nris bo-
nū.

L̄bis mo-
ret quan-
dā qōnem
L̄bis gra-
dus sūt in
ecclia.
In oi sta-
tu z aliq p̄
contudo.

L̄bis ostē-
dit eccliaz
sua eē vnā.

Narrat diuersitate ecclie ex pte stat. Stat aut diuer-
 sitatis pot multiplr accipi. Prio ex diuersitate pfectio
 nis: et sic distinguit: qz qda sut icipientes: qda pfectiores: q
 da pfecti. Vel ex pte vite: qz qda sut actiui. qda ptem-
 platiui. Vel ex pte fructus: qz qda faciunt fructu cetesi-
 mu ut vrgies. qda sexagesimu ut vidue. qda trecesimu
 ut pingari. Et hac diuersitate describit: id ait regie. J
 h est vrgies que optime se rexerunt. J sut sexagita. Ji. in
 nuo puo z excellenti. Sexaginta cuz h q est nus puus.
 est tn nus supabudas: qz ptes eius sil sumpte reddut
 plusqz totu: z designat statu vrgiale: qz vrgies copatiue
 sut pauce: z in fructu excellit alios. J Cocubine aut. J
 i. vidue que dicunt p cubine: qz huerut aliqn viru aliu
 qz chz. hec aut p cubine sunt octogita. Jg e nus ma-
 ior quantitate sexagita z minor vtute: qz no est nus ita
 supabudas si p siderent eius ptes aliquote: z designat
 statu viduale in quo sut plures qz in statu vrgiali sz no
 faciunt tantu fructu. J adolescētularu. Ji. impfectoz siue
 viuētū in statu pingali. J no est nus. Jqz tales quātita-
 te excellit alios: sz vtute deficiūt ab eis. Pōt aut p ea
 que dicta sūt diuersitas ecclie alr assignari: sz de h nihil
 ad pns: qz priuationē excluderem. Deinde cuz dic.

Una est columba mea: pfecta mea: vna est
 matri sue electa: genitrici sue.

Ostēdit ista nō impedire ecclie vnitatē: z duo facit fm
 qz duo variata sūt que vident impedire huius vnitates.
 Prio eni ostēdit qz huius vnitatis nō impedit ex diuersi-
 tate eoz que regrunt ad quēlibet statū. 2º qz nō impedit
 eā diuersitas status ibi viderūt eā. J Propriē p mū
 notādū qz ecclia vna est qdruplr vnita. Prio in fide: qz
 vna est fides oīuz. 2º in charitate: qz vnu vinculu amo-
 ris oēs q sunt in ecclia cōnectit. 3º in grā que pōt dici
 mī nra: qz ab ea hēm eē spūale. 4º vniē ecclia in fine
 qz oēs tēdin ad celestē hierlz que pōt dici genitrix nra
 qz eā imitari debem ut filie imitant genitricē suā. Cō-
 tinuet sic. Hitū est qz tāta diuersitas est in ecclia qz in
 quolibet statu in tota vni ecclia est dare pulchritudinē
 sube vtutis z opatiōis. Et est dare tāta diuersitatem
 opuz: nō tn pp h tollit ecclie vnitatis: qz oia ista vniunt
 p fidē: vniunt in charitate: in grā in fine. Et si per hec
 vniunt ea que sūt diuersa psonarū: mltō magis vni-
 unt suba vt z opatio que ad vna psonā ptinē pnt. z h
 est qd ait. J vna est colūba. Jpp fidei vnitatē que desi-
 gnat in colūba que est aīal simplex: sic fides ecclie sim-
 plex est sine plica erroris. z et qz simplicitē adheremus
 hīs que sūt fidei: cū eis nō adheream pp fidei discursus.
 z ibidit vna est pfecta mea. Jpp charitatē qz cha-
 ritas est vinculu pfectiōis. z addit vna est mī sua. J
 rōne grē a q sic a mīe hēm eē spūale. J electa genitri-
 cis sue. Jpp vnitatē finis: qz subam nraz vtutē z opa-
 tionē z totū qd in nob est fm mēsurā fidei z ordinem
 charitatis z pfectionē grē ordiare debem ad illā cele-
 stē hierlz quam qsi genitricē imitari debemus. De-
 inde cum dicit.

Viderūt eā filie syon z btissimā pdicauerūt
 regine z cocubine z laudauerunt eam.

Postqz ostēdit vnitatē ecclie nō impediri pp diuersi-
 tatē sube vtutis z opationū pcurrētuz ad quēlibet sta-
 tuz z exntuz in qlibet psona z i quolibet mēbro ecclie
 hic ostēdit hi vnitatē non impediri pp diuersitatē sta-
 tuū vel ēt psonaz: z h sic. Nā extra eccliaz in nullo sta-
 tu est salus ut aliq psona saluet nisi ifra vnitatē ecclie
 id regine z p cubine filij vel adolescētule z oēs qui sunt
 in ecclia cuiuslibet stat cuiuscūqz pditiōis existat itā
 tū saluant iquātuz laudāt z approbāt z btissimā pdi-

cāt vna catholica ecclia fide z charitate vnitā: z id lz
 diuersi stat sint: vna tn est ecclia in q oēs isti stat sal-
 uant. h ē qd ait filij vel adolescētule viderūt eā. J
 i. viderūt ecclia fide z charitate vnitā. J z btissimā p
 dicauerūt eā. J approbādo hi vnitatē: sic et regine z
 p cubine laudauerūt eā. Ji. vnitatē eius. per filias autē
 z p cubinas z reginas itelligunt diuersi stat ecclie reg-
 rentes diuersitatē psonarum ut supius fuit expositum.

Deinde cum dicit.

Que est ista que p gredit qsi aurora consur-
 gens: pulchra ut luna electa ut sol: terribilis
 ut castrorum acies ordinata.

Finit tractatū ecclie moderne in laude ei dices que
 est ista que p gredit ut aurora p surgēs. J Nā ecclia p
 mitiua ascēdebat per desertuz ut vrgula sumi. J pp
 psecutionē tyrānoz. ecclia vō moderna p gredit ut
 aurora p surgēs. Jqz cessauit psecutio z appropinquit
 o. es. z hec ecclia est pulchra ut luna. J pp fidē: qz
 fide cognoscimus videm qsi in lumine lune: qz ea nō
 clare apphēdim est electa ut sol. J rōne spei fm quā
 eleuat ad desideriu celestis hierusalē: que rōne clarita-
 tis pōt dici sol. J Est terribilis ut ordiata acies castro-
 rū. J pp charitatē quā hntes terremus diabolū: qz
 vnitatē z pacē tenemus in terris z deo humiliē subie-
 cti sumus qd ipse renuit tenere in celis. Lectio. II.

Descēdi in hortū nucū ut viderem
 poma pualliu: z inspicerem si flo-
 ruisset vinea: z germinassent ma-
 la punica.

Ut dicitū fuit supius tot iste liber di-
 uidit in ptes tres fm tres status ecclie. executis dua-
 bus p tibus restat exeq de tertio statu ut de statu vltie
 ecclie. Et qz in pmo statu fracti fuerūt rami: qz iudei
 coiter deseruerūt chzstū. In scdo statu ut in moderna
 ecclia plenitudo gētū. sed in tertio statu ut in vltimis
 seculis ois isrl saluus erit ut supius tactū est. Determina-
 re ergo de vltimo statu ecclie est determinare de puer-
 sione iudeoz vel synagoge. J Diuidit aut hec ps in p-
 tes duas. qz pmo determinat de puerfione synagoge.
 2º inuitat ecclia ut curā hēat de synagoga iā puerfa
 ibi sub arbore malo. J Primaps diuidit i duas. Nā
 sicut determinabat de statu ecclie pmitiue qz primo
 describebat status eius: z postea finiebat tractatus il-
 le in laude eius cū dicebat que est ista que ascēdit p
 desertū. J Et similiter cū tractabat de ecclia moderna p
 mo describebat status eius: z postea terminabat i ei
 laudē ibi dicitū est que est ista que p gredit qsi auro-
 ra. J sic mō pmo describebat puerfio synagoge. 2º termina-
 tur iste tractatus de puerfione ipsius in laudē eius ibi
 que est ista que descēdit de deserto. J Prima diuidit
 in tres ptes. qz pmo chzstus ad cognoscēdā suā incar-
 nationē synagogam excitat. 2º synagoga excitata per
 chzstū per ignorantia se excusat ibi. Nesciuit anima
 mea. J 3º chzstus synagogā ignoratiā cognoscētes ad
 misericordiā reuocat. J Reuertere reuertere. J Cir-
 ca primū notādū qz sicut terminato statu ecclie pmi-
 tiue incipiebat status moderne ecclie a geie cum
 dicebat En lectulum salomonis. J ut daretur intelli-
 gi qz iam cessauerat psecutio. Sic modo cum deter-
 minatur de conuersione iudeorum: incipitur tracta-
 tus a descēsu cū dicit descēdi in hortū meū. Jqz spālī
 modo chzstus descēdit pp iudeos iuxta illud. Nō sū
 missus nisi ad oues zc. Continuet sic. O synagoga tu
 toties petisti ut descēderē z saluare te. Certe ego de-

Quidā sūt
 icipientes. q
 dā pfectio-
 nes. z qdaz
 perfecti
 Quidā sūt
 actiui. z q
 dā ptempla-
 ui.
 Virgiles fa-
 ciūt fructū
 cetesimū.
 Vidue sexa-
 gesimū.
 Cōingate
 trecesimū.
 qº di. 49. q.
 s. ar. 2. qstū
 cula. 3.
 Vidue dūr
 p cubine qz
 aliū huerūt
 virum.
 Vidue exee-
 dūt vrgines
 nūo: z iste
 illas meri-
 to.
 Cōingate
 excellūt oēs
 quātitate sz
 deficiūt ab
 alijs vtute.

Ecclie diu-
 sitas nō tol-
 lit ei vnitā-
 tem.
 Vni ecclia
 qdruplr est
 vnita.
 pmo i fide.
 2º i charitate
 Collofen. 3
 p. 4. q. mte
 3º in grā
 4º in fine.
 Balat. 4.

Ecclia hēt
 pfectitudi-
 nem sube z
 opationis.

Columba
 sūt ecclia q
 est tn vna.
 91. dist. legv
 m. 4. di. 27.
 q. 1. ar. 1. qstū
 uncula. 3.
 Ecclia oier-
 rone caret.
 22. q. ar. 3.
 1º di. 13. q. 1.
 ar. pmo.
 Oia opera
 nra ad cele-
 stē hierlm
 dirigere de-
 bemus.

p. 2. q. 6. ar.
 13. 7. 4.
 Nullus sal-
 uat ex ecclia
 am chzstū.
 29. q. 1. alie-
 m quicūqz.

Dicitur
 aruz ecclie
 moderni.

Speo de
 var nos ad
 celum.

Per chari-
 tates tēre
 diabolū.

Die lepi-
 de 1º statu
 ecclie tra-
 ctare.
 Quō iudē
 deseruerūt
 chzstū.
 In iudē
 di oēs iudi
 puerfionē
 ad fidē
 gino tar.

1º pte. qz
 arti. 1.
 Chzstū
 nar' ē spālī
 qz iudē

Post signi- ficat eccle- siam uel aiaz.
Prelati de- bēt hie ac- tui & con- templari // nam uitas.

scēdi in hortū meū. Ji. in ecclias meā: uel ē in te que eras hort^{us} me^{us} assumēdo carnē. Et hoc feci ut oculo misericordie uiderē. [poma puallū. Ji. statū actiuorū qui dicunt poma puallū qz sūt in infimo statu. Et in spicerē oculo pietatis. [si florūisset uinea. Ji. si florūissent pteplatiui qui dicunt flores vinee pp odorē bonaz oronū.] viderē si germinassent mala punica.] i. plati qui dicunt mala punica: qz utraqz vitam hēre debēt pteplatiuā z actiuā. Jō designant per mala punica que iteri^{us} hnt grana rubea designātia feruorē uite pteplatiue. Exteri^{us} vō hnt corticē asperū designantē turbationē uite actiue. Sic g̃ descēdi ut oēs statusz ispicerē z te fm statū oīuz adunarē ni prebuisles obicem. **Deinde cum dicit.**

Nesciui. aia mea conturbauit me: pp quadrigas aminadab.

Synago- ga se excu- sat. Jūdi nō cognouit pfecte- chm suū se oem. p parte. q. 47. ar. 2. Scribe z pharisei p suascunt plebi po- tuū chm crucifigerē in cum credere.

Synagoga per ignorātia se excusat. Et p̃tinuat sic. Tu dñe mi saluator me^{us} dicis te descēdisse z carnem assūpsisse ut me iuuares. [Nesciui. Ji. ignorani q tu eēs ille qui uēturus erat. nunqz enī te crucifixisse si te deum glie credidisses. cā aut qz excecata fui extitit qz laia mea. Ji. aialitas z sēualitas mea siue plebs mea conturbauit me. Jnō assentiēdo monitionibus tuis. Et hoc [pp quadrigas aminadab. Ji. pp scribas z phariseos p̃suadētes plebi ut nō crederē tibi sz te crucifigerē. Scribe enī z pharisei dicebant qdrige: qz pplm portabāt z ducebāt. Et hee qdrige aminadab qd interpretat ppl̃s me^{us} spontaneus: qz fm uoluntatē eoz populum ducebant. **Deinde cum dicit.**

Reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere ut intueamur te.

Christ^{us} ad se synago- gam reuo- cat.

Christus synagogā ad se reuocat: z duo facit. qz p̃mo ponit hui^{us} reuocatio. 2° s̃biungit reuocatiois rō. ibi [qd videbis in sunamite.] Cōtinuat sic: ex quo tu synagoga uel sunamitis captiuitatem misie z cecitatis tue recogscis z uides aialitatē tuā. [Reuertē.] reliquēdo cecitatē itellect^{us}. [Reuertē sunamitis.] relinquēdo aialitatē z prauitatē affect^{us}. [Reuertē.] ad hēredo uitatē: itendēdo bonitatē. z h̃ ut intueamur te.] oculo misericordie miserēdo tui. **Deinde cū dicit.**

Cap^m 7^m. Lectio. I.

Uid videbis in sunamite: nisi choros castrorum?

Assignat hui^{us} p̃uersiōis rō nē. z itēdit talē rō nē. Quilibet dz p̃uerti ad illū a quo hz totū bonū suū z totaz pulchritudī nē suā: sz p̃missuz est q tu synagoga a me chzo debes hēre totā pulchritudinē tuā. ergo ad christū p̃uerti debes. In hac rōne sic p̃cedit: qz narrat synagoge pulchritudo p̃uisa a deo. 2° ostendit q hī pulchritudinē dz p̃seq synagoga per christū ibi [dixi ascendā in palmā.] 3° synagoga his dictis assentit ibi [dignum dilecto meo.] 4° ad christū se p̃uertit ibi [ego dilecto meo.] Circa p̃mū duo facit. qz p̃mo narrat pulchritudinē ecclie synagoge in spāli z diffuse. 2° repetit ei^{us} pulchritudinē in generali z succincte ibi [qz pulchra.] In narrādo aut pulchritudinē synagoge i spāli ostendit ipsaz pulcherrimā quātū ad oia sua. Nam sic pulchritudo aie p̃sistit i perfectiōe uirtutū z donoz que ornāt p̃cupiscibile z irascibile intellectū practicū z speculatiuū z uolūtātē. Sic synagoge talis pulchritudo p̃uisa erat quā debebat p̃seq per christuz. Et qz hī p̃fectiōes quedā respiciūt potentias alligatas or-

Rō quare synagoga dz couertit ad christuz qz oia ab iplo bēt.

Pulchri- tudo aie p̃sistit i uirtutum per- fectione. Bonas p̃s conātant mam. 2° q. 2°.

gano: quedā nō alligatas. iō ps ista ubi determinat de hī pulchritudine diuidit in duas pres. qz p^o determinat de pulchritudie dicta per cōparationē ad p̃fectiones potētiarū organo alligataz. 2° per cōparatio nē ad potētias organo non alligatas ibi [duo ubera tua.] Potētie aut alligate sūt due. i. irascibilis z cōcupiscibilis. Primo g̃ ait de pulchritudine put respicit irascibile. 2° ut respicit p̃cupiscibile. ibi [iunctura femoz tuoz.] Irascibilis aut potētie p̃fectio siue pulchritudo est fortitudo fm quā resistim^{us} aduersarijs z aggredimur eos. Primo g̃ determinat de fortitudine seu de p̃fectiōe irascibilis: inquātū aduersario resistimus. 2° inquātūz ipz inuadimus z uictoriā obtinem^{us} ibi [qz pulchri sūt.] Cōtinuat sic. Synagoga non est sunamitis. i. captiua captiuitate misie. Sz si p̃side remus eā fm pulchritudinē a deo sibi p̃uisam: sic est tota pulchra. Nā pulchra est quātū ad irascibile: inquātū p̃uisa est ei p̃fectio irascibilis per quā possit ad uersarijs resistē: iō ait. [qd videbis in sunamite.] pp rōnez tactā. [nisi choros castrorū.] i. munitiones fortes per qz potest resistē aduersarijs. q. d. nihil debile. **Deinde cum dicit.**

Quam pulchri sunt gressus tui in calciamentis filia principis.

Ondit eā posse aduersariū inuadē z supare. Et cōtinuat sic. Nō solū p̃uisuz est q tu synagoga possis ad uersarijs resistē: sz et q possis ipsos inuadē z supare. iō [o filia p̃ncipis.] Ji. o synagoga que p̃uisa es esse filia mea que sum p̃nceps regū t̃re. [qz pulchri sunt gressus tui.] Ji. qz pulchri sūt p̃cessus z opationes tue fm qz aduersariū aggredieris z inuadis nō sūt nude sz sūt ordinate z calciatē. i. isomate charitate: qz totum corpus ñm z oia ñra uestit z ornat. inquātū est forma z p̃fectio oīuz uirtutū z oīuz opationū ñrarū: z quelibet opatio sumit p̃fectionē a charitate. Et iō put opationes ñre dicunt gressus calciat eas charitas. put vō sunt opationes manūū: charitas eas cirotecat ut liceat fm metaphoram sic loqui. **Deinde cum dicit.**

Fracture femoz tuoz sicut monilia que fabricata sunt manu artificis.

Determinat de pulchritudie ei^{us} ut respicit p̃cupiscibile. Circa p̃cupiscibile aut p̃tingit triplr peccare. Nā qdā sūt molles: qdā incōtinētes: qdā intēperati. Molles sūt illi qui modica tētatione vincunt. Incōtinētes sūt illi q modica tētatione vincunt sz multis tentationibus stimulatī cadūt: vñ molles nesciūt pugnā q si nō pugnauerūt qd ipm nomē designat. Incōtinētes aut pugnā experiunt: sz pugna deuicti se nō cōtinēt. Nā si nullā pugnā experirent nō eēt incōtinētes. tñ nō eēt cū quo certaret. Intēperati autē sūt illi q iaz acq̃sierūt hituz iclinātes ad uenerea: iō talibus est delectabile male agē z peccāt ex electiōe. vñ letant cū malefecerint z exultāt in rebus pessimis. hec aut oia patē p̃nt ex 7° ethicoz. Et qz toties multiplicat vñū oppositoz quoties multiplicat z reliquū: sic p̃tingit triplr circa p̃cupiscibile errare. ita p̃tingit triplr bñfacere. Nā qdā hoies sūt p̃seuerātes: qdā p̃tinētes: qdā tēperati. Perseuerātes aut sūt illi q nō tētant: nec cadunt vñ sūt s̃rij mollibus: q sine tētationibus cadūt. Cōtinētes sūt illi q molestati p̃sistūt nec cadūt hī sūt s̃rij incōtinētibz. Tēperati aut sūt qbz delectabile est bñfacē. hnt enī appetitū castificatū z sūt p̃fecti p hituz iclinātes ad bonū. In narrādo aut pulchritudinē z p̃fectionē synagoge p̃uisaz a deo ex pte p̃cupiscibilis tria facit. qz p^o narrat ut respicit tēperātiāz.

Uirtutes quedaz respiciūt potētias alligatas organo corporali z que dam non. Irascibilis z p̃cupiscibilis sūt alligate organo corporali fortitudo est potētie irascibilis pulchritudo. p^o 2°. q. 61. ar. 2. Per fortitudinē resistim^{us} ini- mico.

Apoc. p^o.

Charitas est oīuz uirtutū forma 2° q. 21. ar. 8. Quelibet opatio sumit p̃fectionem a charitate.

Circa concupiscibile tria genera hoium peccant. Primi sūt molles. 2° q. 136. ar. 5°. Scdi incōtinētes. sup. q. 77. ar. 2°. Tertij sūt intēperati. sup. q. 70. ar. 4. Prohibio rum. 2. In mltis capitulis 3° ethicoz c^o p^o. Circa p̃cupiscibilem p̃tingit triplr p̃liciter bene agere. Quidaz sūt p̃seuerātes. 2° q. 137. ar. 2°. Quidaz cōtinētes sup. q. 135. ar. p^o z 7° ethico rum. c. 2°.

2° ut respicit p̄tinētiā. ibi l̄ vmbilicus tuus. 3° ut respicit p̄seueratiā. ibi l̄ uēter tuus. Continuat sic. O synagoga nō solū est tibi pulchritudo quātū ad irascibilē: s̄ et quātū ad p̄cupiscibilē: q̄ s̄m p̄uisionē diuinā. l̄ iunctura feminū tuoz est sic monilia. Jq̄ s̄ clausa femina tua: et nullo mō apta. Et hec l̄ monilia s̄nt fabricata māu artificis. Ji. manu mea q̄ s̄uz ille faber et artifex q̄ fabricatus s̄uz aurorā et solē. Cū ḡ s̄ actus ueneros aperiant femora mulieris oñdit synagoge p̄uiaz p̄fectā castitatē cū dicit femora sua eē sic monilia que s̄nt ornāmēta q̄bus diuisa claudunt. Et q̄ p̄fecta castitas designat per tēperatiā: per ea que dicta s̄nt. Notādū aut̄ q̄ dicit. Iunctura feminū. q̄ h̄ femur femoris est viroz. s̄ h̄ feminū femini est muliez q̄ synagoga iduit personā muliebri: ut p̄sonā sponse iō dicit. Iunctura feminū et nō femoz. Iterū notādū q̄ ait sic monilia. Monile aut̄ est fibula quā mulieres portāt ad pectus et claudūt uestimēta ante pectus: in quo dat̄ intelligi: q̄ castitas a q̄ cōmēdat̄ synagoga nō solū nescit apertionē carnis: s̄ et nescit diuisionē cordis. Nā perfecta castitas regit integritatem carnis et mētis. Iterū notādū q̄ h̄ monilia l̄ s̄nt fabricata manu artificis. Ji. manu dei: q̄ tēperatiā a qua laudatur non est acq̄sita sed infusa. Deinde cum dicit.

Umbilic⁹ tuus crater tornatilis: nunq̄ indigens poculis.

Comēdat eā a p̄tinētiā. Umbilicus enī est illud ubi viget luxuria in mulieribus: sic dicit Gregorius q̄ luxuria viris est in lābis. feminis autem in vmbilico. hic vmbilicus synagoge s̄m p̄uisionē diuinā est l̄ crater tornatilis. Jp̄pter rectā uolūtātē. l̄ nunq̄ indigēs poculis. Ji. nunq̄ carēs poculis doctrine sacre p̄pter intellectus perspicacitatē. Incōtinēs enī p̄pter incōtinētiā duo mala d̄bit. d̄bit enī malitiā in affectu. vñ non est l̄ crater tornatilis. Jq̄ nō ē agilis ad bonā opatio nē. uel nō est crater tornatilis: q̄ nō hēt rectā intētiō nē: cū nō agat p̄p̄ eternā vitā que per craterē tornatilē significat̄ in quo rōne rotūditatis nō est p̄m nec finis. Contrahit et cecitatē intellect⁹. Nā p̄p̄ passiōes obcecat̄ nō obf̄nat leges bonas nec documēta doctrine sacre. Deinde cum dicit.

Ueter tu⁹ sicut aceru⁹ tritici: uallat⁹ lilijs.

Comēdat eā a p̄seueratiā. Ueter est ps molior mulieris. s̄ s̄m p̄uisionē diuinā. Ueter synagoge carebit molitie et hēbit vim p̄sistētis et sustētantis. vñ s̄m talē p̄uisionē ueter synagoge erit l̄ aceruus tritici. Tritico enī alij roborant et sustētant. In quo dat̄ intelligi q̄ s̄m p̄uisionē diuinā synagoga d̄z adipisci tātā p̄seuerantiā uel tātāz p̄sistentiā q̄ nō solū ipsa nō cadet sed et alios sustētabit ne cadāt. Qd̄ ad l̄raz sic erit in finibus seculoz q̄n̄ israel uliter p̄uertet ad ch̄m q̄ multi t̄c erūt firmiores in fide et morib⁹. Et hic l̄ ueter tu⁹ erit uallatus lilijs. Jp̄p̄ mūditiā q̄ per p̄seueratiā oppositam molitiei vitatur carnis spurcitiā. Deinde cum dicit.

Lectio. II.

Uo ubera tua sicut duo hinnuli gemelli capree.

Postq̄z narrata est pulchritudo quā de⁹ p̄renidit synagoge quātū ad potētias organo alligatas. hic in pte ista narrat pulchritudo p̄uisa ei quātū ad potētias organo nō alligatas. Hec aut̄ potētie s̄nt due. s̄ intellect⁹ et affectus. et intellect⁹ diuidit̄ in speculatiuū et practiciū. Tria ḡ facit. q̄ p̄ narrat pulchritudinē ut respicit intellectū speculatiuū. 2° ut respi

cit intellectū practiciū ibi l̄ oculi tui. 3° ut respicit appetitū intellectiū ibi l̄ caput tuū. Prima diuidit̄ in duas: q̄ in intellectu speculatiuo s̄nt scia et fides. P̄rio ergo narrat pulchritudinē ut respicit sciaz et doctrinā 2° ut respicit fidē ibi l̄ collū tuū. Jlegit sic l̄ra s̄ p̄uisionē diuinā. l̄ duo ubera tua. Ji. scia et doctrina que dicunt̄ duo ubera p̄p̄ duo testamēta p̄tinētiā q̄si ubera lac. i. dulcedinē doctrine. Hec aut̄ ubera uel ei⁹ scia et doctrina sunt. l̄ sicut duo hinnuli capree gemelli. Jhinnuli enī s̄nt agiles et capree acute vidēt et designāt doctrinā sacrā s̄m quā et de facili inuenim⁹ qd̄ sit uerū et uidemus acute et s̄tilit̄ iudicam⁹ ipsā ueritatē. et hij duo hinnuli capree. Jdicunt̄ duo capree p̄p̄ duplicē sensuz l̄raē et mysticū. et s̄nt l̄ gemelli. Jq̄ hij duo sensus semp̄ sese vidēt et p̄comitant̄ cū in quilibet pte doctrine sacre hij duo sensus aliq̄liter assignari possint. Deinde cum dicit.

Collum tuum sicut turris eburnea.

Narrat pulchritudinē sibi p̄uisa ex pte fidei dicens. l̄ collū tuū. Ji. fides p̄uisa tibi que d̄z collū q̄ p̄ eā de bes vniri capiti mibi. sic per colluz caput vnit̄ corpi. Hoc aut̄ collū siue fides est sic turris rōne defensiōis. Nā s̄z fides nō possit p̄bari: potest t̄n̄ defendi. et hec l̄ turris est eburnea. Ji. clara et solida non h̄ns admixtionem erroris. Deinde cum dicit.

Oculi tui sicut piscine in efebion que s̄nt in porta filie multitudinis.

Comēdat ipsaz quātū ad intellectū practiciū. Ad intellectū vō p̄ctici quātū ad p̄ns duo p̄tinē uident̄. P̄ri mū est diiudicare. Nā et prudētia que ēt bonoz mox videt̄ eē iudicatiua et p̄ceptiua est ut in s̄biecto in intellectu p̄ctico. s̄z q̄ p̄tinet ad hūc intellectū practiciū est discernē sp̄s et potissime prout p̄ h̄ suggestunt̄ nob̄ d̄ria bonoz morū: q̄ nō debem⁹ oī sp̄i credē s̄z p̄bare sp̄s an ex deo sint. Duo ḡ facit. p̄ eam cōmēdat quātū ad doctrinā morū. 2° quātū ad discretionē spiritū ibi l̄ nasus tuus. Jdic̄ ḡ. l̄ oculi tui. Ji. cogitationes tue per q̄s iudicas mores bonos a malis s̄nt l̄ sic piscine in efebion. Jsebon enī d̄z fuisse quedā ciuitas Seon regis ultra iordanē quā ceperūt filij israel in cui⁹ pte erāt piscine: q̄b⁹ potabat̄ multitudo ppli. Talis est doctrina morū in ecclia: q̄ eā mltitudo populi. i. oēs ch̄iani ueri potant et ad quā iuitant̄ oēs. Joānis. 7. Sigs sitit uēiat ad me et bibat. et Jsaie. 55. Oēs sitientes uenite ad aq̄s. vñ s̄bdit̄ q̄ l̄ hec piscine s̄nt in porta filie mltitudinis. Ji. in porta plene multitudinis. filij enī uel filia in scriptura sacra aliq̄n̄ plenitudinē significat. Juxta illud Jsa. 5. Uinea facta est dilecto in cornu filio olei. i. in cornu abūdātī et pleno olei: et ēt ip̄m usitatū eloquz hēt hoc. D̄z enī aliq̄s filij denarioz si denarijs abundat. Deinde cū dicit.

Nasus tuus sicut turris libani: que respicit contra damascum.

Comēdat eā a discretionē sp̄uz dicens. l̄ nasus tu⁹. Ji. discretio tua per quā discernis bonos sp̄s a malis. Est l̄ sic turris libani. Ji. turris clara non deturpata deceptione diaboli: et hec turris l̄ respicit contra damascū. Ji. p̄tra diabolū. Damasc⁹ enī interpretat̄ pot⁹ sanguinis et significat diabolū q̄ sitiēs sanguinez n̄m tanq̄z leo rugiēs circuit querēs quē deuoret. p̄ Pe tri ult⁹. Deinde cum dicit.

Caput tuum ut carmelus.

Comēdat eā quātū ad appetitū intellectiū: in quo duo p̄siderare possumus. s̄ potētā et actū. duplici ḡ cōmēdat

Monilia qd̄ sint.

2° femur est virorus sed hoc feminum est mulieruz. Monile ē fibula quā mulieres ad pect⁹ portant.

Castitas p̄fecta req̄rit integritatem carnis et mētis.

In morali bus l̄ p̄.

Incōtinēs duo mala contrahit. p̄ malitiā in affectu.

2° cecitatē in intellectu

In fine mū di oēs tu d̄ci p̄uertetur ad xp̄s Eld Ro. 11. et Jsaie 4°.

2° p̄tra gēti. c̄ 79. Potentie nō alligatē organo cogitanti s̄nt intellect⁹ et uoluntas. p̄ parte. q. 79. ar. 11.

Circi debet p̄tinētiā
Per collū significat̄ deo.
Fides nō p̄t p̄bare s̄z deficiat̄ p̄ parte. q. 79. ar. 11.
P̄m d̄z iudicā
Ole tudo a p̄o
p̄ Joānis 4°
Qd̄ d̄z efebion
2° d̄z ni bibat̄ ecclesie doctrina.
Filijs ad filia plenitudinē q̄n̄ significat.
Damasc⁹ diaboli significat.
In intellectu d̄z p̄ cogitanti et actū.

comēdat eā pmo quātū ad ipsam uolūtate. scdo quātū ad act^o ei^o ibi^o z come capitis. **Dicit ergo** caput tuū. **Ji.** uolūtas que pōt dici caput ut supi^o ostēdit est. Est sicut **Carmelus.** **Jqui est mons altus:** qz nō tēdit in terrena sed in celestia. **Carmelus** enī iterptat scientia circūcisionis: qz debemus assuefacē nos ad hūduz appetitū circūcisum a terrenis. **Deinde cum dicit.**

Et come capitis tui sicut purpura regis iuncta canalibus.

Comēdat eā ab actib^o ipsius uolūtatis dicens **Comēdat capitis tui.** **Ji.** actus z affectiones tue que radican tur in uolūtate cui cōperit nomē capitis ut dictuz est. **Hec affectiones sunt** sicut purpura regis iuncta cana libus. **Jqz** semp sunt pūctē passionib^o chūsti. **Purpura** enim tingit de sanguine piscis: qz cōche maris ut di cū est supius: z glosa tāgit: ferro circūcise lachrymas purpurei coloris emittit. **Et hec purpura pōt signifi care carnē chūsti** que fuit rubricata sanguine eius. **Et forte ad lram** quādo purpura tingit ponit in canali bus per que derinat sanguis ille ad ipsam purpuram ppter hoc qz diu purpura iuncta est canalibus non est uerisimile qz colorē possit amittere: cum per talē cōiū ctionem illū colorē acgrat. **Debēt ergo affectiones** no stre eē sicut purpura regis: ppter memoriaz passionis chūsti. **Et debēt esse iuncte canalibus:** qz illā rubricatio nem z pulchritudinē debēt adipisci. **Ieruz** notādum quam acgrunt ex memoria passionis chūsti nunqz de bent amittere. **Deinde cum dicit.**

Quā pulchra es z qz decora charissima in delitijs.

Repetit in generali z succincte que in speciali tetige rat. **Dis** enim pulchritudo assignata ad tria pōt redu ci. qz uel p̄tinet ad cōtēplationē: uel actionē: uel instru ctionem. **Tria** ergo facit. qz pmo comēdat eam quan tum ad vitā cōtēplatiuā. **Secūdo** quātū ad actiuam ibi^o statura tua. **Tertio** quantū ad instructionem z doctrinā ibi^o ubera tua. **Dicit ergo tu** synagoga fm p̄uisionē meam charissima in delitijs: in dulcedine cōtēplationis^o qz pulchra es. **Jexterius.** **Jz decora.** **Jinterius.** ue **Jqz pulchra es.** **Jquātū ad potētias** orga no alligatas. **Jz qz decora.** **Jquātū ad nō alligatas.**

Deinde cum dicit.

Statura tua assimilata est palme.

Comēdat eam quātū ad vitā actiuā dicens. **Statura** tua. **Ji.** uita actiuā fm quam stas z nō inclināris ad il licita. **Jassimilata est palme.** **Ji.** certamini. qz talis uita semp uidet esse in bello. i. in motu. vñ designatur per martham que sollicita erat z turbabat circa plurima

Deinde cum dicit.

Et ubera tua botris.

Comēdat eam quātū ad doctrinā uel quātū ad in structionē dicens **Jz ubera tua.** **Ji.** doctrina tua supple sunt assimilata **botris.** **Jqz** sicut in botris est uinū in promptu: sic doctrina tua habet in p̄mptu ut proferat pocula scripturarum. **Deinde cum dicit.**

Dixi ascēdam in palmā: z apprehēdā fru ctus eius. **Et erunt ubera tua sicut botri vinee:** z odor oris tui sicut odor malorum: gut tur tuum sicut uinum optimum.

Sequit^r illa pars in qua postqz narrauit pulchritudi nem p̄uisionem synagoge: ostēdit qz per chūstū debet illā pulchritudinē adipisci. **Jterū** notādū qz pulchritu do assignata z narrata de synagoga nō est intelligēda

fm actualē existētiā cū illa uerba sint ad ipsaz syna gogā nōdū plene cōuersam: sed intelligēda fm p̄uisionem diuinā. i. qz p̄uisionem est ei a deo qz ipsa per chūstū debet habere talem pulchritudinē: z ideo debet ad ip sum cōuertī. **Continuat sic.** **Qsynagoga p̄uisionem est tibi pulchritudo p̄dicta:** sed eā debes adipisci per me. **Nā ego** dixi ascēdā in palmā. **Ji.** in crucē que dicit pal ma rōne uictorie. **Uel ad lram** ut glosa uidet tāgere. **Cruce** dicit palma: qz ps eius fuit de palma. **Jz appre hēdā fruct^o eius.** **Ji.** fructus crucis. **Et exponit qz sunt huius fructus dicens** **Jz erūt ubera tua sicut botri vinee.** **Ji.** vnus fructus erit qz ubera tua. i. doctrina tua erit botri vinee. **Et hoc ppter pulchritudinē:** quā de^o p̄uidit synagoge ex instructione uel doctrina: z erit fru ctus crucis ex ascēsu meo in crucē odoris. vñ sequitur **Jsicut odor maloz.** **Jppter bonitatem fame** que respi cit p̄uersationē z vitā actiuā. z etiā ppter ascensum in crucē. **Jguttur tuū.** **Ji.** dulcedo cōtēplationis tue erit **Jsicut uinū optimū.** **Jppter copiam spūalis letitie.** **Ex quo appet maxime qz per ascēdētes chūstū in cruce** sy nagoga debet adipisci pulchritudinē quātū ad doctri nam z quātū ad vitā actiuā z quātū ad cōtēplatiuam z qz tota pulchritudo sibi p̄uisionem respicit aliqd̄ dictorum triū: clare patet qd̄ cōcludere dicebamus qz synagoga totā pulchritudinē sibi p̄uisionem a deo adipisci debet p chūstū. **Deinde cum dicit.**

Dignū dilecto meo ad potandū: labijsqz z dentibus illius ad ruminandum.

Ponit cōfessio synagoge fm quā cōsentit pulchritu dinē p̄dictā debere adipisci per chūstū. **Et cōtinuat sic.** **Tu dñe iesu chūste** dicens qz per passionē tuā z per ascēsu in crucē debeo p̄seq̄ dictā pulchritudinē. **cōfite or:** qz uinū illō. i. passio illa per quā debeo p̄seq̄ p̄dicta est **dignū.** **Ji.** ē p̄gruū z cōperēs. **Jdilecto meo ad po tandū.** **Jqz nullius alterius passio eēt sufficiens ad impe trandā mibi tātā pulchritudinē nisi passio tua z passio mēbroz tuoz:** in quātū passio illorū agit in uirtute passi onis tue. iō addidit qz hi^o uinū est dignū **ad ruminā dū labijs z dentib^o illius.** **Ji.** labijs z dentibus chūsti: qz per passionē mēbroz chūsti ecclia adepta est mul tā pulchritudinē: que pulchritudo extēdit se usqz ad sy nagogā: qñ in fine tēporū p̄uertet ad chūstū. **Qz antez passio chūsti possit dici pot^o:** patet per id qd̄ dī **Mat thei. 26°.** **P̄** mi si nō pōt hic calix trāsire nisi bibaz il lū: fiat uolūtas tua. **Notādū autē qz chūst^o dicit po tasse passionē:** sed mēbra chūsti. uidelicet dentes z la bia: ut apli z alij sci passionē chūsti ruminauerūt. **Quia fm rōnē** ēt supiorē nō adeo acceptabāt passionem ut chūst^o: p̄t qd̄ aliquo mō facili^o fuit chūst^o pati qz alijs scis. **Et ideo dicit chūst^o suā passionē potasse.** **Alij vō sci dicunt ruminasse ut vñ tāgē glosa.** **Deide cū dic**

Ego dilecto meo: z ad me p̄uersio eius.

Ponit p̄uersio synagoge. z diuidit pars ista in duas. **Quia p^o synagoga cognoscēs tātā pulchritudinem** se debē adipisci per chūstū/ se p̄uertit ad ip̄s. **2° ad hoc pe tit subuētionē z auxiliū** ibi^o ueni dilecte mi. **Notā dū autē qz ad p̄tinationē text^o opz p̄tē illā ab illo loco** **JQuid uidebis i sunamite.** **Jusqz ad locū illū** **Dixi ascēdā.** **Jexponē de pulchritudine quā de^o p̄uidit sy nagoge:** z alia postea exponē (ut dictū ē.) **Sz i expo nēdo dicta v̄ba de pulchritudine p̄uisionem synagoge utrū debeat exponi de pulchritudine quātū ad irascibile z p̄cipiscibile** (ut tāgebāt.) uel quātū ad oia mēbra sy nagoge: ut per oculi intelligant p̄dicatores. p̄ caput vō p̄lati. uel alio mō dūmō lra sit adaptata nō uariat p̄ti

Palmas et crucem. **Pars cru cis chūsti fuit in s̄ palma.**

fruct^o cru cis chūsti.

Uinū s̄gēz rēplationē. **Ascēsus x̄pi i cruce fuit acq̄sio p̄t chūstūm synagoge.**

Dic ponit cōfessio syna goge.

Uinū s̄gēz x̄pi passioz

Synagoga a i fine mē di ad chūstū p̄uertetur. **Passio x̄pi dī potus.** **Lbis passi onē potau it: s̄ alij sc̄l eā ruminauerunt.**

Dic ponit p̄uersio sy nagoge.

Circūcidē debent ap p̄tū a ter rania.

Purpura s̄gēz carnem chūsti.

Uolū p̄tēti udo ad tri a pōt redu ci. **Jad cōtēpla tionem.** **Jad actioz.** **Jad instructi onem.**

Luce. 10°.

Per chūstū pulchritu do adipiscitur.

Dic aucto se excusat: q: l: multe sint exposi tiones hui' libri tñ ap' tiores hic ponit,

nnationē. 7 qd dictū est de expōne hui' ptis itelligēdū est de multis expōnib' supius assignatis. Nos autem fm modulū intelligētie nobis diuinitus datum adaptationes aptiores fecim': 7 aliq's factas recitauimus: ut nobis visuz est fm totalem l're seriē expedire. Conti nuat autem sic littera. Ego synagoga video q nō pos sus pseq pulchritudinē mibi a deo pūsam nisi p chri stuz: ideo l dilecto meo. Ji. ad dilectū meū me puer to: 7 rogo q ad mesit conuersio eius. Lectio. III.

CEni dilecte mi egrediamur i agrū.

Postqz synagoga ad chz se puerit hic suū auxiliū 7 sbuentionē petit. Et duo facit q: p^o petit sbuentionē. 2° recognoscit 7 p'fite tur ei' incarnationem ibi. Quis mibi det te fratrem meū. Circa p'mū tria facit. q: p^o petit chz sbuentionē. 2° ponit sbuentionis specificationē ibi. Videamus si floruit. 3° ad dictā sbuentionē suscipiendā ostēdit iudeoz dispōnez ibi. Dabo tibi ubera mea. In petēdo aut sbuentionē chz tria facit. Primo pe tit q chz sbueniat pportionalr. 2° q ei subueniat pse nerāter ibi. Cōmoremur in vineis. 3° q ei subueni at sollicitē 7 ardentē ibi. Mane surgamus. Conti nuat sic per te dilecte mi opz me pseq pulchritudinez meā. Ideo tu dilecte mi ueni. auxiliando mibi. 7 Egrediamur in agrū. Ji. ad iudeos qui sunt ager in cultus. Et dicit q: iudei adhuc paruuli in fidenō pnt ingredi ad te 7 ascēdere. Et sic opz q tu egrediaris cō descendendo eis in quo petit auxiliū proportionali ter. Deinde cum dicit.

Cōmoremur in vineis.

Petit hi' auxiliū pseuerāter. Cōtinuet sic. Non suf ficit dilecte mi q egrediamur in agrū. i. in ipsos iude os pportionalr adiunādo. s: opz q cōmoremur in vi neis. i. in iudeis qui sunt vinee 7 qñ cāpestres: 7 iō nō culte. vñ opz q cōmoremur in vineis. Jhos pseue rāter adiunādo. Deinde cum dicit.

C Mane surgamus ad vineas.

Petit hui' auxiliū sibi fieri sollicitē 7 ardēter. vñ ait l surgamus mane. Ji. tēpestiue nō pigritemus s: ar denter 7 sollicitē l surgam' ad vineas. Ji. ad iudeos iunādo eos qui prius fuerūt: vinea tua 7 adhuc redi re uolūt ut vinea tua sit. Deinde cum dicit.

C Videam' si floruit vinea: si flores fructus parturiunt: si floruerunt mala punica.

Specificat auxiliū 7 sbuentionē. Ad cui' euidentiam notādū q bonitas nra quātū ad pns spectat videtur p'sistere in trib'. v: in bonis cogitationib' que se tenēt ex parte intellect'. 7 in bonis affectionib' que se tenent ex pte affect'. 7 in opationibus que se tenēt ex pte ef fectus. Bonitas cogitationū que per flores itelligunt ex bona uoluntate depēdēt s'lr exteriorū opationum q: cogitationes ēt intelligētie intellectiue q's hō hēt si ne uoluntate recta nō placent 7 sūt flores sine fructu. S'lr opationes exteriores sine bona uoluntate nō cō ualescunt sunt fruct' inutiles: q: merito carent. nihil eni est meritorū nisi fm q a uoluntate pcedit. Opa tiones aut exteriores per mala punica designant in q bus sūt grana multiplicata. Nā qd intellectu pcepit in teri' exteri' per diuersitatē operū designat. aliqñ qd simplr est in corde multipl'r multiplicat in ope 7 expli catur. In specificādo q chz auxiliū tria tāgit. Nā pri mo petit q chz ei subueniat mouendo corda iudeo rū ad bñ cogitandū. iō ait l videamus. Joculo mise ricordie. s. Ego 7 tu cooperādo multipl'r. l si vinea flo

ruit. Ji. si intellect' p'fert bonas cogitationes. 2° petit q moueat affectū ad bñ uolendum: iō subdit. l 7 videa mus si flores parturiūt fruct'. Ji. si per bonas opatio nes pducunt bone affectiōes qd te auxiliāte necesse est hoc fieri. 3° petit q chz moueat iudeos ad bñ ope randū exteri': ideo ait. l videam' si floruerunt mala punica. Ji. bone opationes qd te auxiliāte sit. Nil au tem obstat q per flores bone cogitatiōes 7 bona opa designant q: fruct' sunt ad cibū 7 bonis affectionib' cibamur: sic dī eccliaistici. 15. Cibant illū pane uite 7 intellectus 7 bonis opationibus s'lr. Juxta illud psal mi. Labores manū tuarū: q: māducabis beat' eris. Recte bone cogitationes sūt flores qui pcedūt fru ctus bonarū affectionū 7 operationū. Rursū hec tria possunt cōparari ad premiū: 7 sic cum p'dicta oia. s. co gitationes affectiones 7 opationes pcedant possunt dici flores p'mij qd dicit fruct' iuxta illud psalmi. Cū dederit dilectis suis somnū. Ecce hereditas dñi filij merces fructus uētris. q: aut operationes singularit' possint dici flores apper: q: p'mū pcedens ab arbo re cū odore sunt flores. Odorē aut bone fame ad edi ficationē alioz: hō hēt ex bonitate operationū nō co gitationū uel affectionū que non apparēt. Recte q p flores maloz punicorū designant bone operationes que debēt esse cū successiuo incremento uel profectu ut sunt mala punica florētia: q: alia sunt in actu: alia in partu: alia in re: alia in flore. Deinde cū dicit.

C Ibi dabo tibi ubera mea.

Postqz petit auxiliū chz 7 in quo auxiliaret iude is in spali. s. ad bene cogitandū bñ uolendū 7 bñ ope randū. hic ostēdit iudeos esse dispositos ad tale auxi liū recipiendū. Et tria facit fm q triplex auxiliū noia uit. Primo ondit eos esse dispositos ex pte intellectus 2° ex parte affectus ibi. Mandragore. 3° ex parte exterior operū ibi. oia poma dilecte mi. Cōtinua tur sic: ideo peto dilecte mi q tu uenias in vineā meā q: ibi dabo tibi ubera mea. Ji. iudeos meos hoc est charissimos pppatres qui dicunt ubera pp dispōnē ad suscipiendū lac doctrine tue. Nā sicut ubera pro prie sūt receptaculū lactis: sic ipsi pp dispōnē intelle ctus erūt pprie receptaculū doctrine tue que est lac ra tione candoris 7 nutritiue v'tutis: ubi nullus est error admixtus. Deinde cum dicit.

C Mandragore dederūt odorē i portis nris.

Ondit eos dispositos ex pte affect' siue uoluntatis. vñ p'nuat sic. Nō soluz dilecte mi iudei sūt dispositi ex pte intellect': s: etiā ex parte affect'. Nā mādrago re. Ji. iudei. l dederunt odorē suū. Jpp bonitatē desi derioz 7 pp dispōnē affect'. dederūt dico odorē. Et hoc in portis meis. Ji. in introitu ad nos: q: uolūt cō uerti 7 intrare ad nos: ad te pncipalr 7 ad me eccliaz ex pnti inquātuz per me: sic per matrē deriuāda sunt dona graruz uel sacra a te ad illos. Notādū q mā dragora est herba cui' radix hēt mēbra qñ hois. non tñ caput: vñ significat iudeos q: nūc sine capite sūt s: in fine ad p'dicationē 7 odorē ecclie spirabūt 7 ipsi de sideria ut iungant chzsto capiti. Deinde cū dicit.

C Omnia poma noua 7 uetera dilecte mi ser uauit tibi.

Ostēdit iudeos eē dispositos quātū ad bonitatē exte rior operū. vñ ait. l O dilecte mi Jego l seruauit tibi. J i. tue puidētie credidi. l oia poma noua. J. qñ essent colligēda 7 quō pseruāda. vñ 7 addit. Et uetera. J. q. d. Sola puidētia grē tue hēt qñ colligi debēt iudei 7 quō pseruari qui dono tue gratie collecti erūt poma noua

Dic syna goga a auxi liuz chzisti petit,

Judei di' sunt vice.

Bona nra in trib' cō sistant. p' cibicoz

Opa nra dicunt bo na a uolū tate. p' pte. q. s. ar. 4.

Qd est sim plr i corde multiplica tur in ope

Flores gnificati na opo bonas cogitatio

po. 11.

po. 11.

Boni ma p' ex bñ opation.

Ondit deos cō dispositos auxiliū suscipiē

Docum di lactis candore

Quid m dragon

nona et uetera. Quia secundum exempla et testimonia prima noni et ueteris testamenti satagunt operari. Cap. 8^m. Lco. I.

Quis mihi det te fratrem meum suggerere uera matris mee.

Quoniam hic recognoscit et confitetur christum in carnationem. Quatuor facit. Primo assumens fiduciam de christo propter carnem assumptam petit ab ipso doctrine eius percipere ueritatem. 2° postulat dulcedinem eius gustare suauitatem ibi ut inueniam te. 3° ut possit vitare obprobrium quod per seipsum passa fuerat propter cecitatem ibi ut inueniam te. 4° desiderat christum tenere propter filiorum utilitatem ibi et apprehendam te. Continuat sic. Ut me doces mihi frater factus es: ideo quis mihi det te fratrem meum suggerere uera matris mee. Si exponeret mihi legem et scripturam sacram: que est quasi mater mea. Ille enim qui suggit lac quod latebat in uere exteri trahit. Hoc fecit christus quia lac et dulcedinem que latebat in lege diuina traxit exteri in apertum. Lucet ultio. Interpretabat illis in omnibus scripturis: incipiens a moysi et omnibus prophetis. Hec ergo christum suggerere uera legis est habere ipsum doctorem et magistrum legis. Nota dum autem quod nos omnes possumus uocare christum fratrem nostrum ratione humanitatis assumptae. spiritualiter tamen synagoga potest ipsi fratri appellare quia de iudeis natus est. Deinde cum dicit

Et inueniam te solum foris: et deosculer.

Petit synagoga gustare christi suauitatem. Continuat sic: Domine iesu christe non solum peto te ut suggererem uera matris docedo me: sed peto ut inueniam te foris. Si non clausus in lege neque latet in sinu patris: sed foris in humana natura sed qua es frater meus: et sic te cognoscedo et diligendo deosculer te. Incipiendo a te dulcedinis suauitatem. Deinde cum dicit

Etiam me nemo despiciat.

Petit vitare obprobrium quod passa est lapsis temporibus propter cecitatem. Unde ait. Et nemo me iam despiciat. Quod dicitur usque nunc despecta fui quasi ceca: eo quod redemptorem meum te non cognoui. sed iam quia te cognosco peto quod nemo me despiciat improbando persistentem cecitatem. Deinde cum dicit

Apprehendam te et ducam in domum matris mee: et in cubiculum genitricis mee.

Contendit se nolle tenere christum propter filiorum utilitatem. Diuiditur autem hec pars in quatuor. Primo synagoga istam utilitatem insinuat. Secundo quis sit ista utilitas manifestat ibi ibi docebis me. Tertio quia ex hoc uidebatur synagoga suscepisse curam filiorum quoniam sit cura habenda declarat ibi leua eius sub capite meo. Quarto et ultimo ponit dictum christi qui huius declarationem approbat ibi adiuro uos filie. Continuat sic. Non solum dilecte mi uolo te habere foris ut te deosculer percipiendo tuam suauitatem: sed etiam uolo te habere ad filiorum meorum utilitatem: unde peto ut permittas quod apprehendam te. Et sic ducam te in domum matris mee. Id est in corda illorum qui plus sciunt de lege. quam legem reputo quasi matrem: cuius mandata quasi matris seruare debeo. Et etiam ducam te in cubiculum genitricis mee. Id est in corda filiorum qui minus sciunt de lege quam reputo matrem et genitricem meam. Unde enim amplioris spatii est cubiculum. Unde corda illorum qui paucius et perfectius sciunt legem est domus legis uel matris synagoge. Illi autem sunt cubiculum legis uel genitricis synagoge qui minus sciunt de lege. Posset etiam secundum aliam adaptationem intelligi quod illi qui plus sciunt de lege sint cubiculum: quia sciunt clausa et obscura legis. per domum autem qui minus sciunt de lege. uidelicet qui sciunt solum ea que sunt in aperto: et que quibet de facili uidere potest. sed de hoc non est uis: quia

continuationem non uariat. Deinde cum dicit.

Ibi me docebis: et dabo tibi poculum ex uino condito: et mustum malorum granatorum meorum.

Contendit quis sit ista utilitas filiorum si in corda eorum inducat christus. Et assignat triplicem utilitatem. Prima est illuminatio intellectus. Secunda inflammatio affectus. Tertia est bonitas operum uel promotio effectus. Intellectus uero cum dicit Ibi me docebis. Si introduxerit in corda filiorum meorum illuminando intellectum eorum quod aliter doceri non possent. Quod enim sit filius suis synagoga quasi bona mater reputat sibi factum: et ideo dicit Ibi me docebis. Inflammationem autem affectus tangit cum dicit et dabo tibi poculum ex uino condito. Id est post tale illuminationem intellectus filii non ingrati dabant tibi poculum. id est affectum inflammatum et desiderium. Ex uino condito. Id est ex abundantia letitie spiritualis: uel ex dulcedine gratie et suauitate contemplationis. bonitatem operum tangit cum dicit et mustum malorum meorum granatorum. Id est opera exteriora que dicuntur mustum: quia sicut tale mustum exprimitur de granis malis granatis: sic opera exteriora bona de puro corde et charitate proficiunt. Et cor potest dici malum granatum: quia continet ipsas affectiones quasi grana parua rubricata et decorata per charitatem. hoc tibi dabo christe munus acceptum. Hec igitur sunt utilitates propter quas desidero o christe te uenire in corda filiorum meorum. scilicet ut illumines intellectum eorum: inflames affectum: multiplices effectum. Deinde cum dicit.

Leua eius sub capite meo: et dextera illius amplexabitur me.

Quia ex eo quod petierat synagoga tenere christum ad utilitatem filiorum: uidebat ex hoc ipsorum filiorum habere curam. hic declarat quomodo hec cura sit intelligenda. hec autem declaratio in hoc consistit quod synagoga uel ecclesia uel platus qui predicta intelligi possunt plus debet intendere sibi per vitam contemplatiuam: et postea subditis per actiuam: ideo ait synagoga ecclesia uel platus leua eius. Id est sinistra christi per quam intelligitur uita actiua erit sub capite meo. Id est secundario intenta. et dextera illius. Id est uita contemplatiua per quam intendo mihi. amplexabitur me. Id est erit super me et cooperiet me. quia primo intendam mihi postea uobis. Deinde cum dicit.

Adiuro uos filie hierusalem ne suscitatis neque euigilare faciatis dilectam: donec ipsa uelit.

Confirmat christus quod synagoga declarauerat dicens filie hierusalem adiuro uos. Jobsecro uos. ne suscitatis. Id est agete. ne euigilare faciatis. Id est in sono contemplationis. dilectam meam. Id est synagogam matrem nostram: que mihi est dilecta: quia ad me uersa. donec ipsa uelit. Id est prius debeat intendere sibi: postea uobis. Deinde cum dicit

Que est ista que ascendit de deserto: delitans affluens: innixa super dilectum suum?

Sequitur illa pars in qua finit tractat de uersione et est finis in laude eius. Quam quadrupli commendat. Primo ab ascensu. Nam ascendere ad deum est laudabile et etiam mirabile: ideo admiratiue ait que est ista que ascendit. 2° commendat eam a loco ascensionis unde ascendit cum dicit de deserto. Id est de spinis tribulationum et de tribulis afflictionum. Nam in primitiua ecclesia fuerunt magne persecuciones: et maiores erunt in ultima. Idcirco quia laudauit ecclesiam modernam: non laudauit eam quasi ascendente de deserto uel de deserto: sed quasi auroram surgente. 3° commendat ecclesia ultima ab ornatu cum dicit delitans affluens. Id est ornata bonis desiderijs et bonis operibus ut glosa uidet exponere. 4° et ultimo commendat a modo ascendendi cum dicit innixa

Triplicem utilitatem recipiunt qui christum habent.

Quod sit filius bona mater reputat sibi factum.

Cor dicitur malum granatum

Prius prius dicitur iterum de sibi per contemplatiuam: postea subditis per actiuam

Christus commendat spiritus suam.

Hic synagoga dicitur christi incarnationem.

2° synagoga dicitur fratrem nostrum spiritualiter uel frater synagoga.

Synagoga despiciat quod quoniam non cognouit.

Hic dicitur quatuor.

Hic dicitur per dupli exponi.

Ecclesi.ii.

Joanis.ii.

sup dilecti sui. Ji. sup chm cuius vntute ascēdit: pp̄ qd̄ cōmēdabilis est ipsa ecclia: qz magna glia est seq dñm suū: sed maior inniti ei: qz maioris charitatis est signū: sicut de beato Joanne euāgelista dicit. q̄ recubuit sup pectus dñi.

Lectio. II.

Sub arbore malo suscitauit te. Ibi corrupta est mater tua: ibi violata ē genitrix tua.

Supius determinatū est de p̄uersiōe synagoge. In pte ista inuitat ecclia ad hñdā curā: r̄ ad p̄ bēdū auxiliū synagoge iā p̄uerse. Et diuidit hec ps̄ in tres ptes. Primo ch̄st̄ reducitur ad memoriā ecclie suā bñficiū r̄ subuētiōez. Sc̄do ex hoc repēdi sibi petit perpetuam dilectionem ibi pone me ut signaculum. Tertio ex ipsa dilectione quā ecclia tenet habere ad ch̄z: iuitat ipsam ad synagogā iunādā ibi soror n̄ra puula. Reducit ḡ ch̄s ad mēoriā ecclie gētiū bñficiū qd̄ sibi cōtulit dicens. Sub arbore malo. Idest sub cruce que d̄ arbor malus. uel qz ad l̄raz fuit ibi de malo: uel qz arbor crucis fuit fructifera sicut arbor que d̄ malus. sub cruce ergo uel sub tali arbore suscitauit te. Jerat enī ecclia gētiū mortua sed suscipiendo bñficiū crucis reuixit. dat aut̄ modū quō suscitauit eccliam gētiū dicens. Ibi. Ji. sub arbore malo. Jiue sub cruce. Corrupta est mater tua. I. idolatria quā sequebaris ut matrem fm̄ quas eras ceca. Ibi violata est genitrix tua. Ji. accepta est a te malitia tua quam imitabaris ut genitricem fm̄ quas eras deprauata in affectu. Deinde cum dicit.

Pone me ut signaculum super cor tuum: ut signaculum super brachium tuum.

Petit perpetuā dilectionē. Et duo facit. p̄o exposcit predictā dilectionē. 2o ad hoc iducit multiplicē rōnē ibi. Quia fortis est. Continuat sic. tu ecclia gētiū suscitata es a me per passionē crucis: qz per talem passionem ego remoui errorē idolatrie a tuo intellectu r̄ malitiā a tuo affectu. ḡ qz tantū bonū ptuli tibi. Pone me ut signaculū super cor tuū. Diligēdo me perpetuo nō uolendo aliqd̄ mihi ḡrium. Nec debes operari aliqd̄ qd̄ mihi displiceat. Ita qz per signaculum cordis debemus intelligē ipressam dilectionē per quam vna fiat aīa cum deo ei inseparabilr̄ adherēdo. r̄ per signū brachij bonā operationē exteriorē: qz brachiuū est extra. Deinde cum dicit.

Quia fortis est ut mors dilectio: dura sicut infernus emulatio.

Assignat eius qd̄ dixerat multiplicē rōnez. Ad cuius euidentiā notandū qz vna ratio pp̄ quā debem̄ deo perpetuā dilectionē sumit̄ ex bñficijs nob̄ collatis. Et hanc tetigit supra cū dixit. Sub arbore malo suscitauit te. Alia rō sumit̄ ex ipsa dilectione. Nam qz deus nos dilexit cōgruū est qz nos enī diligam̄. Habet aut̄ ch̄sti dilectio ad nos quatuor p̄ditiones fm̄ quas sumi p̄nt quatuor rōnes pp̄ quas ei debemus perpetuam dilectionē. Prima rō sumit̄ ex dilectiōis imensitate. 2a ex dilectionis eius utilitate ibi. Lāpades eius. 3a ex dilectionis eius firmitate uel stabilitate ibi. aque multe nō potuerunt extinguere charitatem. 4a ex dilectionis eius p̄ciositate ibi. si dederit homo. Prima rō talis est. Quilibet d̄z perpetuā dilectionē ad eū qui diligit eū in imensum: r̄ supra modū sed o ecclia ego ch̄stus dilexi te in imensum. ḡ mihi debes ut grata sis perpetuā dilectionez. De hac rōne ponit solū mediū. s. qz ch̄stus dilexit ualde ecclias.

vnde p̄tinet sic littera. O ecclia de iure: debes me ponere ut signaculū sup cor tuū r̄ super brachiū tuum. Iut perpetuo me diligas r̄ nihil p̄tra me opereris: qz dilectio quā habui ad te est r̄ fuit excellēs r̄ imēsa. Est enī fortis ut mors. Ique ad l̄raz tāta fuit qz mors separauit aīaz a corpe qñ mori uolui p̄ amore tuo r̄ viuas. Etiaz emulatio. Ji. excessus amoris quē hui ad te fuit dura sic infern̄. Jqz dolores quos amore tui sustinui similes fuerunt doloribus inferni. Nā dolori meo nō potuerūt dolores sup terrā cōparari iuxta illud qd̄ habet trenorū p̄mo. Quos oēs q̄ transitis per viā uenite r̄ videte si est dolor: sicut dolor meus. Deinde cum dicit.

Lāpades ei⁹ ut lāpades ignis atqz flāmarū

Adducit ad hoc secundā rōnez que talis est. Quilibet d̄z amorē perpetuū ei de cuius amore p̄secut⁹ est magnā utilitatem. Sed tu ecclia de amore quē habui r̄ hēo ad te p̄secuta es magnā utilitatem. ḡ r̄c. De hac rōne ponit solū mediū. Continuet sic. Bene dico qz debes p̄petuo me diligē: qz lāpades eius. Ji. dilectionis quā habeo r̄ habui sunt supple lāpades eius ualde sunt utiles. sunt enī lāpades eius ignis que purgauerunt tuū intellectū r̄ inflāmauerūt tuū affectū ad omne bonū. r̄ sunt supple lāpades flāmarū. Inquantū illuminauerunt tuū intellectū ad esse uerū r̄ necessariū. de dilectione enī quā ch̄stus habuit ad nos p̄sequimur p̄fectionē intellectus r̄ affect⁹: quib⁹ in hac vita hoibus nihil est utili⁹. Deinde cū dicit.

Aque multe nō potuerūt extinguere charitatem: nec flumina obruent illam.

Adducit ad hoc tertiā rōnez que talis est. Quilibet d̄z perpetuā dilectionem ei qui diligit eū p̄petuo r̄ p̄seueranter. Sed o ecclia ego dilexi te perpetuo r̄ p̄seueranter: ḡ r̄c. De hac rōne ponit solū mediū. Continuet sic littera. O ecclia de iure debes me perpetuo diligē qz perpetuo r̄ p̄seuerāter te dilexi: qd̄ apparet qz aque multe. Ji. tribulationes multe quātum ad quantitātē numerosaz: r̄ quātū ad magnitudinem penosaz. nō potuerunt extinguere charitatē nec flumina. Jquātuz ad ipetuositatē. Obruent illā. Ji. charitatem qua te dilexi r̄ diligo. Deinde cū dicit.

Si dederit hō oēm substantiaz domus sue pro dilectione: quasi nihil despiciet eam.

Ponit ad hoc quartā rōnem que talis est. quilibet d̄z amorē ei perpetuū qui diligit eū amore caro r̄ p̄cioso. Tali amore ecclia te dilexi. ergo r̄c. De hac rōne ponit solū mediū. Continuet sic littera. o ecclia de iure debes me diligē perpetuo: qz amore ualde caro r̄ p̄cioso dilexi te. fuit enī amor meus adeo p̄ciosus qz si hō dederit oēm sbam domus sue pro dilectione. Jquā habui r̄ hēo ad te nō poterit equo p̄dere adequari precio dilectionis: imo si bene p̄siderabit quasi nihilū despiciet. J r̄ cōputabit illā substantiam respectu dilectionis mee cui nihil terrenū potest cōpari cum incompatibilr̄ excedat. Deinde cū dicit.

Soror n̄ra parua r̄ ubera nō hēt. Quid faciemus sorori n̄re: in die qñ alloquēda est.

Ex dilectione quā ecclia d̄z h̄re ad ch̄stū: ch̄stus inuitat eā: ut subueniat synagoge iam p̄uerse. Notandū aut̄ qz non sine cā ch̄stus assignauerit tot rōnes ad ostendendū qz ecclia d̄z eū ualde diligere. naz si ex tali dilectione ch̄s intēdit inducere eccliam qz amore sui in ultimis seculis subueniat synagoge conuerse: qz tunc erit magna p̄secutio: nō fuit supflūū assignare

Arbor malus signifi cat crucē.

Ecclia gētiū erat mortua sed per ch̄stū crucem re uixit.

Ecclia gētiū est suscitata p̄ xpi passionez.

Non debemus operari aliqd̄ qd̄ ch̄zo displicet.

Ch̄sti ad nos dilectio q̄r hēt p̄ditiones. Quadru p̄lici de eā debem⁹ x̄o p̄petuā dilectionem.

Prima rō.

Amor ch̄sti ad nos fuit imēsus.

Bona p̄fessione d̄z nullū p̄ arari.

Secūda rō.

In hac uita non est aliqd̄ p̄ dilectionem.

Tertia rō.

Ch̄s dilexit eccliam p̄seuerāter.

4a ratio. Amor ch̄sti est p̄ciosus.

Nihil p̄t comparari ch̄sti dilectioni.

Quare p̄ tot rōnes sue dilectionis assignat.

signare rōnes predictas. Diuidit autē pars ista in ptes tres. q: p^o ponitur christi inuitatio. 2° subiūgitur predicte inuitatiōis specificatio ibi si murus est. 3° ad dicitur ecclesie respōsio ibi ego murus. Intēdit autē inuitando talē rationē. Quicūq; diligit multū aliqūē d; amore illius subuenire oibus illis qui hnt affinitatem z coniuñtionē ad illū: sed tu ecclesia debes mihi magnū amorē ut ostēsum est. g debes subuenire synagoge que mihi attinet z est mihi pūcta: q: est soror mea. Et d; subuentio opofius fieri qm indigētia plus requirit. Et sic erit de synagoga in finetēpōz pp qd dicitur soror nra. Jmea affinitate carnali tua spūali: q: ad eandē grām colligēda. z sic debes charitative moueri q: mihi pūcta z pūgēda tibi. Ad hoc ēt moueri debes ex ei^o indigētia q: puula. Ji. de nouo cōuersa: z ideo indiget confirmatione. L z ubera. Ji. doctores. L nō hēt. Jde senēchze pōt extra se. ppter qd indiget tua instructione ut per te nutriat lacte doctrine. Huic inuitationi pntiens ecclesia de auxilio synagoge ferēdo doceri petit a spōso z magro dicēs. L qd faciem^o sorori nre i die quo alloquēda ē. Jde sui erroris correptiōe. q. d. qd auxiliū fiet ei. Deide cū dicit.

Si murus est edificemus sup eū ppugnacula argētea. Si ostiū est: cōpingamus illd tabulis cedrinis.

Rūdet chīs qōni z specificat qd auxiliū synagoge debeat ipēdi. Ad cui^o euidentia notādū est q sic in eē nāe pūs aliqd accipit quo possit sbsistē in forma acqsi ta z h pmo cōpetit ei a pncipio sue gñatiōis z postea accipit q fm formā illā possit sibi sile pducē q: non cōpetit nisi qn est iā pfecta: q: vnūquodq; tūc est pfcā qn pōt sibi sile gñare. Sic in eē spūali pūs accipit hō q stet in dono sibi celit^o ifuso: z tūc d; mur^o q: hēt q stet nō q alios adducat. Et postea qn est pfect^o s; d; nū illud accipit q alios manuducat ad chīm: z tūc d; ostiū q: alios ad chīm pōt itroducē. h viso pntuet sic lra. Tu ecclesia in trogas z vis a me doceri qd auxiliūz debeat synagoge dari: h specifico z dico q: si est murus. Ji. in eē spūali nō dū pfecta q: nō hēt vn alios ad me itroducē possit: sed tū ut stet: ut firmi^o z pstat^o p se ueret. L edificem^o. J ego pncipalr: z tu scōario mihi co opando L sup eū. Ji. dictū murū. L ppugnacula argētea. Ji. snias dini eloquij firmas z lucidas: sic argētuz est firmū z lucidū: qb^o fide z dilectiōe corda firmanf. iuxta illd psalmi. Cōfirma me in vbis tuis. Quib^o vitant hereticoz z demonū tētationes. L Sin autē. Ji. si nō est mur^o. L sed ostiū. Ji. si ita iā pfecta est synagoga ut possint per eā alij ad me itroduci. L pingam^o illud tabulis cedrinis. Ji. ita ornem^o scōz testimonijs z exēplis ut decore puerfationis z bono odore fame alij facili^o p tale ostiū iducat uenire ad me. Deide cū dicit

Ego murus: z ubera mea sicut turris.

Ponit eccleie nrsio. Et diuidit hec ps in duas ptes. Prio ecclia in sua nrsione fatef se patā z pmptā ad sū ueniēdū synagoge. 2° ex h synagoga pūrgēs i amorez eccleie pfitet eā a chio eē deriuatā z ab illa eē custoditā z pūatā ibi ex quo scā sū. J Cōtinuat sic. Ego ecclia inuitata a te dne iesu chze de sūueniēdo synagoge siue sit murus siue sit ostiū. dico q amore tui sum pata sūuenire nō solū synagoge iquātū est ostiū. i. inquātuz hēt eē pfectū: q: h nō eēt magnū s; leue: imo fm q est mur^o. i. hēt eē impfectū pata sū nō solū edificare L pro pugnacula argētea. J bonoz dinoz: s; ēt dare meipaz murū ad pfirmationē suā iux illd. 2. Cori. 12. Egoiple ipēdar z supimpēdar p aiab^o uris. h est g qd ait. Ego p synagoga pfirmāda uolo eē mur^o. Ji. dare meipsā

Let Jer h^o uba mea. Ji. doctrina mea erūt sic turris. J q: p oia ipēsa clarior z altior z efficacior ad defendēdū apparebit doctrina. Deinde cum dicit.

Ex quo facta sū corā eo qsi pacē reperiēs. Vineam fuit pacifico in ea que hēt populos.

Uides synagoga dilectionē ecclie ad ipsā q: ex amore dei pata erat p sua pfirmatiōe dare seipsā pūrgit i amorē ei^o: z que pūs appellabat ecclia adlterā ultiaz z a deo alienā pfitet nūc eē uerā spōsa chī z ab eo deriuatā z pūatā. Vidit autē hec ps in duas ptes. q: p^o ponit synagoge de ecclia talis pfectio. 2° ne videat ipsecta dca synagoge pfectio pōit chī suppletio ibi vinea mea. J Prio vidit i duas. p^o synagoga pfitet eccliaz a chio deriuatā. 2° pfitet eā a chio deriuatā custoditā z pūatā ibi tradidit eā. J Prio ps pūat sic. Ego synagoga oli ex odio qd hūi ad te nō cogitēs nec reputās eū eē uerū deū excecata i itellu ex quo ēt eccliam odio hūi nō credēs eā uerā vineā chī. L s; ex quo scā sū corā eo. Ji. chio. L qsi. J expssue dcm. i. p certo L pacē repiēs. J p illuminationē fidei z remissionē pctōrū corrigo errorē meū z culpā meā. z q ecclia ē uera spōsa chī pfitet: p cui^o amore pata ē exponē se totā ut p me salutē que ē i chio possim pseq. vn uere ore z corde pfitet: q ipsa ē uera spōsa chī. z fuit vinea pacifico. J i. chio q pacē attulit mūdo. L i ea. J supple fide. L que hz ppos. Ji. i fide catholica qd idē est q ullis. i. p ptoz mltioz. C Notādū ēt q nō dicit i ea fide. s. quā ppli: s; que hz ppos: q: qdlibet bonū dīnū magis hēt nos qz nos hēam^o ipm: iquātū hī^o dona respctū bonoz opuz sūt pncipaliora qz liberū nrz arbi^o. Deide cū dicit.

Tradidit eam custodibus: vir affert p fructu eius mille argenteos.

Ondit eccliaz a chio custoditā z pūatā dicēs. Bū dico q ecclia fuit vinea ipsi chio: q: chīs tradidit eā custodib^o. Ji. āgelis/āplis/z p latis quoz qz p lāt^o vir. J i. hīs vires i opando i ista vinea corde fidelil affert. J ipsi chio supple mille argēteos. Ji. totū tribuit chio qd seqt d fructu ei^o sū sit tpale siue spūale. Deū. c. d.

Vinea mea corā me est. Mille tui pacifici z ducēti bis qui custodiūt fructus eius.

Quia male ab aliqb^o p dca pfectio possit itelli chīs i hac pte supplet pfectionē synagoge. Et circa h duo facit. p^o supplet dcaz pfectionē. 2° ex dūctiōne quā hēt synagoga ad ecclia inuitat ecclia ad iūuetiōnē synagoge: ibi que hitas i hortis. J Duplr autē possit alicui videri defect^o i p dca synagoge pfectiōe. p^o i custodie assignatiōe q: dixerat q chīs tradidit eā custodib^o. J posset aliqs itelligē chīs eā dereliquisse. ad h excludēdū supplet chīs vinea mea corā me ē. J q. d. sic tradidi ecclia meā custodiēdā alijs q: ēt p meipz imediate hūi curaz ei^o cū sim uer^o de^o oia imediate pūas. 2° in fruct^o assignatiōe: q: dixerat vir affert p fructu ei^o mille argēteos. J cū i ecclia nole vir possint actiui itelligi. possit ex h videri alicui q soli actiui i ecclia fructificarēt: iō dñs supplet hāc pfectionē ondes q: ēt pteplatiui i ecclia fructificāt. Et iō sūdit. o ecclia pacifici tui. Ji. pteplati q dñr pacifici q sūt ab iplicatiōib^o sclarib^o que turbāt ab stracti isti inqz tales sūt mille. Ji. pfecto fructu rīdēt. Dcm est sup q: vir affert p fructu ei^o mille argēteos. z mille sūt pacifici. Ji. pteplatiui nūo z fructu psci. S; q: ad pfcōnē vite opz nō solū hēe vitā pteplatiuā: s; ēt actiuā: ad curā alioz tū magis ē meritū i pteplatiōe qz i actōe. Et iō postqz dicit mille pacifici tui. J sūdit z ducēti q custodiūt fruct^o. Ji. merita ecclie: ubi maior nūs gemiat. s. cētenari^o q: ēt gemiat^o ad ultimuz

Ubi agitur doctrina.

Ecclesia est se chrisa et sponsa.

Synagoga dicitur se non cognisse christum fuisse uerum deum.

Chris pacem attulit mundo.

Plus est donum gratie quam nature.

Chris est uerus deus.

Actiui qui et preplatiui in ecclesia fructificant.

Magis meretur preplatiōe quam actiōe.

Qui aliqui diligunt et amant.

Ecclesia dicitur se non cognisse christum.

In alio opere dicitur quod operari. Docet hunc philosophum.

Chris dicitur uerum deum et heretici cogitantur in tatione.

Ecclesia amare dicitur se non cognisse synagoga.

nūoz limitē q̄ est mille nō puenit. q̄ lz vita p̄tēplatiua sit meriti amplioris: tñ actiua s̄lz z p̄tēplatiua meretur plurib⁹ modis. vñ sup illud ducēti zc. J̄dicit iterline aris. Duplex meret̄ p̄miū qui z se tuet̄ z alios lucrat̄.

Deinde cum dicit.

Que habitas i hortis: amici auscultāt: fac me audire uocem tuam.

Christus in
uitat eccle-
siaz ad sub-
uenienduz
synagoge.

Christus inuitat ecclesiaz ad subueniendū synagoge ex eo q̄ synagoga eā diligit. Et circa h̄ duo facit. p̄o ponit ei⁹ inuitatio. 2o ecclesie m̄sio ibi [fuge dilecte mi.] Continuat sic. Usqz nūc induxi te o ecclesia ad subuenienduz synagoge ex amore meo. Cū ergo ipsa synagoga te diligit qd̄ apparet: q̄ p̄fessa est te eē uerā sp̄saz z uineā meā huius amicitia qua vna p̄fessione dilectione z fide facta est tecū in me dz te mouere ad subueniendū ei. z hoc est qd̄ ait. Tu ecclesia que habitas in hortis. J̄i. in sp̄ualib⁹ delitijs [amici. J̄i. iudei q̄ iaz facti sunt amici tui: q̄ fideles mei [auscultāt. J̄i. parati s̄lz z [expectant te. J̄audire a te doceri z desiderant uoto cordis dicētes [fac. J̄o ecclesia. [me [synagogā tibi fide z charitate sociatā. [Audire uocē tuā. J̄i. in p̄dicatione. P̄d̄t etiā hoc accipi ut sit uerbū ch̄i inuitantis ecclesiaz ut doceat synagogā. Et dicit me audi-

re q̄ reputat sibi fieri qd̄ sit alijs pp̄ ipsi. **U**ltimo autem cum dicit.

Fuge dilecte mi z assimilare capree binuloqz ceruoz super montes aromatu.

Ponitur ecclesie m̄sio que est q̄ tanqz bona sp̄sa op̄tat ad t̄ps̄ auxilio separari: nō ab ei⁹ fide ul' amore s̄z ab eius suauitate. hoc est a p̄tēplationis dulcedine ad t̄ps̄ cadere ut possit iudeis iaz p̄uersis z sic factis fratribus intēdere per iformationē morū z doctrine: iō ait. [Tu dilecte mi. J̄i. tu ch̄iste q̄ hitas sup mōtes aromatu pp̄ altitudinē deuotionis z odorē bone conuersationis z sancte opationis. [fuge. J̄i. mihi p̄tēplationis dulcedinē subtrahere ut possim cōmodi⁹ instructioni z informationi iudeoz uacare: tñ nolo q̄ h̄ sit perpetuo s̄z solū ad t̄ps̄. ideo ait. [z assimilare capree. [uidēdo meos defect⁹. Et qz sis mihi in p̄tēplatione necessarius [assimilare. J̄etiā [binulo ceruoz. J̄ut ad me agiliter per p̄tēplationez redeas teqz mihi cū delectabili p̄tēplatione infundas. Qd̄ in presenti uita s̄m statū uiatoz z in futura per apertaz uisionem cōprehensorum dignetur ch̄istus operari in nobis: qui cum patre z spiritu sancto uiuit z regnat: per omnia secula seculorum. Amen.

Sp̄sa
tit ad
cōtēplati
ne certā
possit
ministrā

Accipite Optimi Religiosi Dilucidissimam expositionem Angelici ac sanctissimi doctoris Thome Aquinatis almi ordinis predicatorij: in librum Salomonis qui Cantica canticorum inscribitur: ad hanc diez nusqz hactenus impressam: duz infirmus in cenobio fosse noue ordinis cisterciensis iaceret: editam: maximo studio nuperrime collatione plurium exemplarium (ut castigatissime in lucem prodiret) emendatam: ac sue pristine integritati summa cura restitutam (ut patebit) si diligenter inspexeris. Cui calcem imprimendo in inclytis Venetijs imposuit Simon de Luere: studio: z cre Nobilis uiri domini Alexandri Calcedonij. 1505. idibus Maij. Leonardi Lauretani p̄cipatus anno. 4o.

Eum Privilegio.